

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์

การทดลองที่ 1 ผลของการลดอุณหภูมิลำดับขั้นต่ออายุการเก็บรักษาและการสะท้อนหน้า

1. การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ

1.1 การเปลี่ยนแปลงสีเปลือกต้านนอกของส้มเขียวหวานพันธุ์สีทอง

ผลส้มเขียวหวานที่ลดอุณหภูมิลำดับขั้นแล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส นาน 5 สัปดาห์ มีการเปลี่ยนแปลงค่า L^* , C^* และ H^* ดังแสดงในตารางที่ 2, 3 และ 4 และภาพที่ 5, 6 และ 7 ตามลำดับ

ก. ค่า L^*

ค่า L^* บ่งชี้ถึงความสว่าง ($L^* = 100$) และความมืด ($L^* = 0$) ซึ่งค่า L^* ของผลส้มระหว่างการเก็บรักษาลดลงในช่วง 2 สัปดาห์แรก หลังจากนั้นค่า L^* เพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลาการเก็บรักษานาน 4 สัปดาห์และลดลงอย่างรวดเร็วในสัปดาห์ที่ 5 (ภาพที่ 5) ผลส้มที่เก็บรักษาที่โดยการลดอุณหภูมิลำดับขั้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^\circ\text{C}$ (1วัน) $\rightarrow 5^\circ\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 3) นาน 4 สัปดาห์ มีค่า L^* มากที่สุด เท่ากับ 72.09 และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับการเก็บรักษาอย่างต่อเนื่องที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส และกรรมวิธีที่ลดอุณหภูมิลำดับขั้นกรรมวิธีอื่น ผลส้มที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส (กรรมวิธีที่ 2) นาน 5 สัปดาห์มีค่า L^* มากที่สุด เท่ากับ 65.50 รองลงมาเป็นผลส้มที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส (กรรมวิธีที่ 1) มีค่า L^* เท่ากับ 62.62 (ตารางที่ 2)

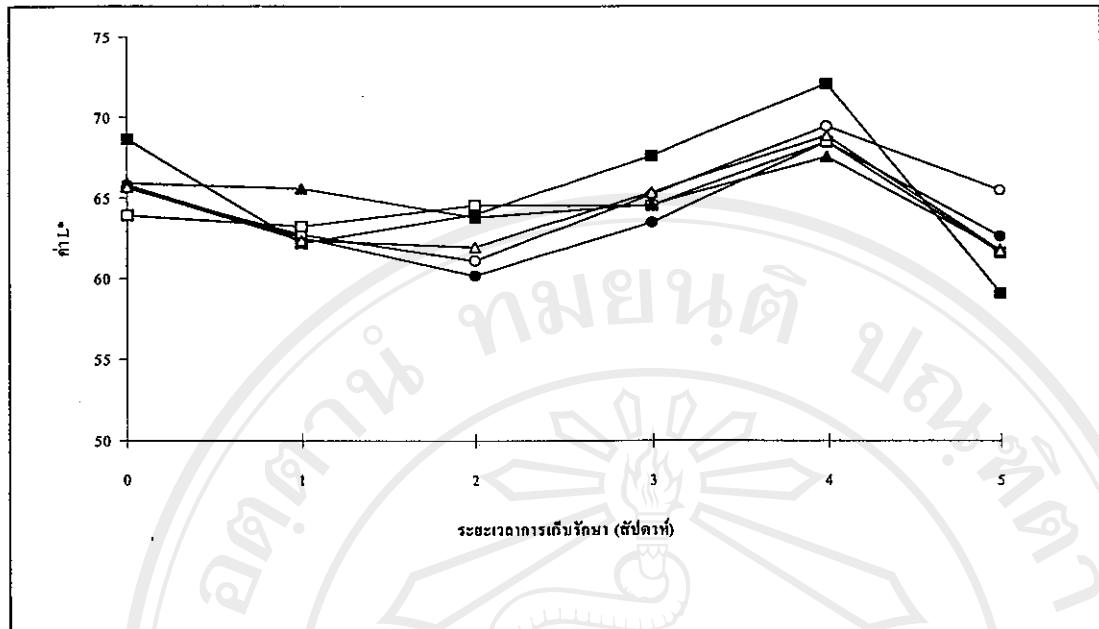
ข. ค่า C^*

ค่า C^* เป็นค่าที่แสดงให้เห็นถึงความเข้มของสี สำหรับค่า C^* เข้าใกล้ศูนย์แสดงว่าวัตถุมีสีซีดจาง (เทา) หากค่า C^* เข้าใกล้ 60 แสดงว่าวัตถุมีสีเข้ม ระหว่างการเก็บรักษาผลส้มนาน 5 สัปดาห์พบว่าค่า C^* ลดลงอย่างรวดเร็วในช่วงสัปดาห์แรกและค่อนข้างคงที่ในช่วงสัปดาห์ที่สอง หลังจากนั้นค่า C^* เพิ่มขึ้นและมีค่าสูงสุดในสัปดาห์ที่ 4 และลดลงอย่างรวดเร็วในสัปดาห์ที่ 5 (ภาพที่ 6) ผลส้มที่เก็บรักษานาน 4 สัปดาห์ โดยการลดอุณหภูมิลำดับขั้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^\circ\text{C}$ (1วัน) $\rightarrow 5^\circ\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 3) มีค่า C^* สูงที่สุดเท่ากับ 72.19 และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส ผลส้มที่

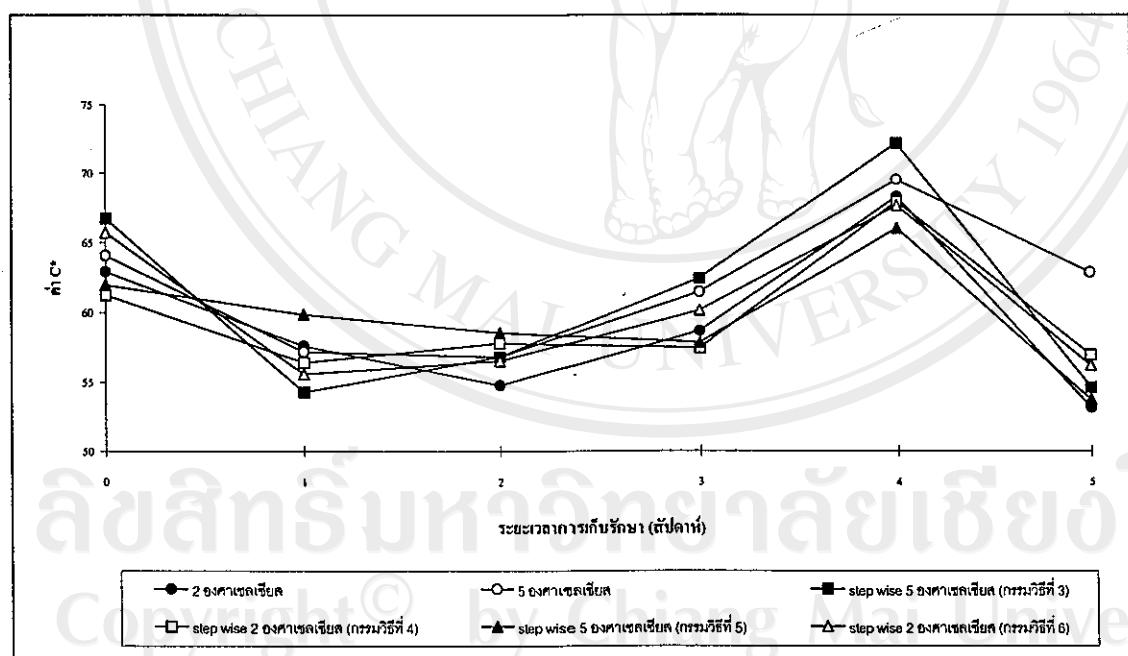
ลดอุณหภูมิลำดับขึ้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (1วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ (1วัน) $\rightarrow 2^{\circ}\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 4) ลดอุณหภูมิลำดับขึ้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (2วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 5) และลดอุณหภูมิลำดับขึ้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (2วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ (3วัน) $\rightarrow 2^{\circ}\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 6)

ผลสัมที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส (กรรมวิธีที่ 2) นาน 5 สัปดาห์ มีค่า C^* สูงที่สุด เท่ากับ 62.69 (ตารางที่ 3) และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับการเก็บรักษาผลสัมที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส และผลสัมที่ลดอุณหภูมิลำดับขึ้นทุกรอบวิธี เมื่อค่า C^* ของผลสัมเม้าโกล์ 60 หมายถึง ผลสัมมีสีเข้มข้น ซึ่งสอดคล้องกับค่า L^* ที่เข้าใกล้ 100 ค. ค่า H^*

ค่า H^* เป็นค่าที่แสดงช่วงสีของวัตถุ ระหว่างการเก็บรักษาผลสัมนาน 5 สัปดาห์ พบร่วงการลดอุณหภูมิลำดับขึ้นจากอุณหภูมิห้องเป็นอุณหภูมิ 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (2วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 5) มีค่า H^* มากที่สุดเท่ากับ 91.14 องศา ซึ่งค่า H^* แสดงถึงช่วงสีของผลสัม โดยที่สัปดาห์ที่ 5 ของการเก็บรักษาผลสัม ค่า H^* มีค่าอยู่ในช่วง 88.32-91.14 องศา และไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) (ตารางที่ 4) แสดงว่าสีเปลี่ยนแปลงของผลสัมมีสีเข้มและสีเหลือง และมีแนวโน้มลดลงตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา (ภาพที่ 7) และเมื่อเก็บรักษาเป็นเวลานานขึ้นสีเปลี่ยนแปลงของผลสัมมีสีเหลืองเข้มขึ้นสอดคล้องกับค่า C^* ที่เพิ่มขึ้น และค่า H^* ที่ลดลงทุกรอบวิธี และกรรมวิธีที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำจะลดการสลายตัวของคลอโรฟิลล์ ทำให้ค่า L^* ของผลสัมที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส มีความกว้างมากกว่าที่เก็บรักษาผลสัมที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส (ตารางที่ 2) ซึ่งสอดคล้องกับค่า C^* ที่เพิ่มของการเก็บรักษาผลสัมที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส (ตารางที่ 3) ซึ่งสาเหตุอาจเนื่องจากที่อุณหภูมิต่ำ 2 องศาเซลเซียส นี้จะไปช่วยลดการสลายตัวของคลอโรฟิลล์ ลดคลื่นกับการทดลองของ Cohen (1978) ที่ได้ศึกษาผลของอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ในระหว่างการจัดสีเขียวและการเปลี่ยนสีผิวของผลสัมพันธ์ Shamouti พบร่วงอุณหภูมิมีผลต่อการสูญเสียสีเขียวของสีเปลี่ยนแปลงของผลสัม โดยผลสัมที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส เปลี่ยนสีผิวได้เร็วกว่าที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส

ภาพที่ 5 ค่า L^* ของเปลือกผลส้มเขียวหวานพันธุ์สีทองที่ลอกอุณหภูมิลำดับขั้นแล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 86% และ 90% ตามลำดับ นาน 5 สัปดาห์

ภาพที่ 6 ค่า C^* ของเปลือกผลส้มเขียวหวานพันธุ์สีทองที่ลอกอุณหภูมิลำดับขั้นแล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 86% และ 90% ตามลำดับ นาน 5 สัปดาห์

ตารางที่ 2 ค่าสี L* ของเปลือกผลส้มซึ่งวิเคราะห์พนักงานพืชที่ลดอุณหภูมิต่ำบีบแล้วกับรากนายท้าวอนหลุกนิ 2 และ 5 ของชาเชลล์เซียต ความชื้นสัมพันธ์ที่
86-90 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 วัน

กรรมวิธี	ค่า L*					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
2 0% ชาเชลล์เซียต	65.80ab	62.54b	60.19c	63.48b	68.51b	62.62ab
5 0% ชาเชลล์เซียต	65.61ab	62.73ab	61.12bc	65.22ab	69.46b	65.50a
อุณหภูมิห้อง → 15 °C (1วัน) → 10 °C (1วัน) → 5 °C	68.66a	62.20b	64.00ab	66.93a	72.09a	59.09c
อุณหภูมิห้อง → 15 °C (1วัน) → 10 °C (1วัน) → 5 °C (1วัน) → 2 °C	63.94b	63.24ab	64.57a	64.55ab	68.50b	61.60bc
อุณหภูมิห้อง → 15 °C (1วัน) → 10 °C (2วัน) → 5 °C	65.95ab	65.60a	63.82ab	64.59ab	67.58b	61.79bc
อุณหภูมิห้อง → 15 °C (1วัน) → 10 °C (2วัน) → 5 °C (3วัน) → 2 °C	65.70ab	63.37ab	61.97abc	65.35ab	68.89b	61.72bc
LSD	3.17	2.94	3.34	3.08	2.18	3.25
C.V %	5.09	4.94	5.62	5.07	3.36	5.55

a,b,c,... = ตัวเลขในแต่ละเดือนที่มีลักษณะกำกับต่างกันเมื่อความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

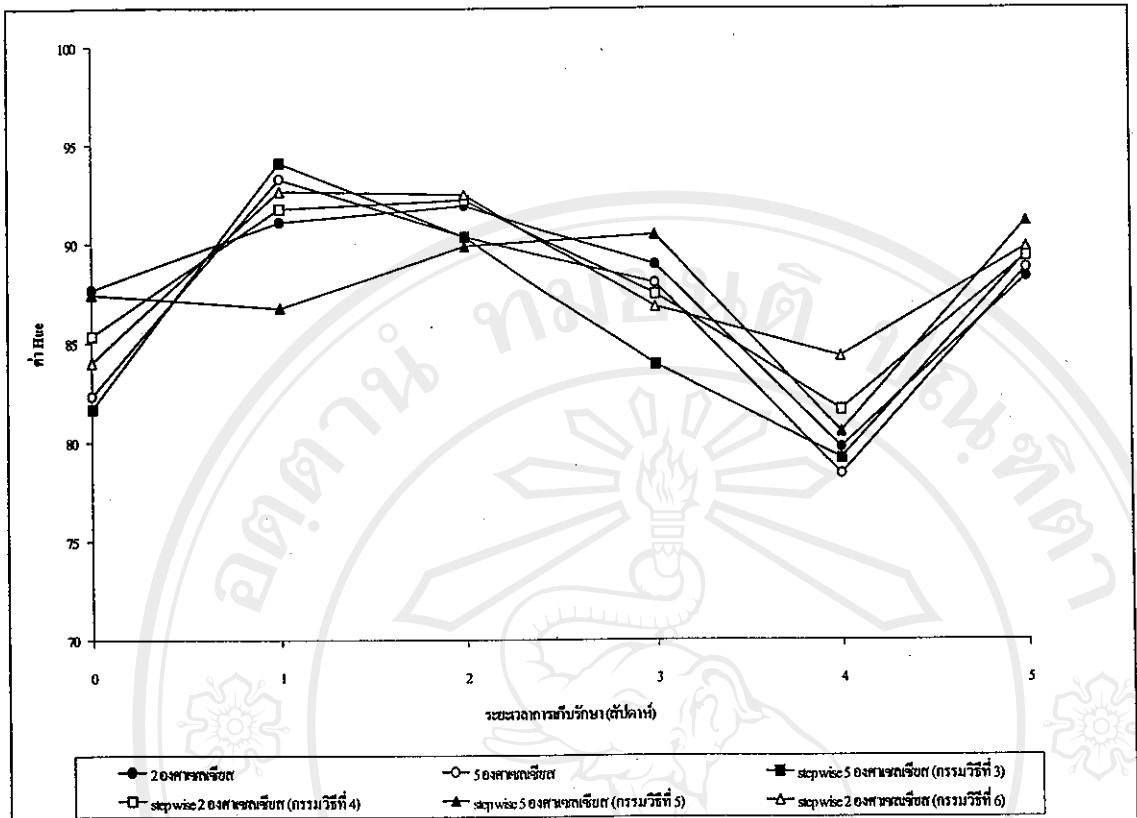
ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 3 ค่า系数 C* ของเปลือกผลต้มเม็ดพิวยาหวานพันธุ์สีทองที่ลดอุณหภูมิคงเด tam บ้านและปรับอุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นต้มทากว่า 86-90 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 วัน คาดการณ์

กรรมวิธี	ค่า C*					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
2 องศาเซลเซียส	62.91ab	57.64ab	54.79	58.68	68.31b	53.14c
5 องศาเซลเซียส	64.07ab	57.20ab	56.83	61.48	69.55ab	62.69a
อุณหภูมิห้อง → 15 °C (1 วัน) → 10 °C (1 วัน) → 5 °C	66.74a	53.35bc	56.86	62.45	72.19a	54.62c
อุณหภูมิห้อง → 15 °C (1 วัน) → 10 °C (1 วัน) → 5 °C (1 วัน) → 2 °C	61.27b	56.44ab	57.83	57.47	67.94b	56.98bc
อุณหภูมิห้อง → 15 °C (1 วัน) → 10 °C (2 วัน) → 5 °C	61.97ab	59.87a	58.58	57.86	66.05b	53.72c
อุณหภูมิห้อง → 15 °C (1 วัน) → 10 °C (2 วัน) → 5 °C (3 วัน) → 2 °C	65.73ab	50.88c	56.54	60.17	67.67b	56.21c
LSD	5.21	5.15	ns	ns	3.57	4.56
C.V.%	8.67	9.76	9.71	9.75	5.51	8.47

a,b,c,... = ตัวเลขในแต่ละตัวอย่างที่มีอักษรกำกับตัวกันมีความแตกต่างกันทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($p > 0.05$)

ภาพที่ 7 ค่า H° ของเปลือกส้มเขียวหวานพันธุ์สีทองที่ลดอุณหภูมิลำดับขึ้นแล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 86% และ 90% ตามลำดับ นาน 5 สัปดาห์

ตารางที่ 4 ค่าสี H⁰ ของเปลือกผลตั้งเมียวหวานพันธุ์สีทองที่ถูกดูดหูนิ่มลำดับชั้นแล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นตั้งพื้นที่
86-90 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

การรักษา	ค่า H ⁰					
	0	1	2	3	4	5
ระยะเวลาการรักษา (สัปดาห์)						
2 องศาเซลเซียส	87.67a	91.09b	91.93	88.96ab	79.75bcd	88.32
5 องศาเซลเซียส	82.31b	93.28a	90.37	88.02ab	78.42d	88.77
อุณหภูมิห้อง → 15°ฯ (1วัน) → 10°ฯ (1วัน) → 5°ฯ	81.67b	94.10a	90.35	83.91b	79.19d	89.45
อุณหภูมิห้อง → 15°ฯ (1วัน) → 10°ฯ (1วัน) → 5°ฯ (1วัน) → 2°ฯ	85.34ab	91.77ab	92.23	87.47ab	81.63abc	89.38
อุณหภูมิห้อง → 15°ฯ (1วัน) → 10°ฯ (2วัน) → 5°ฯ	87.43a	86.74b	89.87	90.47a	80.53bcd	91.14
อุณหภูมิห้อง → 15°ฯ (1วัน) → 10°ฯ (2วัน) → 5°ฯ (3วัน) → 2°ฯ	84.00ab	94.74a	92.49	86.81ab	84.30a	89.84
LSD	4.61	5.07	ns	5.29	2.83	ns
C.V.%	5.76	5.84	6.52	6.40	3.70	4.34

a,b,c,... = ตัวเลขในแต่ละชั้นที่ไม้อ่อน化ทำให้ต่างกันทั้งนี้ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ภาพที่ 8 ตัวอย่างผลส้มเขียวหวานก่อนเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส และ 5 องศาเซลเซียส

ภาพที่ 9 ลักษณะปراกภูของผลส้มที่เก็บรักษาโดยการลดอุณหภูมิลำดับขั้นนาน 0 วัน และ 1 สัปดาห์

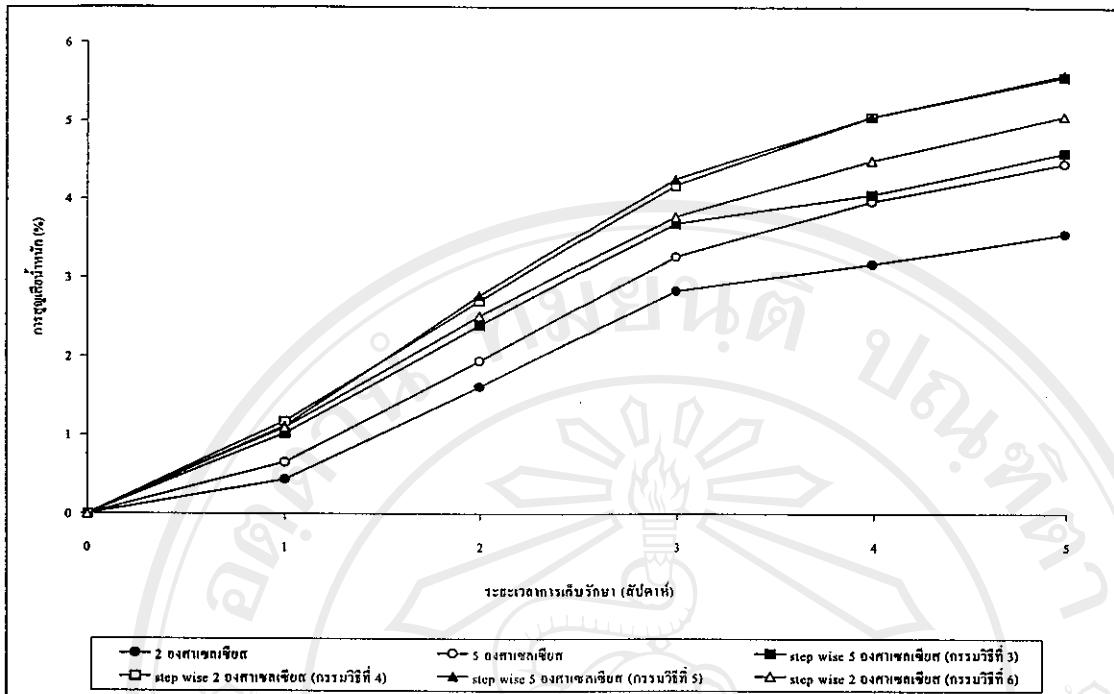
ภาพที่ 10 ลักษณะประกายของผลสัมที่เก็บรักษาโดยการลดอุณหภูมิลำดับขั้นนาน 2 และ 3 สัปดาห์

ภาพที่ 11 ลักษณะประกายของผลสัมที่เก็บรักษาโดยการลดอุณหภูมิต่ำดับขั้นนาน 4 และ 5 สัปดาห์

1.2 การสูญเสียน้ำหนัก

ช่วงสัปดาห์แรกถึงสัปดาห์ที่ 5 พนวัตผลส้มที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักน้อยกว่าการเก็บรักษาผลส้มที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส และการลดอุณหภูมิลำดับขั้นก่อนน้ำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส และการสูญเสียน้ำหนักเพิ่มขึ้นทุกกรรมวิธีตลอดระยะเวลาการเก็บรักษานาน 5 สัปดาห์ (ภาพที่ 12) เมื่อเก็บรักษาผลส้มนาน 4 สัปดาห์ ผลส้มที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส สูญเสียน้ำหนักน้อยที่สุดเท่ากับ 3.17% ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับการเก็บรักษาผลส้มที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียสกับการเก็บรักษาโดยวิธีลดอุณหภูมิลำดับขั้น และเมื่อเก็บรักษาผลส้มครบ 5 สัปดาห์ ผลส้มที่ลดอุณหภูมิลำดับขั้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (1วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ (1วัน) $\rightarrow 2^{\circ}\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 4) ลดอุณหภูมิลำดับขั้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (2วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 5) และลดอุณหภูมิลำดับขั้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (2วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ (3วัน) $\rightarrow 2^{\circ}\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 6) สูญเสียน้ำหนัก 5.57, 5.60 และ 5.07% ตามลำดับ ซึ่งสูญเสียน้ำหนักมากกว่าผลส้มที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส (กรรมวิธีที่ 1 และ 2) ซึ่งสูญเสียน้ำหนัก 3.56 และ 4.46% ตามลำดับ (ตารางที่ 5) ทั้งนี้อาจเนื่องจากผลส้มเริ่มเข้าระยะการเสื่อมสภาพ ผลกระทบลดลงที่ได้สอดคล้องกับการสูญเสียน้ำหนักของผลเกรฟฟรุตที่เก็บรักษาโดยลดอุณหภูมิลำดับขั้นที่อุณหภูมิ 21 องศาเซลเซียส นาน 3 วัน และ 16 องศาเซลเซียส นาน 7 วันแล้ว เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส นาน 6 สัปดาห์ก่อนขายน้ำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส นาน 1 สัปดาห์ สูญเสียน้ำหนัก 4.0% และ 3.7% ขณะที่กลุ่มควบคุมสูญเสียน้ำหนัก 2.5% (Porat *et al.*, 2000) การสูญเสียน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นในผลส้มที่ลดอุณหภูมิลำดับขั้นอาจเนื่องจากมีการคายน้ำมากและยังคงมีเมแทบอลิซึมสูงระหว่างการลดอุณหภูมิลำดับขั้น การสูญเสียน้ำหนักของผลส้มเขียวหวานมีความสัมพันธ์โดยตรงกับอัตราส่วนพื้นที่ผิวต่อปริมาตร ซึ่งตรงข้ามกับขนาดของผลส้ม นั่นคือผลส้มที่มีขนาดเล็กมีการสูญเสียน้ำมากกว่าผลส้มที่มีขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังขึ้นกับความหนาของเปลือก โดยผลส้มที่มีเปลือกหนาจะสูญเสียน้ำหนักมากกว่าผลส้มที่มีเปลือกบาง เนื่องจากผลส้มที่มีเปลือกหนามีจำนวนป่ากไป (stomata) มากกว่า ขณะเดียวกันผลส้มที่มีเปลือกบางมีชั้นของ flavedo ที่หากาว่าทำให้มีประสิทธิภาพในการรักษาผลส้มได้ดีกว่า (Ketsa, 1990)

ภาพที่ 12 เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักของผลสัมฤทธิ์ระหว่างพันธุ์สีทองที่ลดอุณหภูมิลำดับขั้นแล้วกับรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องค์การเชียร์ ความชื้นสัมพัทธ์ 86% และ 90% ตามลำดับ นาน 5 สัปดาห์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 5 เปอร์เซ็นต์การถ่ายเทียนำหนักของผลต้มเม็ดข้าวหวานพันธุ์สีทองที่ลดอุณหภูมิต่ำที่น้ำแต่งกับรากยาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นตั้งพื้นที่ 86-90 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

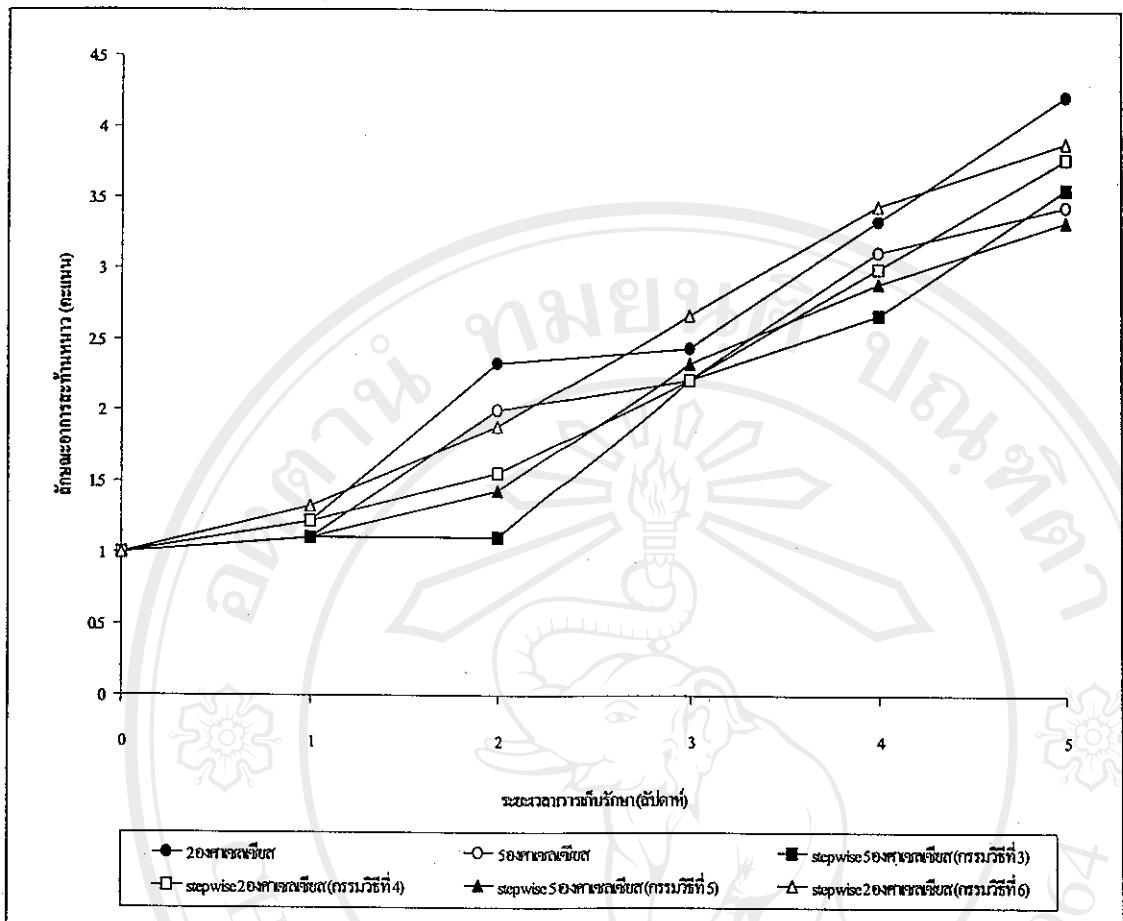
กรรมวิธี	การถ่ายเทียนำหนัก (%)				
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)				
0	1	2	3	4	5
2 องศาเซลเซียส	0	0.43d	1.61d	2.83e	3.17d
5 องศาเซลเซียส	0	0.65c	1.94c	3.26de	3.97bc
อุณหภูมิห้อง → 15 °C (1 วัน) → 10 °C (1 วัน) → 5 °C	0	1.02b	2.39b	3.68cd	4.06bc
อุณหภูมิห้อง → 15 °C (1 วัน) → 10 °C (1 วัน) → 5 °C (1 วัน) → 2 °C	0	1.17a	2.70a	4.17ab	5.05a
อุณหภูมิห้อง → 15 °C (1 วัน) → 10 °C (2 วัน) → 5 °C	0	1.11ab	2.77a	4.25a	5.60a
อุณหภูมิห้อง → 15 °C (1 วัน) → 10 °C (2 วัน) → 5 °C (3 วัน) → 2 °C	0	1.09ab	2.51ab	3.77bc	4.49b
LSD	ns	0.15	0.31	0.45	0.56
C.V %	0	27.07	21.43	19.85	20.97

a,b,c,... = ตัวเลขในแต่ละตัวอย่างที่มีอักษรกำกับต่างกันตามค่าทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

1.3 ลักษณะอาการสะท้านหนาว

ลักษณะอาการสะท้านหนาวที่สังเกตโดยการไข้ค่าแน่น สัปดาห์แรกของการทดลองนี้ ค่าแน่นอยู่ในช่วง 1.11-1.33 คะแนน และพบว่าที่สัปดาห์ที่ 2 ผลสัมที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส แสดงอาการสะท้านหนาวมากที่สุด และเมื่อระยะเวลาการเก็บรักษานานขึ้นลักษณะอาการสะท้านหนาวเพิ่มมากขึ้นในทุกๆ กรรมวิธี (ภาพที่ 13) เมื่อเก็บรักษาผลสัมนาน 4 สัปดาห์ ผลสัมที่เก็บรักษาโดยลดอุณหภูมิลำดับขึ้นจากอุณหภูมิห้อง $\rightarrow 15^{\circ}\text{ช}$ (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{ช}$ (1วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{ช}$ (กรรมวิธีที่3) แสดงอาการสะท้านหนาวน้อยที่สุดเท่ากับ 2.67 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบกับกรรมวิธี เก็บรักษาผลสัมที่อุณหภูมิต่ำอย่างต่อเนื่อง และพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) และเมื่อเก็บรักษาครบ 5 สัปดาห์ ผลสัมที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส (กรรมวิธีที่ 1) แสดงอาการสะท้านหนาวมีค่าแน่นมากที่สุดคือ 4.22 คะแนน รองลงมาเป็นผลสัมที่ลด อุณหภูมิลำดับขึ้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°ช (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{ช}$ (2วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{ช}$ (3 วัน) $\rightarrow 2^{\circ}\text{ช}$ (กรรมวิธีที่ 6) มีค่าเท่ากับ 3.89 คะแนน ผลสัมที่ลดอุณหภูมิลำดับขึ้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°ช (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{ช}$ (2วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{ช}$ (กรรมวิธีที่ 5) แสดงอาการสะท้านหนาวที่มีค่าแน่นน้อยที่สุดเท่ากับ 3.33 คะแนน และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบกับการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส (ตารางที่ 6) ผลการทดลองที่ได้สอดคล้องกับผลการศึกษาในผลเกรฟฟรูตที่ลด อุณหภูมิลำดับขึ้นที่อุณหภูมิ 16 องศาเซลเซียส นาน 7 วันแล้วลดลงเป็น 7 องศาเซลเซียส นาน 2 วัน และ 1 องศาเซลเซียส นาน 28 วัน เปรียบเทียบกับการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 1 องศาเซลเซียสอย่าง ต่อเนื่อง ได้ค่าแนนประเมินอาการสะท้านหนาวเท่ากับ 3.8 และ 2.6 คะแนน ตามลำดับ (Hatton and Cubbedge, 1982)

ภาพที่ 13 ลักษณะอาการสะท้าน手下ของสัมเพิบบิวหวานพันธุ์สีทองที่ลดอุณหภูมิลำดับขั้นแล้ว
เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 86% และ 90% ตามลำดับ
นาน 5 สัปดาห์

จิรศิริ์นหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 6 ลักษณะทางพืชวิทยาของพืชต้นเมล็ดเยาววานพันธุ์สีทองที่ทดสอบพูนพันธุ์ภูมิถิ่นตามแบบปรุงแต่งกับรากมาตรฐานที่อยู่ห้องวิจัย 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้น
ทั่วพืช 86-90 เมล็ดเรซินตัน 5 ตัวต่อหัว

กรรมวิธี	ลักษณะทางพืชวิทยา (คะแนน)					
	ระยะเวลากำปรุงรักษา (สัปดาห์)					
0	1	2	3	4	5	
2 องศาเซลเซียส	1.00	1.22	2.33a	2.44	3.33ab	4.22a
5 องศาเซลเซียส	1.00	1.11	2.00ab	2.22	3.11abc	3.44cd
8 องศาเซลเซียส → 15 °C (1 วัน) → 10 °C (1 วัน) → 5 °C	1.00	1.11	1.11e	2.22	2.67c	3.56bcd
8 องศาเซลเซียส → 15 °C (1 วัน) → 10 °C (1 วัน) → 5 °C (1 วัน) → 2 °C	1.00	1.22	1.56cd	2.22	3.00abc	3.78bc
8 องศาเซลเซียส → 15 °C (1 วัน) → 10 °C (2 วัน) → 5 °C	1.00	1.11	1.44d	2.33	2.89bc	3.33d
8 องศาเซลเซียส → 15 °C (1 วัน) → 10 °C (2 วัน) → 5 °C (3 วัน) → 2 °C	1.00	1.33	1.89bc	2.67	3.44a	3.89ab
LSD	ns	ns	0.44	ns	0.51	0.44
C.V.%	0	33.96	26.79	20.25	17.57	12.59

a,b,c... = ตัวเลขไม่แตกต่างกันที่ไม่มีอักษรรากกับต่างกันในครमตราต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

2. การเปลี่ยนแปลงทางเคมี

2.1 ปริมาณของแข็งที่ละลายได้

ผลการทดลองพบว่าปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้มีความผันแปรเล็กน้อย เมื่อเก็บรักษาผลสัมฤทธิ์ 2 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส มีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้สูงที่สุดและค่อยๆลดลงใกล้เคียงกันในช่วงระยะเวลาการเก็บรักษานาน 4 สัปดาห์ (ภาพที่ 14) เมื่อเก็บรักษาผลสัมฤทธิ์ 4 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส มีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้เท่ากับ 8.87% มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ลดลงขึ้นจากอุณหภูมิห้อง $\rightarrow 15^{\circ}\text{C}$ (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (1วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ มีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้เท่ากับ 9.89%

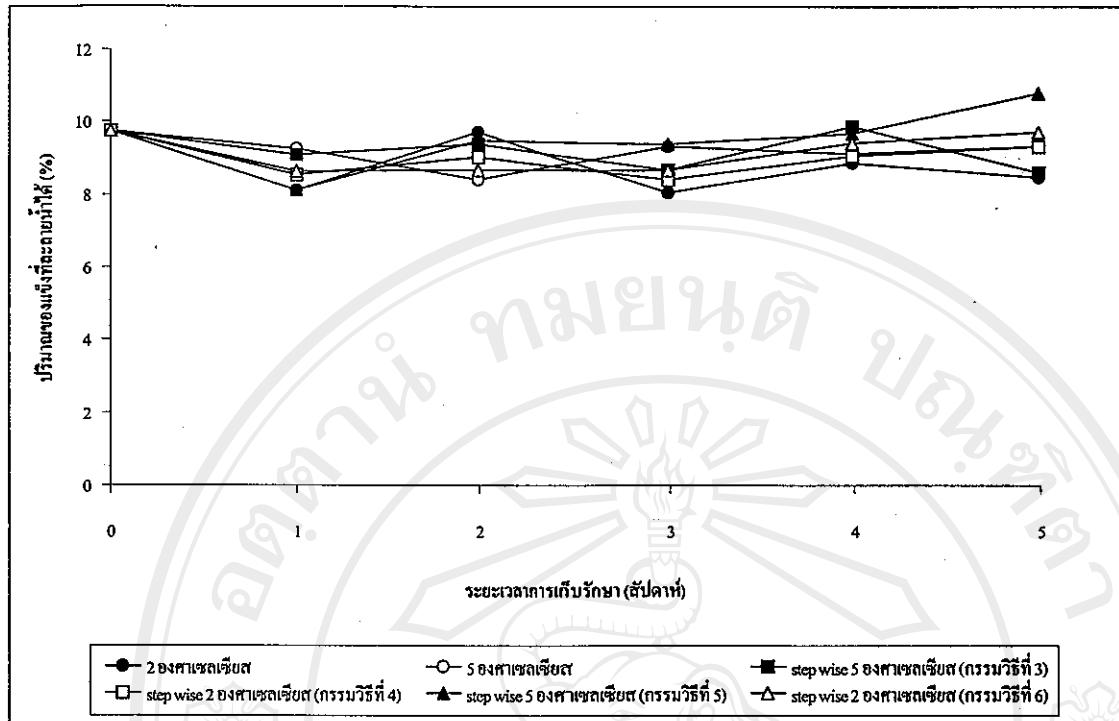
ภายหลังการเก็บรักษาผลสัมฤทธิ์ 5 สัปดาห์ ผลสัมฤทธิ์เก็บรักษาโดยลดอุณหภูมิลงมา 10.79% รองลงมาเป็นผลสัมฤทธิ์ลดอุณหภูมิลงมา 10.79% รองลงมาเป็นผลสัมฤทธิ์ลดอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (2วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 5) มีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้สูงสุดเท่ากับ 10.79% รองลงมาเป็นผลสัมฤทธิ์ลดอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (2วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ (3วัน) $\rightarrow 2^{\circ}\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 6) มีค่าเท่ากับ 9.71% และผลสัมฤทธิ์เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส (กรรมวิธีที่ 1) มีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้น้อยที่สุดเท่ากับ 8.47% โดยกรรมวิธีที่ 5 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับการเก็บรักษาโดยใช้กรรมวิธีอื่นๆ (ตารางที่ 7) เช่นเดียวกับผลสัมฤทธิ์ของพันธุ์สายนำ้พื้นที่ระหว่างการเก็บรักษานาน 1 เดือน มีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้อよดูในช่วง 9.22-10.93% (วิกันดา, 2541) ระหว่างการเก็บรักษาปริมาณน้ำตาลและการคงในผลสัมฤทธิ์อาจถูกนำไปใช้ในกระบวนการทางใจ ทำให้ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ลดลง (สายชล, 2528)

2.2 ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) และปริมาณกรดทั้งหมดที่ไตรثได้ (TA)

ความเป็นกรด-ด่างของผลสัมฤทธิ์ของแข็งที่ละลายน้ำได้โดยมีแนวโน้มลดลงในช่วง 2 สัปดาห์แรกของการเก็บรักษา หลังจากนั้นค่าความเป็นกรด-ด่างของผลสัมฤทธิ์เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียสเพิ่มขึ้นสูงสุดในช่วงสัปดาห์ที่ 4 และลดลงอย่างรวดเร็วในสัปดาห์ที่ 5 (ภาพที่ 15) ผลสัมฤทธิ์ลดอุณหภูมิลงมา 10.79% รองลงมาเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (1วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 3) แล้วเก็บรักษานาน 4 สัปดาห์ มีค่าความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 4.03 และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส และที่ลดอุณหภูมิลงมา 9.71% รองลงมาเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (1วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ (1วัน) $\rightarrow 2^{\circ}\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 4) และเมื่อเก็บรักษาผลสัมฤทธิ์ 5 สัปดาห์ ค่าความเป็นกรด-ด่างของการเก็บรักษาผลสัมฤทธิ์ลดอุณหภูมิลงมา 9.71% กรรมวิธีมีค่าความเป็นกรด-ด่างเพิ่มขึ้น (ตารางที่ 8)

ส่วนปริมาณกรดทั้งหมดที่ไตเตรทได้ต่อครยะเวลาการเก็บรักษามีค่าลดลงทุกกรรมวิธี ยกเว้นการลดอุณหภูมิลำดับขึ้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (1วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 3) มีปริมาณกรดที่ไตเตรทได้เพิ่มขึ้นในช่วงสัปดาห์ที่ 2 ลดคลื่นกับค่าความเป็นกรด-ค่างที่ลดลง หลังจากนั้นปริมาณกรดทั้งหมดที่ไตเตรทได้มีปริมาณลดลง ภายหลังการเก็บรักษานาน 3 สัปดาห์ ปริมาณกรดทั้งหมดที่ไตเตรทได้ค่อนข้างคงที่อยู่ในช่วง $0.38\text{-}0.43\%$ ในรูปกรดซิตริก (ภาพที่ 16) ผลสัมที่เก็บรักษานาน 4 และ 5 สัปดาห์ ปริมาณกรดทั้งหมดที่ไตเตรทได้ทุกกรรมวิธีไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) (ตารางที่ 9) ลดคลื่นกับที่วิถีด้า (2541) รายงานว่าปริมาณกรดที่ไตเตรทได้ของผลสัมเมียวยาวนานพันธุ์สายนำเสนอผู้มีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยระหว่างการเก็บรักษา และมีแนวโน้มลดลงเมื่อเก็บรักษาไวนานขึ้น ปริมาณกรดทั้งหมดที่พบในผลสัมจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น สายพันธุ์ ต้นตอ การบำรุงรักษาต้นสัม อายุของสัม และกรดอินทรีย์มีปริมาณลดลงเมื่อผลสัมแก่ขึ้น อีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อปริมาณกรดทั้งหมดในผลสัม คือความแตกต่างของอุณหภูมิในช่วงเวลากลางวันกับเวลากลางคืน หากอุณหภูมนี้มีความแตกต่างกันมากปริมาณกรดอินทรีย์ในผลสัมจะมีมากขึ้น (Spiegel-Roy and Goldschmidt, 1996) ผลสัมมีกรดซิตริกมากที่สุดและค่อนข้างคงที่หลังจากผลสัมแก่จัดหรือสุก และคาดว่าเนื้องจากสัมเป็นผลไม้ประเภท non-climacteric จึงมีการเปลี่ยนแปลงหลังการเก็บเกี่ยวเพียงเล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับผลไม้ประเภท climacteric (สายด้า, 2528)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพที่ 14 ปริมาณของแข็งที่ละลายนำไปได้ของสัมเพิยหวานพันธุ์สีทองที่ลดอุณหภูมิลำดับขึ้นแล้ว เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องคชาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 86% และ 90% ตามลำดับ นาน 5 สัปดาห์

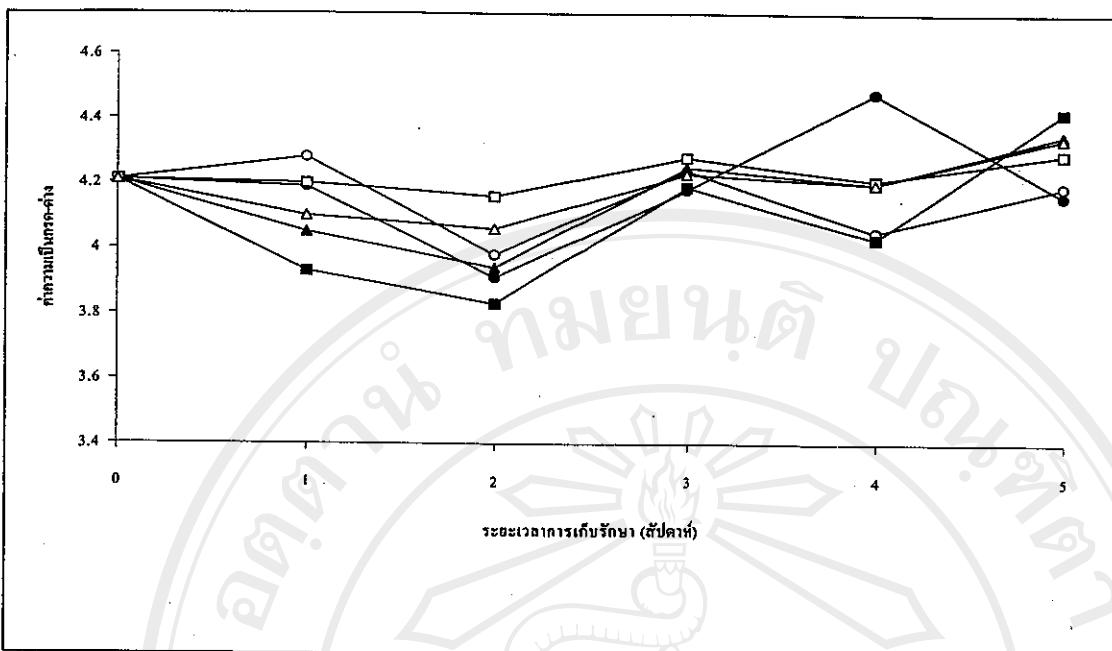
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

ตารางที่ 7 ปริมาณของเอนจี้ที่คลายน้ำได้ของพอดส์น้ำยาหาน้ำเพื่อสกัดของที่ดินทรายที่ต่ำและสูงตามที่บันทึกมาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้น - ตั้มพาก 86-90 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 วัน

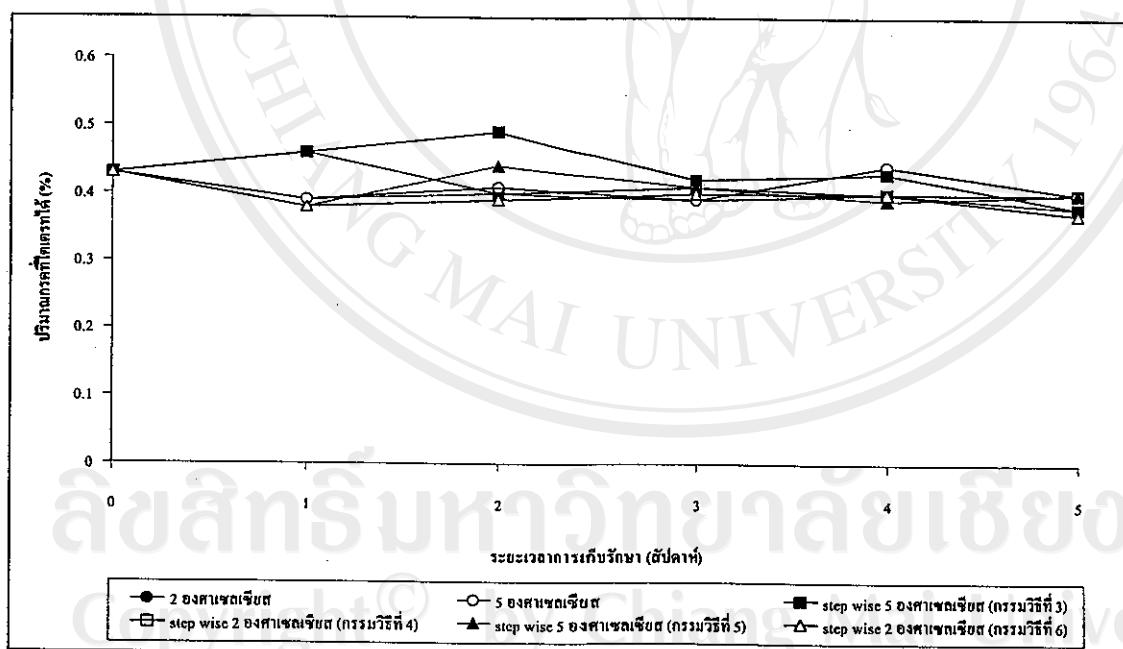
กระบวนการ	ปริมาณของเอนจี้ที่คลายน้ำ (%)					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
2 ย่างศานัชก๊วยส์	9.76	8.13c	9.73a	8.04b	8.87b	8.47d
5 ย่างศานัชก๊วยส์	9.76	9.27ab	8.42c	9.31a	9.14ab	9.33c
อุณหภูมิห้อง → 15°ฯ (1วัน) → 10°ฯ (1วัน) → 5°ฯ	9.76	9.09ab	9.38ab	8.67ab	9.89a	8.60d
อุณหภูมิห้อง → 15°ฯ (1วัน) → 10°ฯ (1วัน) → 5°ฯ (1วัน) → 2°ฯ	9.76	8.53bc	9.03abc	8.40b	9.06ab	9.31c
อุณหภูมิห้อง → 15°ฯ (1วัน) → 10°ฯ (2วัน) → 5°ฯ (2วัน) → 2°ฯ	9.76	8.11c	9.50a	9.40a	9.70ab	10.79a
อุณหภูมิห้อง → 15°ฯ (1วัน) → 10°ฯ (2วัน) → 5°ฯ (3วัน) → 2°ฯ	9.76	8.63bc	8.68bc	8.69ab	9.44ab	9.71bc
LSD	ns	0.78	0.72	0.91	0.98	0.62
C.V.%	2.06	9.47	8.40	10.91	11.12	6.90

a,b,c... = ตัวเลขในแนวตั้งเดียวกันที่ไม่ถูกกรอกข้อมูลทางสถิติที่ต้องก้อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ภาพที่ 15 ค่าความเป็นกรด-ค่าของสัมเพิยหวานพันธุ์สีทองที่ลดอุณหภูมิลำดับขึ้นแล้วเก็บรักษาที่ อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 86% และ 90% ตามลำดับ นาน 5 สัปดาห์

ภาพที่ 16 ปริมาณกรดทั้งหมดที่ได้เตรียมได้ของผลสัมเพิยหวานพันธุ์สีทองที่ลดอุณหภูมิลำดับขึ้นแล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 86% และ 90% ตามลำดับ นาน 5 สัปดาห์

ตารางที่ 8 ค่าความเป็นกรด-ด่างของผลสัมภาระทางพืชเมืองที่ต่ออุณหภูมิลำดับบนเดลากันรักษาที่อุณหภูมนิ่ว 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นต่ำพื้นที่
86-90 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

กรรมวิธี	ค่าความเป็นกรด-ด่าง					
	ระดับเวลาการบ่มรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
2 องศาเซลเซียส	4.21	4.19ab	3.91cd	4.18	4.48a	4.16d
5 องศาเซลเซียส	4.21	4.28a	3.98abcd	4.24	4.05bc	4.19cd
อุณหภูมิห้อง \rightarrow 15° ซ. (1 วัน) \rightarrow 10° ซ. (1 วัน) \rightarrow 5° ซ.	4.21	3.93c	3.83d	4.19	4.03c	4.42a
อุณหภูมิห้อง \rightarrow 15° ซ. (1 วัน) \rightarrow 10° ซ. (1 วัน) \rightarrow 5° ซ. (1 วัน) \rightarrow 2° ซ.	4.21	4.20ab	4.16a	4.28	4.21b	4.29bc
อุณหภูมิห้อง \rightarrow 15° ซ. (1 วัน) \rightarrow 10° ซ. (2 วัน) \rightarrow 5° ซ.	4.21	4.05bc	3.94bcd	4.25	4.20bc	4.35ab
อุณหภูมิห้อง \rightarrow 15° ซ. (1 วัน) \rightarrow 10° ซ. (2 วัน) \rightarrow 5° ซ. (3 วัน) \rightarrow 2° ซ.	4.21	4.10abc	4.06abc	4.23	4.20bc	4.34ab
LSD	ns	0.17	0.21	ns	0.17	0.12
C.V.%	4.40	4.60	5.46	2.92	4.37	3.06

a,b,c... = ตัวเลขในแนวตั้งเดียวกันที่มีตัวยกรากต่างกันเมื่อมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 9 ปริมาณการดูดซึมของพืชต่างๆของพืชตั้งแต่วันที่รดน้ำครั้งแรกถึงวันที่รดน้ำครั้งที่ 2 และ 5 ของชาชูลูซีลิต ความชื้นสัมพัทธ์ 86-90 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

ตารางที่ 9 ปริมาณการดูดซึมของพืชต่างๆของพืชตั้งแต่วันที่รดน้ำครั้งแรกถึงวันที่รดน้ำครั้งที่ 2 และ 5 ของชาชูลูซีลิต ความชื้น

กรรมวิธี	ปริมาณการดูดซึมของพืชตั้งแต่ครั้งแรกถึงวันที่ 2 และ 5 (%)				
	0	1	2	3	4
2 องศาเซลเซียส	0.43	0.39b	0.40b	0.39b	0.40
5 องศาเซลเซียส	0.43	0.39b	0.41b	0.39b	0.44
อุณหภูมิห้อง → 15° ช. (1วัน) → 10° ช. (1วัน) → 5° ช.	0.43	0.46a	0.49a	0.42a	0.43
อุณหภูมิห้อง → 15° ช. (1วัน) → 10° ช. (1วัน) → 5° ช. (1วัน) → 2° ช.	0.43	0.46a	0.40b	0.41ab	0.40
อุณหภูมิห้อง → 15° ช. (1วัน) → 10° ช. (2วัน) → 5° ช.	0.43	0.38a	0.44ab	0.41ab	0.39
อุณหภูมิห้อง → 15° ช. (1วัน) → 10° ช. (2วัน) → 5° ช. (3วัน) → 2° ช.	0.43	0.38b	0.39b	0.40ab	0.40
LSD	ns	0.04	0.73	0.07	ns
C.V.%	15.43	10.70	18.46	16.56	15.27

a,b,c... = ตัวเลขในแนวตั้งตัวอักษรที่มีลักษณะรากบ่อกำหนดกันนิยามแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

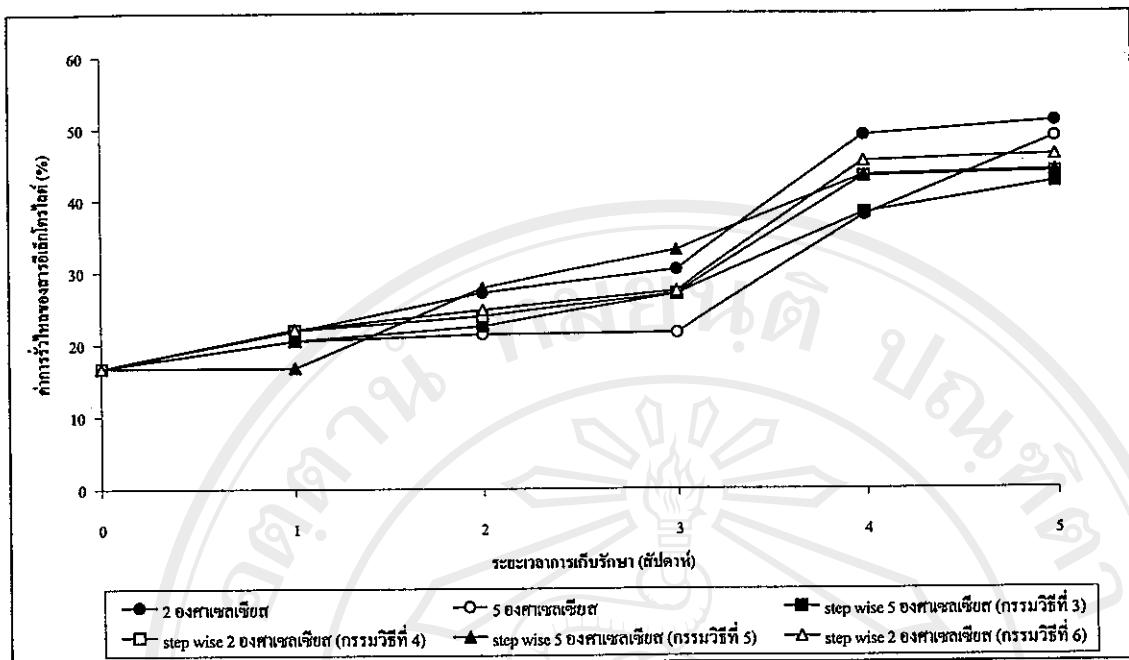
ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติ ($p > 0.05$)

2.ปริมาณสารที่รั่วไหลของสารอีเล็กโทรไลต์

ระหว่างการเก็บรักษาผลสัมฤทธิ์ 3 สัปดาห์ มีการรั่วไหลของสารอีเล็กโทรไลต์ที่เปลือกของผลสัมเพิ่มนี้ หลังจากสัปดาห์ที่ 3 ผลสัมพัที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียสอย่างต่อเนื่อง มีการรั่วไหลของสารอีเล็กโทรไลต์สูงที่สุด และเพิ่มนี้ในอัตราที่มากกว่าในช่วงแรก ส่วนในช่วงสัปดาห์ที่ 4 – 5 การรั่วไหลของสารอีเล็กโทรไลต์ค่อนข้างคงที่ในทุกกรรมวิธี (ภาพที่ 17) ผลสัมพัที่เก็บรักษานาน 4 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียสอย่างต่อเนื่อง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับทุกกรรมวิธีที่ลดอุณหภูมิลำดับขึ้น

เมื่อเก็บรักษาผลสัมฤทธิ์ 5 สัปดาห์ พนวจการเก็บรักษาผลสัมพัที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส (กรรมวิธีที่ 1) มีการรั่วไหลของสารอีเล็กโทรไลต์สูงที่สุด คือ 50.84% เมื่อเปรียบเทียบกับผลสัมพัที่ลดอุณหภูมิลำดับขึ้นทุกกรรมวิธี (กรรมวิธีที่ 3, 4, 5 และ 6) ซึ่งมีการรั่วไหลของสารอีเล็กโทรไลต์เท่ากับ 42.32, 43.73, 43.95 และ 46.11% ตามลำดับ การเก็บรักษาผลสัมพัทโดยการลดอุณหภูมิลำดับขึ้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (1วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 3) มีการรั่วไหลของสารอีเล็กโทรไลต์น้อยที่สุด คือ 42.32% และพบว่าการเก็บรักษาผลสัมพัที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับผลสัมพัที่ลดอุณหภูมิลำดับขึ้นทุกกรรมวิธี (ตารางที่ 10) ผลการทดลองที่ได้สอดคล้องกับการเก็บรักษาผลเกรฟฟ์รูตพันธุ์ Star Ruby โดยการลดอุณหภูมิลำดับขึ้นที่อุณหภูมิ 21 องศาเซลเซียส นาน 3 วัน และ 16 องศาเซลเซียส นาน 7 วัน แล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส นาน 6 สัปดาห์ ก่อนนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส นาน 1 สัปดาห์ วิธีดังกล่าวสามารถลดอาการสะท้านหนาไหว้ได้เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม (Porat *et al.*, 2000) และการลดอุณหภูมิลำดับขึ้นของผลเกรฟฟ์รูตที่อุณหภูมิ 16 องศาเซลเซียส นาน 7 วัน ที่ 7 องศาเซลเซียส นาน 2 วัน ที่ 4 องศาเซลเซียส นาน 2 วัน และ 1 องศาเซลเซียส นาน 17 วัน สามารถลดอาการสะท้านหนาไหว้เช่นเดียวกัน (Hatton and Cubbedge, 1982)

การรั่วไหลของสารอีเล็กโทรไลต์ที่เพิ่มนี้เมื่อการเก็บรักษาไว้นานขึ้นอาจเป็นเพราะเมื่อเก็บรักษานานผลสัมพัทเข้าสู่ระยะเสื่อมสภาพ ซึ่งมีการถลอกตัวของเยื่อหุ้มต่างๆ ที่เปลือกสัมพัท ทำให้ความสามารถในการเก็บรักษาสารไว้ภายในเซลล์ลดลง (Lyon, 1973) และเมื่อเกิดอาการสะท้านหนาไหว้ผลสัมพัทมีอาการเนื้อเยื่ออุบัติวัลเป็นจุดๆ และผิวมีสีคล้ำเป็นสีน้ำตาล

ภาพที่ 17 การร่วมให้บทของสารอีเล็กทรอนิกส์ของผลิตสัมภาษณ์หัวนักศึกษาที่ล็อกอินหน่วยนิomics ชั้นเดิมเก็บรักษาก่อนหน้าอุณหภูมิ 2 และ 5 องค์กรเชิงธุรกิจ ความชื้นสัมพัทธ์ 86% และ 90% ตามลำดับ นาน 5 สัปดาห์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 10 การร่วงไหลดของสารอีสต์โคโรไดเรกชั่นของผลต้มเมล็ดข้าวหวานพันธุ์สีที่ผลิตขึ้นแล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิลำดับชั้นและ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 86-90 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 เดือน

กรรมวิธี	การร่วงไหลดของสารอีสต์โคโรไดเรกชั่น (%)					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (เดือน)					
	0	1	2	3	4	5
2 องศาเซลเซียส	16.72	21.81a	27.08a	30.30ab	49.04a	50.84a
5 องศาเซลเซียส	16.72	20.47a	21.37c	21.56c	37.79c	48.65ab
อุณหภูมิห้อง \rightarrow 15° ซ. (1วัน) \rightarrow 10° ซ. (1วัน) \rightarrow 5° ซ.	16.72	20.48a	22.46bc	26.92b	38.17c	42.32e
อุณหภูมิห้อง \rightarrow 15° ซ. (1วัน) \rightarrow 10° ซ. (1วัน) \rightarrow 5° ซ. (1วัน) \rightarrow 2° ซ.	16.72	21.91a	23.89abc	26.95b	43.25b	43.73de
อุณหภูมิห้อง \rightarrow 15° ซ. (1วัน) \rightarrow 10° ซ. (2วัน) \rightarrow 5° ซ.	16.72	16.73b	27.75a	33.01a	43.41b	43.95cde
อุณหภูมิห้อง \rightarrow 15° ซ. (1วัน) \rightarrow 10° ซ. (2วัน) \rightarrow 5° ซ. (3วัน) \rightarrow 2° ซ.	16.72	22.04a	24.74abc	27.33b	45.38b	46.11cbd
LSD	ns	3.05	5.12	5.19	3.60	2.62
C.V.%	8.60	15.42	21.79	19.05	8.70	5.99

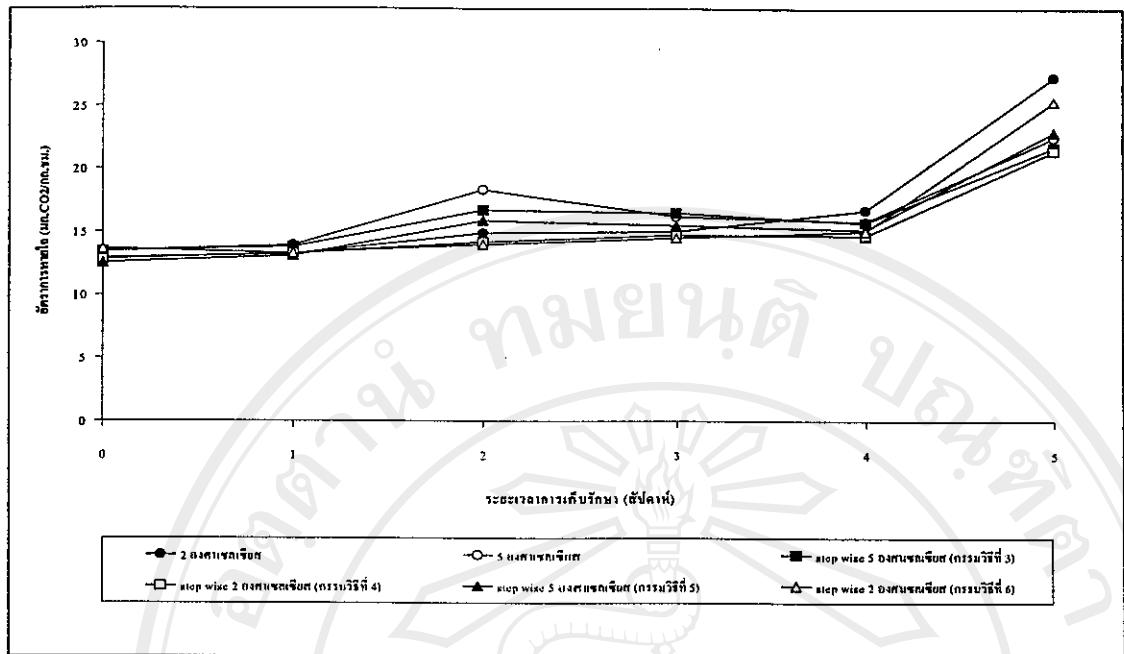
a,b,c... = ตัวเลขในแนวตั้งเดียวกันที่มีอักษรกำกับตามกันอย่างน้อยถึงสามตัวอักษรทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างน้อยสักครู่ทางสถิติ ($p > 0.05$)

2.4 การเปลี่ยนแปลงอัตราการหายใจ

อัตราการหายใจของผลส้มช่วงสัปดาห์แรกถึงสัปดาห์ที่ 4 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย และพบว่าในสัปดาห์ที่ 2 ผลส้มที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียสมีอัตราการหายใจสูงที่สุด และค่อยๆ ลดลงใกล้เคียงกันในช่วงการเก็บรักษานาน 4 สัปดาห์ หลังจากนั้นอัตราการหายใจเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงสัปดาห์ 5 (ภาพที่ 18) เมื่อเก็บรักษาผลส้มนาน 4 สัปดาห์ ผลส้มที่เก็บรักษาที่ อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียสมีอัตราการหายใจสูงที่สุดเท่ากับ $16.74 \text{ มิลลิกรัม CO}_2/\text{กก./ชม.}$ และไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศา- เซลเซียส และโดยลดอุณหภูมิลำดับขึ้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^\circ\text{C}$ (1วัน) $\rightarrow 5^\circ\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 3)

เมื่อผลส้มเก็บรักษานาน 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส มีอัตราการหายใจสูงที่สุด เท่ากับ $27.31 \text{ มิลลิกรัม CO}_2/\text{กก./ชม.}$ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับ การเก็บรักษาโดยกรรมวิธีอื่นๆ แต่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลส้มที่เก็บ รักษาโดยลดอุณหภูมิลำดับขึ้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^\circ\text{C}$ (2วัน) $\rightarrow 5^\circ\text{C}$ (3วัน) $\rightarrow 2^\circ\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 6) และผลส้มที่ลดอุณหภูมิลำดับขึ้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^\circ\text{C}$ (2 วัน) $\rightarrow 5^\circ\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 5) มีอัตราการหายใจต่ำที่สุดเท่ากับ $21.44 \text{ มิลลิกรัม CO}_2/\text{กก./ชม.}$ (ตารางที่ 11) ทั้งนี้อาจเนื่องจากอาการสะท้านหนาวที่เกิดขึ้นเป็นสาเหตุทำให้มีอัตราการหายใจเพิ่มขึ้น เพราะ เชื่อหุ่นไม้โตก่อนเครียเบลี่ยนสภาพไป (คนัย, 2540) ผลส้มเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งที่เก็บรักษาที่ อุณหภูมิห้องนาน 24 วัน มีอัตราการหายใจเท่ากับ $31.22 \text{ มิลลิกรัม CO}_2/\text{กก./ชม.}$ (วงศ์เดือน, 2546) ส้มเป็นผลไม้ประเภท non-climacteric จึงมีอัตราการหายใจต่ำ (คนัย, 2540)

ภาพที่ 18 อัตราการหายใจของผลลัพธ์เมียวนพันธุ์สีทองที่ลดอุณหภูมิต่ำดันขึ้นแล้วเก็บรักษาที่ อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 86% และ 90% ตามลำดับ นาน 5 สัปดาห์

จัดทำโดย ภาควิชาชีวเคมี
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 11 ปัจจัยทางพัฒนาพืชเมืองพืชทางพัฒนาพืชที่ลดอุณหภูมิตัดบั่นแต่เว็บนรรค์กษิทีอุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นต้นพื้นที่ 86-90 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

กรรมวิธี	อัตราการหายใจ (มิลลิกรัม CO ₂ /กг./ชั่ว.)					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
2 องศาเซลเซียส	12.89	13.20	14.86cd	15.01b	16.74a	27.31a
5 องศาเซลเซียส	13.45	13.94	18.34a	16.19a	15.77ab	22.49bc
อุณหภูมิห้อง → 15° ซ. (1วัน) → 10° ซ. (1วัน) → 5° ซ.	13.40	13.76	16.73ab	16.47a	15.75ab	21.70c
อุณหภูมิห้อง → 15° ซ. (1วัน) → 10° ซ. (1วัน) → 5° ซ. (1วัน) → 2° ซ.	12.82	13.26	14.23d	14.78b	14.72b	21.44c
อุณหภูมิห้อง → 15° ซ. (1วัน) → 10° ซ. (2วัน) → 5° ซ.	12.56	13.06	15.90bc	15.49ab	15.18b	22.90bc
อุณหภูมิห้อง → 1 5° ซ. (1วัน) → 10° ซ. (2วัน) → 5° ซ. (3วัน) → 2° ซ.	13.62	13.32	14.00d	14.53b	15.02b	25.33ab
LSD	ns	ns	1.61	1.15	1.18	2.93
C.V.%	18.14	12.30	12.16	8.41	7.99	13.18

a,b,c... = ตัวเลขในกรอบดังเดียวกันที่มีค่ารากบ่อกำลังนนี้ค่าแยตกร่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

การทดลองที่ 2 ผลของอุณหภูมิสูงต่ออายุการเก็บรักษาและการระท้านหน้าของสัมเพี้ยวหวาน พันธุ์สีทอง

1. การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ

1.1 การเปลี่ยนแปลงสีเปลือกค้านนอก

ผลสัมเพี้ยวหวานที่จุ่นในน้ำร้อนอุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที แล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส นาน 5 สัปดาห์ มีการเปลี่ยนแปลงค่า L*, C* และ H° ดังแสดงในตารางที่ 12, 13 และ 14 ภาพที่ 19, 20 และ 21 ตามลำดับ

ก. ค่า L*

ผลการทดลองพบว่าสีผิวของผลส้มมีการเปลี่ยนจากสีเขียวไปเป็นสีเหลืองมากขึ้นในช่วง 3 สัปดาห์แรกของการเก็บรักษา โดยมีค่า L* เพิ่มขึ้น และค่อยๆลดลงในช่วงสัปดาห์ที่ 4 ทั้งการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส (ภาพที่ 19) การที่ค่า L* เพิ่มขึ้นในช่วง 3 สัปดาห์แรก แสดงว่าสีผิวผลส้มสว่างขึ้น คือสีเขียวของเปลือกผลส้มค่อยๆจางลงและมีสีเหลืองมาแทนที่ซึ่งเป็นสีที่สว่างกว่าสีเขียว ระหว่างการเก็บรักษาผลส้มนาน 5 สัปดาห์ ค่า L* ของผลส้มที่ผ่านการจุ่นน้ำร้อน อุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส ให้ค่าสี L* เท่ากับ 62.97 และ 66.15 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ส่วนผลของระยะเวลาที่ใช้การจุ่นในน้ำร้อน นาน 1, 3 และ 5 นาที ให้ค่าสี L* เท่ากับ 64.30, 64.65 และ 64.72 ตามลำดับ และไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) เมื่อการเก็บรักษาผลส้มที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส นาน 5 สัปดาห์ มีค่าสี L* เท่ากับ 64.59 และ 64.53 ตามลำดับ และไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาปัจจัยร่วมระหว่างอุณหภูมิของน้ำร้อน ระยะเวลาในการจุ่น และอุณหภูมิในการเก็บรักษาในช่วงสัปดาห์ที่ 4-5 พบว่ามีปฏิสัมพันธ์กัน (ตารางที่ 12)

ข. ค่า C*

ค่า C* ของผลส้มระหว่างการเก็บรักษาในช่วงที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส นาน 3 สัปดาห์ พบว่า ค่า C* เพิ่มขึ้น และลดลงเล็กน้อยในสัปดาห์ที่ 4 (ภาพที่ 20) ภายหลังการเก็บรักษานาน 5 สัปดาห์ ผลส้มที่จุ่นในน้ำร้อนอุณหภูมิ 53 องศาเซลเซียส ค่า C* มากที่สุดเท่ากับ 69.15 และการจุ่นผลส้มในน้ำร้อนอุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อพิจารณาผลของระยะเวลาที่ใช้ในการจุ่นนาน 1, 3 และ 5 นาที มีค่า C* เท่ากับ 67.34, 67.95 และ 67.47 ตามลำดับ และไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเก็บรักษาผลส้มที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส นาน 5 สัปดาห์พบว่ามีค่า C* เท่ากับ 65.15 และ

70.02 ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อพิจารณาปัจจัยร่วมระหว่างอุณหภูมิของน้ำร้อนและระยะเวลาในการจุ่มนี้เมื่อกีบรักษาผลสัมนาณสัปดาห์ 5 พนว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน แต่เมื่อพิจารณาปัจจัยร่วมทั้งอุณหภูมิของน้ำร้อน ระยะเวลาในการจุ่นและอุณหภูมิที่ใช้กีบรักษาผลลัมพ์ พนว่ามีปฏิสัมพันธ์กัน (ตารางที่ 13)

ค. ค่า H°

ค่า H° ในช่วงแรกของการกีบรักษาผลสัมที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส พนว่าค่า H° ลดลงอย่างช้าๆ ตลอดระยะเวลาการกีบรักษาผลสัมนาณ 5 สัปดาห์ (ภาพที่ 21) ผลสัมที่จุ่นในน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส มีค่า H° เท่ากับ 70.51 และ 70.85 องศา ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ผลของระยะเวลาที่ใช้จุ่นในน้ำร้อนนาน 1, 3 และ 5 นาที แล้วกีบรักษานาน 5 สัปดาห์ มีค่า H° เท่ากับ 70.33, 70.86 และ 70.85 องศา ตามลำดับ และการกีบรักษาผลสัมที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส มีค่า H° เท่ากับ 71.86 และ 69.50 องศา ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 2 ปัจจัยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) เมื่อพิจารณาระหว่างปัจจัยร่วมทั้ง 3 ปัจจัย ได้แก่ อุณหภูมน้ำร้อน ระยะเวลาที่ใช้ในการจุ่น และอุณหภูมิที่ใช้ในการกีบรักษาพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน (ตารางที่ 14) แสดงว่าผลของปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่า H° ของผลสัม

1.2 การสูญเสียน้ำหนัก

ผลการทดลองพบว่าการสูญเสียน้ำหนักของผลสัมในแต่ละกรรมวิธีเพิ่มสูงขึ้นภายหลังการกีบรักษานาน 2 สัปดาห์ โดยในสัปดาห์ที่ 3 ผลสัมที่กีบรักษาอุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส สูญเสียน้ำหนักเพิ่มสูงขึ้น แต่หลังจากสัปดาห์ที่ 4 การสูญเสียน้ำหนักเพิ่มขึ้นค่อนข้างรวดเร็ว (ภาพที่ 22) การศึกษาผลของอุณหภูมน้ำร้อน ระยะเวลาในการจุ่น และอุณหภูมิที่ใช้ในการกีบรักษาผลสัม เมื่อกีบรักษานาน 4 สัปดาห์ ผลสัมที่จุ่นในน้ำร้อนอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส สูญเสียน้ำหนัก 11.42% ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับการจุ่นผลสัมในน้ำร้อนอุณหภูมิ 53 องศาเซลเซียส ผลของระยะเวลาในการจุ่นผลสัมนาน 1 และ 3 นาที สูญเสียน้ำหนักเท่ากับ 8.57 และ 8.60% ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับระยะเวลาที่ใช้ในการจุ่นผลสัมนาน 5 นาที ซึ่งสูญเสียน้ำหนักเท่ากับ 8.84% เมื่อกีบรักษานาน 5 สัปดาห์ ส่วนผลสัมที่จุ่นในน้ำร้อนอุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส สูญเสียน้ำหนักเท่ากับ 11.42 และ 10.56% ตามลำดับ ผลของระยะเวลาที่ใช้ในการจุ่นผลสัมในน้ำร้อนนาน 1, 3 และ 5 นาที สูญเสียน้ำหนักเท่ากับ 11.00,

11.09 และ 11.21% ตามลำดับ และผลของอุณหภูมิที่ใช้ในการเก็บรักษาสูญเสียน้ำหนักเท่ากับ 10.77 และ 11.38% ตามลำดับ ผลของปัจจัยร่วมระหว่างอุณหภูมิของน้ำร้อนที่ 50 และ 53 องศาเซลเซียส ระยะเวลาในการจุ่มน้ำนาน 1, 3 และ 5 นาที และเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ทั้ง 3 ปัจจัยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) แสดงว่าผลของอุณหภูมน้ำร้อนระยะเวลาที่ใช้ในการจุ่มน้ำ และอุณหภูมิที่ใช้ในการเก็บรักษามีผลต่อการสูญเสียน้ำหนักของผลส้มระหว่างการเก็บรักษา (ตารางที่ 15)

การที่ผลส้มที่ได้รับความร้อนเป็นเวลา 5 นาที ก่อนการเก็บรักษามีการสูญเสียน้ำหนักมากกว่าผลส้มที่ได้รับความร้อนนาน 1 และ 3 นาที ทั้งนี้อาจเนื่องจากที่การจุ่มน้ำร้อนเป็นเวลานานทำให้ผิวของผลส้มเสื่อมสภาพลง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Schirra and Hallewin (1997) ที่รายงานว่าการแช่ผลส้ม mandarin ในน้ำร้อนอุณหภูมิ 56 และ 58 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 นาที มีการสูญเสียน้ำหนักมากกว่าผลที่แช่ในน้ำร้อนอุณหภูมิ 50, 52 และ 54 องศาเซลเซียส โดยให้เหตุผลว่าการแช่ผลส้มในน้ำร้อนที่อุณหภูมิสูงทำให้ไขธรรมชาติที่ชั้นผิวหลุดและละลายออกไป จึงเกิดการสูญเสียน้ำได้เร็วกว่าปกติ ในขณะที่การแช่ผลในน้ำร้อนที่อุณหภูมิต่ำลง ทำให้ไขธรรมชาติที่ชั้นผิวของผลส้มละลายปีคุรธรรมชาติส่งผลให้การระเหยออกของน้ำช้าลง

1.3 สักษณะอาการสะท้านหนาว

การนำผลส้มไปจุ่มน้ำร้อนอุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส ก่อนนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส สามารถลดอาการเกิดอาการสะท้านหนาวที่ปรากฏได้ โดยในช่วง 3 สัปดาห์แรกของการเก็บรักษาพบว่ามีคะแนนต่ำใกล้เคียงกันและเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในสัปดาห์ที่ 4 โดยมีคะแนนอยู่ในช่วง 1.00-1.13 และไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จนเก็บรักษานาน 5 สัปดาห์ จึงแสดงถึงสภาวะอาการสะท้านหนาวมีคะแนนเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.85 และ 1.13 คะแนนตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) สำหรับระยะเวลาที่ใช้ในการจุ่มน้ำนาน 1, 3 และ 5 นาที แสดงอาการสะท้านหนาวที่ปรากฏเท่ากับ 1.17, 1.36 และ 1.56 คะแนนและเท่ากับ 1.56, 1.78 และ 1.14 คะแนนเมื่อเก็บรักษานาน 4 และ 5 สัปดาห์ ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) การเก็บรักษาผลส้มที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียสนาน 5 สัปดาห์ พบร่วมกับสภาวะอาการสะท้านหนาวที่ปรากฏมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเก็บรักษานาน 5 สัปดาห์ ผลของอิทธิพลร่วมทั้ง 3 ปัจจัยไม่มีปฏิสัมพันธ์กันในช่วงการเก็บรักษานาน 5 สัปดาห์ (ตารางที่ 16)

ผลลัมมแต่ละพันธุ์มีความทนต่อการเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำได้แตกต่างกัน เช่น ผลส้มพันธุ์ Nova และ Fortune มีความไวต่อการเกิดอาการสะท้านหน้ามากกว่าผลส้มพันธุ์ Clementine และอาการสะท้านหน้าที่พบ คือเปลือกมีขุดสิ่น้ำตาล ผ่านน้ำ และเปลี่ยนเป็นสีคล้ำมากขึ้น ผลส้มพันธุ์ Nova และ Fortune เกิดอาการสะท้านหน้าเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2.5 องศาเซลเซียส นาน 2 สัปดาห์ สาเหตุที่ผลส้มบางพันธุ์เกิดอาการสะท้านหน้าได้ช้า อาจเนื่องจากสามารถป้องกันการเกิด oxidative stress ได้เนื่องจากมีระบบสารต้านออกซิเดชันที่มีประสิทธิภาพ (Sala, 1998)

2. การเปลี่ยนแปลงทางเคมี

2.1 ปริมาณของเย็งที่ละลายนำไปได้

ปริมาณของเย็งที่ละลายนำไปได้ของผลส้มระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย (ภาพที่ 27) เมื่อเก็บรักษาผลส้มนาน 4 สัปดาห์ ผลของน้ำร้อน อุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส ทำให้มีปริมาณของเย็งที่ละลายนำไปได้เท่ากับ 7.91 และ 8.19% ตามลำดับและไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อเก็บรักษานาน 5 สัปดาห์พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลของระยะเวลาที่จุ่มน้ำร้อนนาน 1 และ 5 นาทีแล้ว เก็บรักษานาน 4 สัปดาห์ มีผลต่อปริมาณของเย็งที่ละลายนำไปได้ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 8.33 และ 7.89% ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลของอุณหภูมิที่ใช้เก็บรักษาผลส้มที่ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ปริมาณของเย็งที่ละลายนำไปได้เท่ากับ 8.33 และ 7.77 ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภายในหลังการเก็บรักษาผลส้มนาน 5 สัปดาห์ ผลส้มที่จุ่มน้ำร้อน 50 และ 53 องศาเซลเซียส มีปริมาณของเย็งที่ละลายนำไปได้เท่ากับ 8.48 และ 5.78% ตามลำดับเวลาที่จุ่มน้ำร้อนในน้ำร้อน 1, 3 และ 5 นาที ปริมาณของเย็งที่ละลายนำไปได้เท่ากับ 8.67, 8.53 และ 4.19% ตามลำดับ และ อุณหภูมิที่เก็บรักษาผลส้มที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียสปริมาณของเย็งที่ละลายนำไปได้เท่ากับ 7.17 และ 7.09% ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาปัจจัยร่วม ระหว่างอุณหภูมน้ำร้อน ระยะเวลาในการจุ่น และอุณหภูมิที่เก็บรักษาผลส้มพบว่ามีปฏิสัมพันธ์กัน (ตารางที่ 17) ซึ่งปริมาณน้ำตาลของผลส้มภายหลังการเก็บเกี่ยวมักไม่เพิ่มขึ้น และระหว่างการเก็บรักษา น้ำตาลและกรดจากถูกนำไปใช้ในกระบวนการขยายใจ ทำให้ปริมาณของเย็งที่ละลายนำไปได้ลดลง (สายชล, 2528) ซึ่งวิกันดา (2541) รายงานว่าปริมาณของเย็งที่ละลายนำไปได้ของส้มเขียวหวาน พันธุ์สายยาน้ำผึ้งมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไม่น่ากังวลลดระยะเวลาการเก็บรักษา โดยมีค่าปริมาณของเย็งที่ละลายนำไปได้อยู่ในช่วง 9.63-9.87% และสอดคล้องกับผลการทดลองของ EL-Shickh (1996)

ซึ่งรายงานว่า การแข็งผล grapefruit พันธุ์ Marsh ในน้ำร้อนอุณหภูมิ 45 และ 48 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2-3 ชั่วโมง ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณของเย็นที่ละลายน้ำได้

2.2 ค่าความเป็นกรด-ด่าง และปริมาณกรดทึ้งหมุดที่ไตรเตอร์ได้

ความเป็นกรด-ด่างของผลส้มระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียสนาน 5 สัปดาห์ มีความผันแปรต้นเพิ่มขึ้นเล็กน้อย (ภาพที่ 28) ผลส้มที่จุ่มน้ำร้อนอุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส เก็บรักษานาน 4 สัปดาห์ ค่าความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 4.64 และ 4.74 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ส่วนเวลาที่ใช้ในการจุ่มน้ำ 1 และ 3 นาที มีค่าความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 4.64 และ 4.64 ตามลำดับ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) แต่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับระยะเวลาจุ่มน้ำ 5 นาที ค่าความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 4.78 ภายหลังการเก็บรักษาผลส้มที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียสนาน 5 สัปดาห์ มีค่าความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 4.37 และ 4.14 ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม อิทธิพลของอุณหภูมน้ำร้อน ระยะเวลาในการจุ่นผลส้ม และอุณหภูมิที่ใช้ในการเก็บรักษามีผลต่อค่าความเป็นกรด-ด่างของผลส้ม (ตารางที่ 18)

สำหรับปริมาณกรดทึ้งหมุดที่ไตรเตอร์ได้ต่อระยะเวลาการเก็บรักษามีค่าลดลงทุกครั้ง วิธี (ภาพที่ 29) ผลส้มที่เก็บรักษานาน 4 สัปดาห์ อิทธิพลของอุณหภูมน้ำร้อน และระยะเวลาที่ใช้ในการจุ่มน้ำ 1 และ 3 นาที ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ปริมาณกรดที่ไตรเตอร์ได้เท่ากับ 0.29 และ 0.30% ตามลำดับ และพบว่าภายหลังการเก็บรักษาผลส้มนาน 5 สัปดาห์ ผลส้มที่จุ่มน้ำร้อนอุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส ปริมาณกรดที่ไตรเตอร์ได้เท่ากับ 8.48 และ 5.78 ตามลำดับ เวลาในการจุ่มน้ำ 1, 3 และ 5 นาที ปริมาณกรดทึ้งหมุดที่ไตรเตอร์ได้เท่ากับ 0.40, 0.38 และ 0.38% ตามลำดับ และคงว่าอุณหภูมน้ำร้อน ระยะเวลาในการจุ่น และอุณหภูมิที่ใช้ในการเก็บรักษาไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน (ตารางที่ 19) แต่การแข็งผล grapefruit พันธุ์ Marsh ในน้ำร้อน อุณหภูมิ 45 และ 48 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2-3 ชั่วโมง ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณกรด และคุณภาพภายใน (EL-Shickh, 1996) ปริมาณกรดทึ้งหมุดที่ไตรเตอร์ได้ของผลส้มเขียวหวาน พันธุ์สายน้ำผึ้งมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยระหว่างการเก็บรักษา และมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย เมื่อเก็บรักษาไว้เป็นเวลานานขึ้น (วิกันดา, 2541) ปริมาณกรดที่พบในผลส้มจะมีมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ซึ่งในผลส้มมีปริมาณกรดซิตริกมากและค่อนข้างคงที่หลังจากผลแก่จัด หรือสุก ทั้งนี้เนื่องจากส้มเป็นผลไม้ประเภท non-climacteric จึงมีการเปลี่ยนแปลงปริมาณกรดทึ้ง

หมวดกายหลังการเก็บเกี่ยวเพียงเดือนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับผลไม้ประเภท climacteric (สายชล, 2528)

2.3 ปริมาณสารที่ร้าวไหลของสารอีเล็กโทรไลต์

การร้าวไหลของสารอีเล็กโทรไลต์ของผลส้มเพิ่มสูงขึ้นตลอดระยะเวลาการเก็บรักษาที่ อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส นาน 5 สัปดาห์ (ภาพที่ 30) การจุ่นผลส้มในน้ำร้อนอุณหภูมิ 53 องศาเซลเซียส นาน 5 นาที นำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียสมีค่าการร้าวไหลของสารอีเล็กโทรไลต์สูงที่สุด ผลส้มที่เก็บรักษานาน 4 สัปดาห์ อุณหภูมน้ำร้อน 50 และ 53 องศาเซลเซียส การร้าวไหลของสารอีเล็กโทรไลต์เท่ากับ 49.09 และ 51.22% ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ส่วนระยะเวลาที่จุ่นผลส้มในน้ำร้อนนาน 1 และ 3 นาที การร้าวไหลของสารอีเล็กโทรไลต์เท่ากับ 49.86 และ 48.49% ตามลำดับ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับระยะเวลาจุ่นนาน 5 นาที การร้าวไหลของสารอีเล็กโทรไลต์เท่ากับ 52.15% และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) การเก็บรักษาผลส้มที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส นาน 4 สัปดาห์ การร้าวไหลของสารอีเล็กโทรไลต์เท่ากับ 49.87 และ 50.44% และไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ภายนอกการเก็บรักษานาน 5 สัปดาห์ ผลส้มที่จุ่นในน้ำอุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส มีการร้าวไหลของสารอีเล็กโทรไลต์เท่ากับ 50.95 และ 51.52% และไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ระยะเวลาการจุ่นผลส้มในน้ำร้อนนาน 1, 3 และ 5 นาที และการเก็บรักษาผลส้มที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส มีการร้าวไหลของสารอีเล็กโทรไลต์เท่ากับ 51.40, 51.22 และ 54.28% ตามลำดับ ระยะเวลาจุ่นนาน 5 นาทีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับระยะเวลาจุ่นนาน 1 และ 3 นาที การจุ่นผลส้มในน้ำอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส นาน 3 นาที ก่อนนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียสมีปริมาณการร้าวไหลของสารอีเล็กโทรไลต์ต่ำที่สุดเท่ากับ 46.64% อิทธิพลของอุณหภูมน้ำร้อน ระยะเวลาในการจุ่น และอุณหภูมิที่ใช้ในการเก็บรักษามีปฏิสัมพันธ์กันเมื่อเก็บรักษานาน 4 สัปดาห์ (ตารางที่ 20 และตารางภาคผนวก 2)

การร้าวไหลของสารอีเล็กโทรไลต์ที่เพิ่มขึ้นอาจเป็นสาเหตุทำให้โปรตีนเสียสภาพ เช่น ในเยื่อหุ้มเซลล์มีโปรตีนเป็นส่วนประกอบ และเมื่อโปรตีนเสียสภาพไปจะทำให้เซลล์ยอมให้สารผ่านเข้า-ออกได้ง่าย ซึ่งวัดความเสียหายของเยื่อหุ้มเซลล์ได้โดยการวัดปริมาณการร้าวไหลของสารอีเล็กโทรไลต์ ซึ่งมีค่าเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเยื่อหุ้มเซลล์เกิดความเสียหาย หรือเกิดอาการระทานหนา (L'

Heureux *et al.*, 1993; Cote *et al.*, 1993) ศอคคล้องกับงานทดลองของ Schirra and Hallewin (1997) รายงานว่า การแซ่พลสัมพันธ์ Fortune ในน้ำร้อนอุณหภูมิ 50-54 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 นาที แล้วนำไปเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 6 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 วัน แล้วนำไปเก็บที่ 20 องศาเซลเซียสอีก 3 วัน สามารถลดการเกิดอาการสะท้านหนาวและการเน่าเสียของผลสัมได้เมื่อนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำ และยังพบว่าหากใช้อุณหภูมินอนน้ำร้อนสูงเกินไปจะชักนำให้ผลเกิดความเสียหายเนื่องจากความร้อน (heat damage) ซึ่งผลสัมจะมีสีน้ำตาลคล้ำ เชนเดียวกับงานทดลองของ Mclauchlan *et al.* (1997) ที่รายงานว่า การแซ่พลมะนาวฟรั่งพันธุ์ Eureka ในน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 47 องศาเซลเซียส เป็นเวลานาน 1-3 นาที แล้วนำไปเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 1 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 28-42 วัน สามารถลดการเกิดอาการสะท้านหนาวได้ดีที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับผลที่แซ่ในน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 53 องศาเซลเซียส ปรากฏว่าการให้ความร้อนก่อนการเก็บรักษาสามารถลดอาการสะท้านหนาวได้ อาจเนื่องจากการใช้ความร้อนทำให้เนื้อเยื่อของพืชสร้างโปรตีนพิเศษชื่นมาเริก heat shock protein (Whitaker, 1993) โดยโปรตีนนี้ช่วยป้องกันความเสียหายที่จะเกิดกับโปรตีนในเซลล์ และโปรตีนที่เกี่ยวกับเยื่อหุ้มและยังช่วยป้องกันเอนไซม์และโปรตีนไม่ให้เกิดความเสียหายหรือหยุดทำงานในขณะที่เก็บรักษาผลที่อุณหภูมิต่ำ (Lafuente *et al.*, 1991) เช่น การให้ความร้อนที่อุณหภูมิ 38 องศาเซลเซียส นาน 3 วัน กับพลมะเขือเทศก่อนการเก็บรักษา สามารถลดอาการสะท้านหนาวได้ และพบว่าพลมะเขือเทศที่ได้รับความร้อนมี heat shock protein เพิ่มขึ้น ทำให้ผลมะเขือเทศทนต่ออาการสะท้านหนาว (Lurie *et al.*, 1993)

2.4 การเปลี่ยนแปลงอัตราการหายใจ

อัตราการหายใจของผลสัมระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส นาน 5 สัปดาห์ มีการเปลี่ยนแปลงผันแปรไม่แน่นอน เช่น ในสัปดาห์ที่ 2 ของการเก็บรักษาผลสัมที่จุ่นในน้ำร้อนอุณหภูมิ 53 องศาเซลเซียส นาน 5 นาที ก่อนนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส มีอัตราการหายใจต่ำสุด ส่วนการเก็บรักษาผลสัมโดยจุ่มน้ำร้อนอุณหภูมิ 53 องศาเซลเซียส นาน 5 นาที ก่อนนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส มีอัตราการหายใจสูงสุด (ภาพที่ 31) ในช่วงการเก็บรักษานาน 4 สัปดาห์ อัตราการหายใจของผลสัมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) แสดงว่าระดับอุณหภูมน้ำร้อน ระยะเวลาในการจุ่น และอุณหภูมิที่ใช้ในการเก็บรักษาไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน

ภายหลังการเก็บรักษานาน 5 สัปดาห์ ผลสัมที่จุ่มน้ำร้อนอุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส มีอัตราการหายใจเท่ากับ 15.84 และ 10.44 มิลลิกรัม $\text{CO}_2/\text{กก}/\text{ชม}$. ตามลำดับ และที่ระยะเวลาการจุ่นต่างกัน 1, 3 และ 5 นาที มีอัตราการหายใจเท่ากับ 15.38, 15.89 และ 8.14 $\text{CO}_2/\text{กก}/\text{ชม}$.

ตามคำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) (ตารางที่ 21) เมื่อผลสัมฤทธิ์
ของการสะท้านหน้าพบว่าอัตราการหายใจเพิ่มขึ้นและค่อยๆ ลดลง ทั้งนี้เนื่องจากผลสัมฤทธิ์เกิดอาการ
สะท้านหน้าวนนั้น อาจเป็นสาเหตุทำให้อัตราการหายใจเพิ่มขึ้นเนื่องจากเยื่อหุ้มไนโตรคอนเดรีย
เปลี่ยนสภาพไป (คนย, 2540) ซึ่งผลการทดลองสอดคล้องกับผลของการใช้อุณหภูมิสูงต่อผล
มะเขือเทศ พนว่าผลมะเขือเทศที่เกิดอาการสะท้านหน้ามีอัตราการหายใจสูงกว่าผลมะเขือเทศที่ไม่
เกิดอาการสะท้านหน้า (McDonald *et al.*, 1999)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 12 ค่า L* ของเปลือกผลส้มเขียวหวานพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อน อุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที แล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

กรรมวิธี	ค่า L*					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
ปัจจัยที่ 1 อุณหภูมน้ำร้อน 50 ⁰ ช 53 ⁰ ช	56.59a 55.11b	59.30b 63.35a	63.91b 68.91a	69.78b 73.28a	62.67b 65.70a	62.97b 66.15a
ปัจจัยที่ 2 เวลาในการจุ่น (นาที) 1 3 5	56.26a 54.79a 56.51a	61.41a 62.08a 60.49a	65.47b 67.30a 66.47ab	70.69b 72.31a 71.60ab	63.92a 64.30a 64.33a	64.30a 64.65a 64.72a
ปัจจัยที่ 3 อุณหภูมิที่เก็บรักษา 2 ⁰ ช 5 ⁰ ช	55.85a 55.85a	60.25b 62.39a	61.14b 71.68a	70.27b 72.79a	64.15a 64.22a	64.59a 64.53a
ปัจจัยที่ 1 ปัจจัยที่ 2 ปัจจัยที่ 3	*	*	*	*	*	*
ns ns ns	ns *	*	*	ns ns	ns *	ns *
1x2 1x3 2x3 1x2x3	*	ns ns	ns ns	ns ns	ns ns	ns ns
C.V. (%)	7.39	6.99	6.66	8.18	5.41	4.77

หมายเหตุ ตัวอักษร a,b,c,... ที่ตามหลังตัวเลขค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

* = มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 13 ค่าตี C* ของเปลือกผลส้มเขียวหวานพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อน อุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที แล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

กรรมวิธี	ค่า C*					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
ปัจจัยที่ 1 อุณหภูมน้ำร้อน 50 [°] ช 53 [°] ช	48.68a 47.18a	59.48b 64.80a	62.21b 68.57a	72.32b 76.61a	59.21b 63.61a	66.03b 69.15a
ปัจจัยที่ 2 เวลาในการจุ่ม (นาที) 1 3 5	48.07a 47.06a 48.65a	62.08ab 63.92a 60.43b	63.99b 66.90a 65.28ab	73.09b 76.14a 74.16ab	60.72b 62.60a 60.91ab	67.34a 67.95a 67.47a
ปัจจัยที่ 3 อุณหภูมิที่เก็บรักษา 2 [°] ช 5 [°] ช	47.93a 47.93a	60.40b 63.88a	62.35b 68.44a	72.05b 76.87a	65.45a 57.37b	65.15b 70.02a
ปัจจัยที่ 1 ปัจจัยที่ 2 ปัจจัยที่ 3	ns ns ns	*	*	*	*	*
1x2 1x3 2x3 1x2x3	*	ns ns ns	ns *	ns *	*	ns *
C.V. (%)	12.67	12.01	11.43	9.32	9.36	8.53

หมายเหตุ ตัวอักษร a,b,c,... ที่ตามหลังตัวเลขค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

* = มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 14 ค่า H° ของเปลือกผลส้มเขียวหวานพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่นในน้ำร้อน อุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที แล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

กรรมวิธี	ค่า H°					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
ปัจจัยที่ 1						
อุณหภูมน้ำร้อน 50° ^๖	88.50a	81.68a	79.16a	75.71a	73.00a	70.51a
53° ^๖	87.41a	79.44b	77.54b	74.41b	72.34a	70.85a
ปัจจัยที่ 2						
เวลาในการจุ่น (นาที)	1	89.46a	79.97a	78.12a	74.68a	71.94b
	3	85.89b	79.88a	77.74a	74.86a	72.32ab
	5	88.51ab	81.83a	79.20a	75.64a	73.74a
ปัจจัยที่ 3						
อุณหภูมิที่เก็บรักษา 2° ^๖	87.95a	81.72a	80.58a	76.94a	75.69a	71.86b
5° ^๖	87.95a	79.41b	76.12b	73.19b	69.65b	69.50b
ปัจจัยที่ 1	ns	*	*	*	ns	ns
ปัจจัยที่ 2	*	ns	ns	ns	*	ns
ปัจจัยที่ 3	ns	*	*	*	*	*
1x2	*	ns	ns	ns	ns	ns
1x3	ns	*	*	*	*	*
2x3	ns	ns	ns	ns	ns	ns
1x2x3	ns	ns	ns	ns	ns	ns
C.V. (%)	7.58	6.22	5.84	6.09	5.77	5.36

หมายเหตุ ตัวอักษร a,b,c,... ที่ตามหลังตัวเลขค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

* = มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 15 เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักของผลส้มเขียวหวานพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อน อุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที แล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

กรรมวิธี	การสูญเสียน้ำหนัก (%)					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
ปัจจัยที่ 1 อุณหภูมน้ำร้อน 50 [°] ช 53 [°] ช	0a 0a	1.70a 1.65a	3.14a 2.99b	4.37a 4.20a	8.87a 8.47b	11.42a 10.56b
ปัจจัยที่ 2 เวลาในการจุ่น (นาที) 1 3 5	0a 0a 0a	1.59c 1.67b 1.78a	2.97b 3.03ab 3.19a	4.31a 4.07b 4.47a	8.57b 8.60b 8.84a	11.00b 11.09b 11.21a
ปัจจัยที่ 3 อุณหภูมิที่เก็บรักษา 2 [°] ช 5 [°] ช	0a 0a	1.58b 1.78a	3.01a 3.12a	4.07b 4.50a	8.60b 8.74a	10.77b 11.38a
ปัจจัยที่ 1 ปัจจัยที่ 2 ปัจจัยที่ 3	ns ns ns	ns * *	*	ns * *	*	*
1x2 1x3 2x3 1x2x3	ns ns ns ns	ns ns ns ns	ns * ns ns	ns * ns *	ns * * ns	ns * ns *
C.V. (%)	0	15.22	22.26	22.99	23.90	23.22

หมายเหตุ ตัวอักษร a,b,c,... ที่ตามหลังตัวเลขค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

* = มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 16 ลักษณะอาการสะท้านหน้าของผลสัมฤทธิ์สีทองที่ผ่านการจุ่นในน้ำร้อน อุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที และเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

กรรมวิธี	ลักษณะอาการสะท้านหน้า (คะแนน)					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
ปัจจัยที่ 1 อุณหภูมน้ำร้อน 50 ⁰ ช 53 ⁰ ช	1.00a 1.00a	1.00a 1.00a	1.00a 1.00a	1.11a 1.13a	1.31a 1.41a	1.85a 1.13b
ปัจจัยที่ 2 เวลาในการจุ่น (นาที) 1 3 5	1.00a 1.00a 1.00a	1.00a 1.00a 1.00a	1.00a 1.00a 1.00a	1.03b 1.08b 1.25a	1.17c 1.36b 1.56a	1.56b 1.78a 1.14c
ปัจจัยที่ 3 อุณหภูมิที่เก็บรักษา 2 ⁰ ช 5 ⁰ ช	1.00a 1.00a	1.00a 1.00a	1.00a 1.00a	1.17a 1.07a	1.41a 1.32a	1.78a 1.20b
ปัจจัยที่ 1 ปัจจัยที่ 2 ปัจจัยที่ 3	ns ns ns	ns ns ns	ns *	ns *	ns ns	*
1x2	ns	ns	ns	ns	ns	*
1x3	ns	ns	ns	ns	ns	ns
2x3	ns	ns	ns	*	*	ns
1x2x3	ns	ns	ns	*	*	*
C.V. (%)	0	0	0	30.22	41.56	43.77

หมายเหตุ ตัวอักษร a,b,c,... ที่ตามหลังตัวเลขค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

* = มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 17 ปริมาณของแข็งที่ละลายนำ้ได้ของผลสัมภาระวานพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อน อุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที แล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

กรรมวิธี	ปริมาณของแข็งที่ละลายนำ้ได้ (%)					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
ปัจจัยที่ 1						
อุณหภูมน้ำร้อน 50 ⁰ ช	7.40b	8.77a	8.48a	8.47a	7.91a	8.48a
53 ⁰ ช	8.19a	8.12b	8.73a	8.48a	8.19a	5.78b
ปัจจัยที่ 2						
เวลาในการจุ่น (นาที)	1	8.18a	8.34a	8.45b	8.36a	8.33a
	3	7.98ab	8.57a	8.93a	8.43a	7.93ab
	5	7.23b	8.43a	8.45b	8.64a	7.89b
ปัจจัยที่ 3						
อุณหภูมิที่เก็บรักษา 2 ⁰ ช	7.41b	8.44a	8.61a	8.48a	8.33a	7.17a
5 ⁰ ช	8.18a	8.45a	8.61a	8.48a	7.77b	7.09b
ปัจจัยที่ 1	*	*	ns	ns	ns	*
ปัจจัยที่ 2	*	ns	*	ns	*	*
ปัจจัยที่ 3	*	ns	ns	ns	*	*
1x2	*	ns	*	*	ns	*
1x3	*	*	ns	ns	*	ns
2x3	*	ns	ns	ns	*	ns
1x2x3	*	ns	ns	*	*	*
C.V. (%)	1.07	11.46	8.80	5.73	11.07	2.78

หมายเหตุ ตัวอักษร a,b,c,... ที่ตามหลังตัวเลขค่าเฉลี่ยที่แต่กต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

* = มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 18 ค่าความเป็นกรด-ค่างของผลสัมเพิ่วหวานพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อน อุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที และเวลาการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

กรรมวิธี	ค่าความเป็นกรด-ค่าง					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
ปัจจัยที่ 1 อุณหภูมน้ำร้อน 50°ฯ 53°ฯ	4.28a 4.18a	4.71a 4.44b	4.57a 4.52a	4.48a 4.52a	4.64b 4.74a	5.17a 4.32b
ปัจจัยที่ 2 เวลาในการจุ่น (นาที) 1 3 5	0.26a 4.16b 4.27a	4.55a 4.60a 4.57a	4.55a 4.56a 4.52a	4.51a 4.48a 4.51a	4.64b 4.64b 4.78a	5.07a 5.09a 4.38b
ปัจจัยที่ 3 อุณหภูมิที่เก็บรักษา 2°ฯ 5°ฯ	4.10b 4.36a	4.76a 4.39b	4.59a 4.50b	4.53a 4.47b	4.65b 4.73a	4.37a 4.14b
ปัจจัยที่ 1 ปัจจัยที่ 2 ปัจจัยที่ 3	*	*	ns	ns	*	*
1x2	*	*	*	*	*	*
1x3	*	*	*	*	*	*
2x3	*	ns	*	*	*	*
1x2x3	*	*	*	*	*	*
C.V. (%)	4.33	3.79	4.64	4.36	3.79	4.16

หมายเหตุ ตัวอักษร a,b,c,... ที่ตามหลังตัวเลขค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

* = มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 19 ปริมาณกรดทั้งหมดที่ໄຕเตรอท ได้ของผลสัมภาระช่วงพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อนอุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที แล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

กรรมวิธี	ปริมาณกรดทั้งหมดที่ได้ (㎎/%)					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
ปัจจัยที่ 1						
อุณหภูมิน้ำร้อน	50°ช	0.38a	0.33a	0.33a	0.34a	0.28a
	53°ช	0.36a	0.36a	0.35a	0.30a	0.26a
ปัจจัยที่ 2						
เวลาในการซุ่ม (นาที)	1	0.31b	0.32b	0.33a	0.31a	0.29a
	3	0.40a	0.35ab	0.35a	0.32a	0.30a
	5	0.41a	0.39a	0.35a	0.35a	0.24b
ปัจจัยที่ 3						
อุณหภูมิที่เก็บรักษา	2°ช	0.38a	0.34a	0.35a	0.32a	0.29a
	5°ช	0.37a	0.34a	0.35a	0.32a	0.27a
ปัจจัยที่ 1		ns	ns	ns	ns	ns
ปัจจัยที่ 2		*	*	ns	ns	*
ปัจจัยที่ 3		ns	ns	ns	ns	ns
1x2		*	*	ns	ns	*
1x3		ns	ns	ns	ns	ns
2x3		*	*	ns	ns	*
1x2x3		*	*	ns	ns	*
C.V. (%)		0.53	2.65	4.77	3.56	2.63
						1.61

หมายเหตุ ตัวอักษร a,b,c,... ที่ตามหลังตัวเลขค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

* = มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 20 การร์วไอลของสารอีเล็กโทรไลต์ของผลสัมภิเวชานพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่นในน้ำร้อน อุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที แล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

กรรมวิธี	การร์วไอลของสารอีเล็กโทรไลต์ (%)					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
ปัจจัยที่ 1						
อุณหภูมน้ำร้อน 50 ⁰ ช	11.75b	23.68a	34.95a	42.52b	49.09b	50.95a
53 ⁰ ช	12.06a	24.08a	34.77a	43.89a	51.22a	51.52a
ปัจจัยที่ 2						
เวลาในการจุ่น (นาที)	1	11.81ab	23.29a	35.36a	42.45b	49.86b
	3	11.36b	24.21a	34.57a	43.17ab	48.49b
	5	12.09a	24.14a	34.66a	44.01a	52.12a
ปัจจัยที่ 3						
อุณหภูมิที่เก็บรักษา 2 ⁰ ช	11.75a	23.71a	35.75a	42.17b	49.87a	44.61a
5 ⁰ ช	11.75a	24.05a	33.97b	44.26a	50.44a	41.91b
ปัจจัยที่ 1	*	ns	ns	*	*	*
ปัจจัยที่ 2	*	ns	ns	*	*	*
ปัจจัยที่ 3	ns	ns	*	*	ns	*
1x2	*	ns	ns	*	ns	*
1x3	ns	ns	*	ns	ns	ns
2x3	ns	ns	ns	ns	*	*
1x2x3	*	ns	*	*	*	*
C.V. (%)	9.87	12.72	6.24	4.08	4.62	5.94

หมายเหตุ ตัวอักษร a,b,c,... ที่ตามหลังตัวเลขค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

* = มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 21 อัตราการหายใจของผลสัมภาระหวานพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อน อุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที แล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

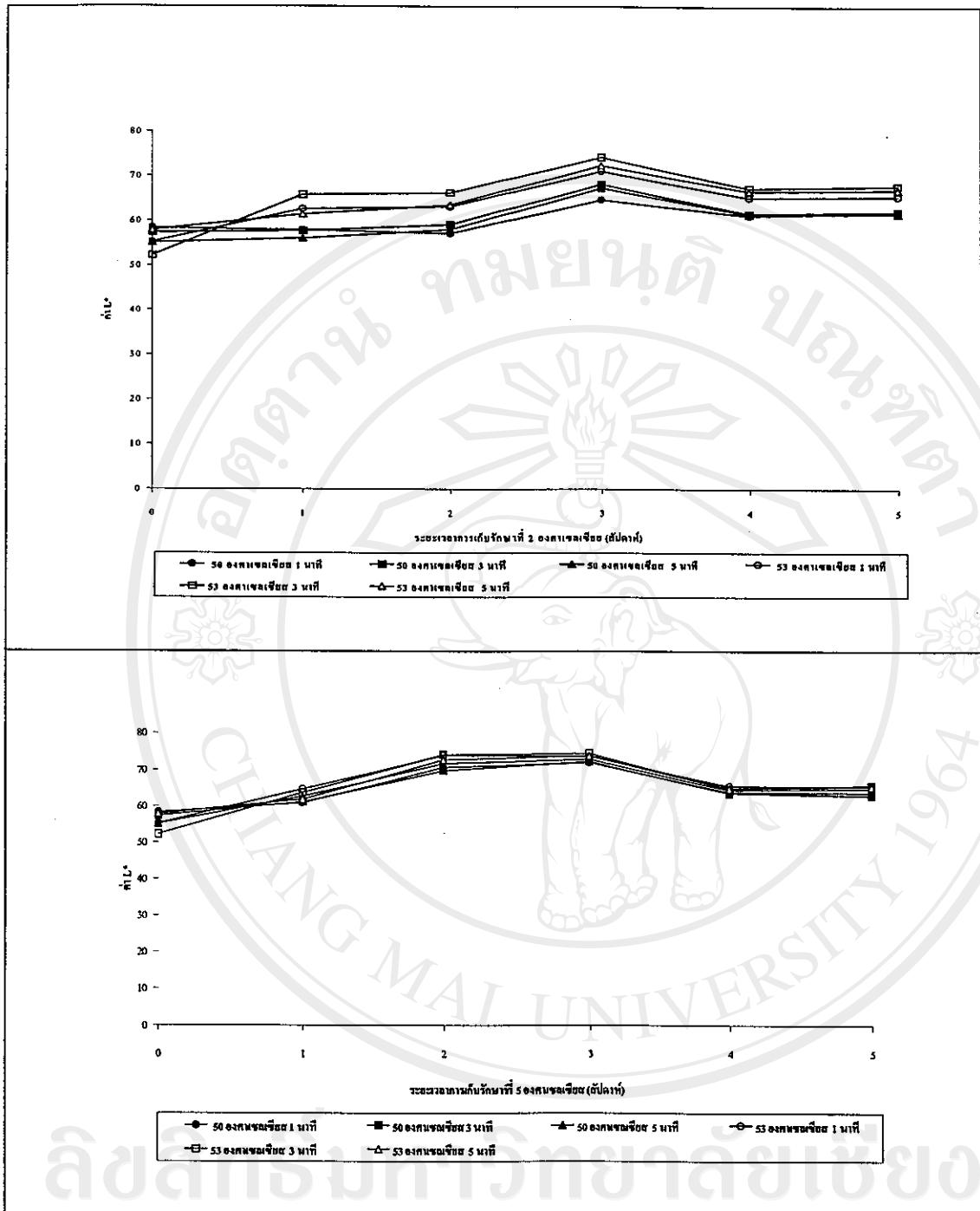
กรรมวิธี	อัตราการหายใจ (มิลลิกรัม CO ₂ /กг/ชม.)					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
ปัจจัยที่ 1 อุณหภูมน้ำร้อน 50 [°] ช 53 [°] ช	16.13a 15.94a	15.76a 15.99a	16.19a 16.10a	15.88a 16.04a	16.35a 16.52a	15.84a 10.44b
ปัจจัยที่ 2 เวลาในการจุ่น (นาที) 1 3 5	15.69a 16.02a 16.40a	15.61a 15.81a 16.23a	16.07a 16.27a 16.09a	15.68a 15.96a 16.24a	16.03a 16.54a 16.75a	15.38b 15.89a 8.14c
ปัจจัยที่ 3 อุณหภูมิที่เก็บรักษา 2 [°] ช 5 [°] ช	15.65a 16.42a	15.69a 16.07a	16.09a 16.20a	16.13a 15.79a	16.55a 16.32a	13.06a 13.22a
ปัจจัยที่ 1 ปัจจัยที่ 2 ปัจจัยที่ 3	ns ns ns	ns ns ns	ns ns ns	ns ns ns	ns ns ns	*
1x2	ns	ns	*	ns	ns	*
1x3	ns	ns	*	*	ns	ns
2x3	ns	ns	ns	ns	ns	ns
1x2x3	ns	ns	ns	ns	ns	ns
C.V. (%)	9.21	7.44	8.04	7.87	7.86	9.85

หมายเหตุ ตัวอักษร a,b,c,... ที่ตามหลังตัวเลขค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันแสดงว่ามีความแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

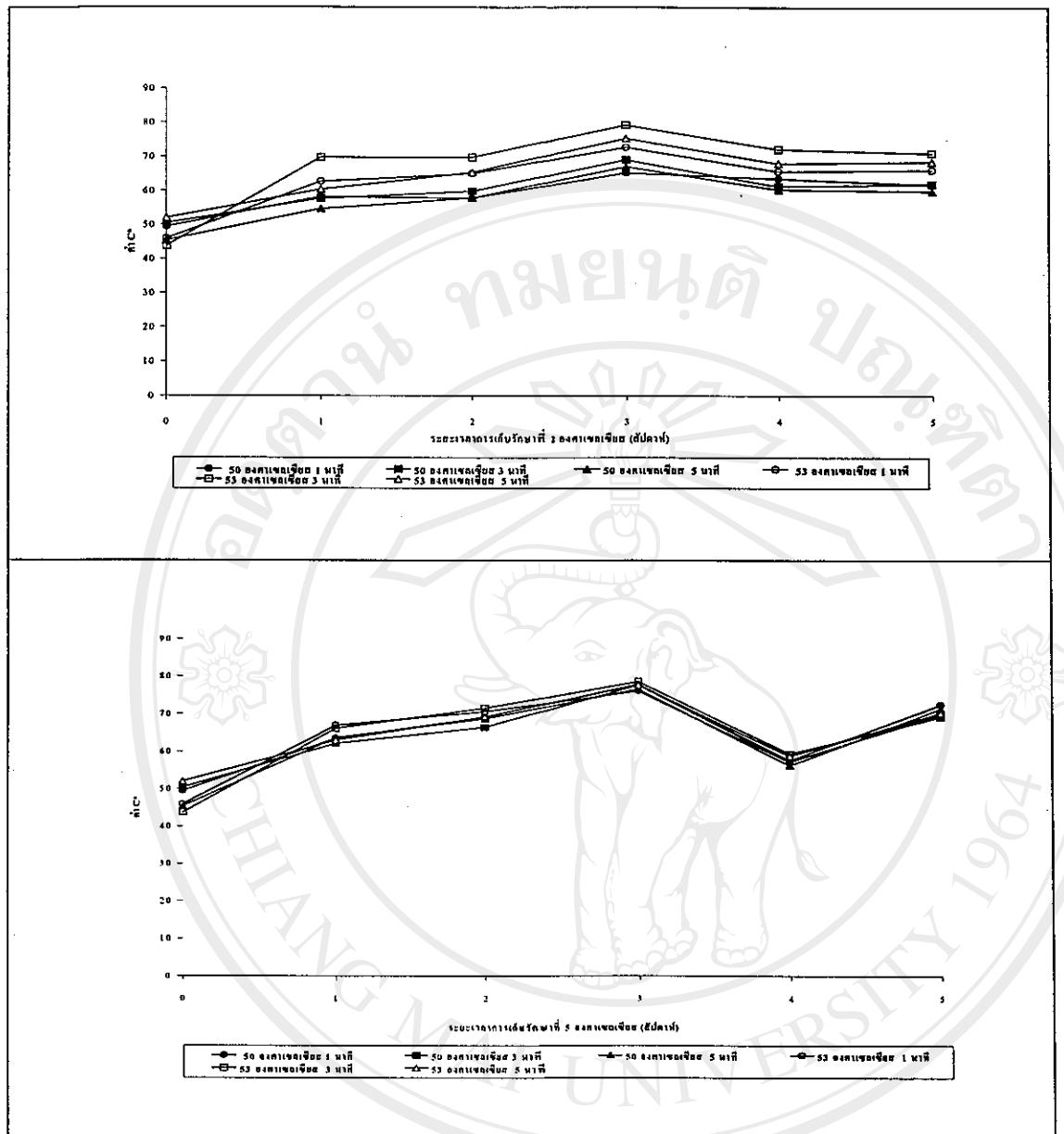
* = มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ภาพที่ 19 ค่า L* ของเปลือกส้มเขียวหวานพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50 และ 53 องค์ประกอบเชิง 1, 3 และ 5 นาที เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องค์ประกอบเชิง ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

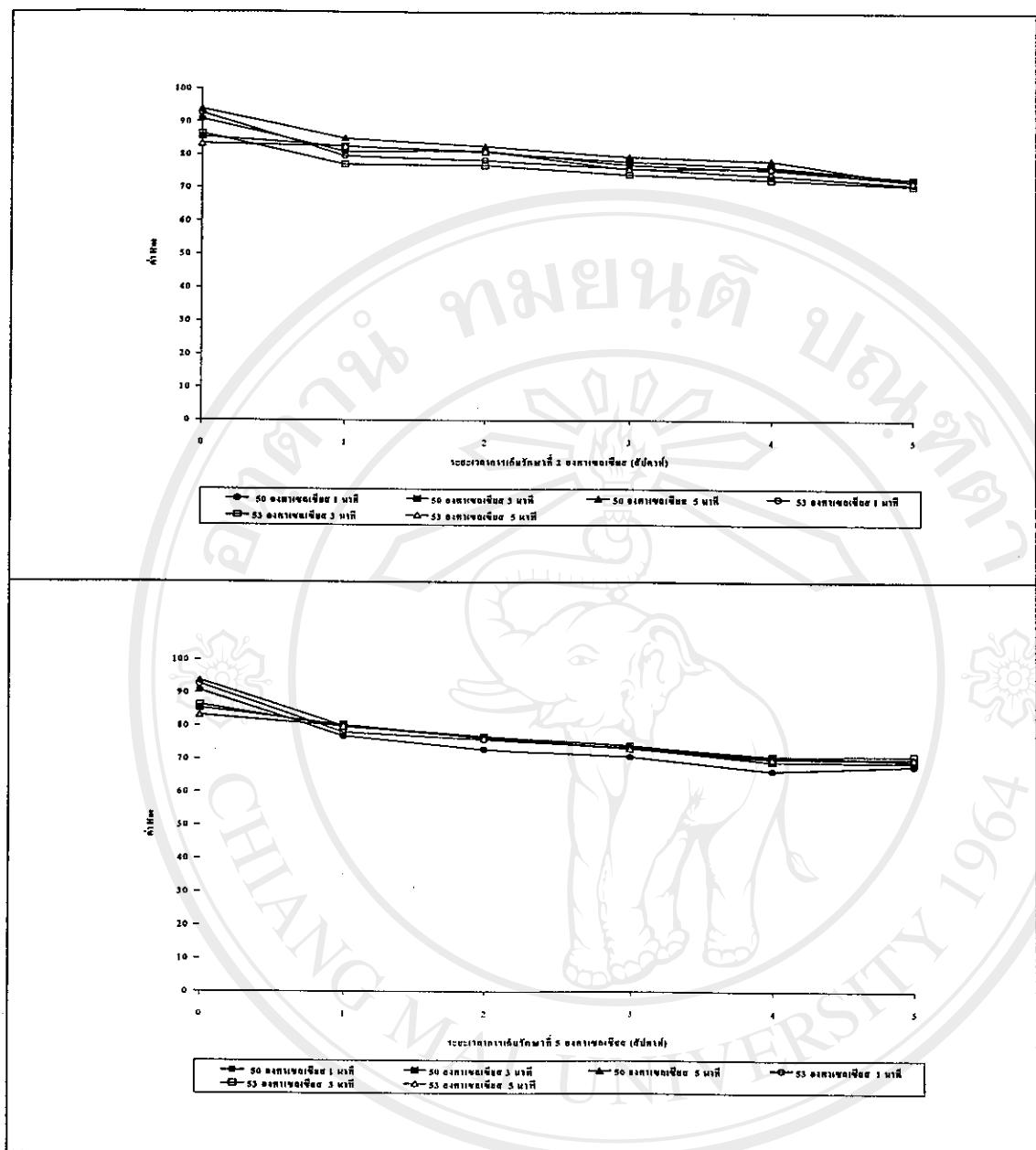
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพที่ 20 ค่า C* ของเปลือกสัมภีร์ยาวพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50 และ 53

องค์กรเชื้อเชื้อ นาน 1, 3 และ 5 นาที เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องค์กรเชื้อเชื้อ

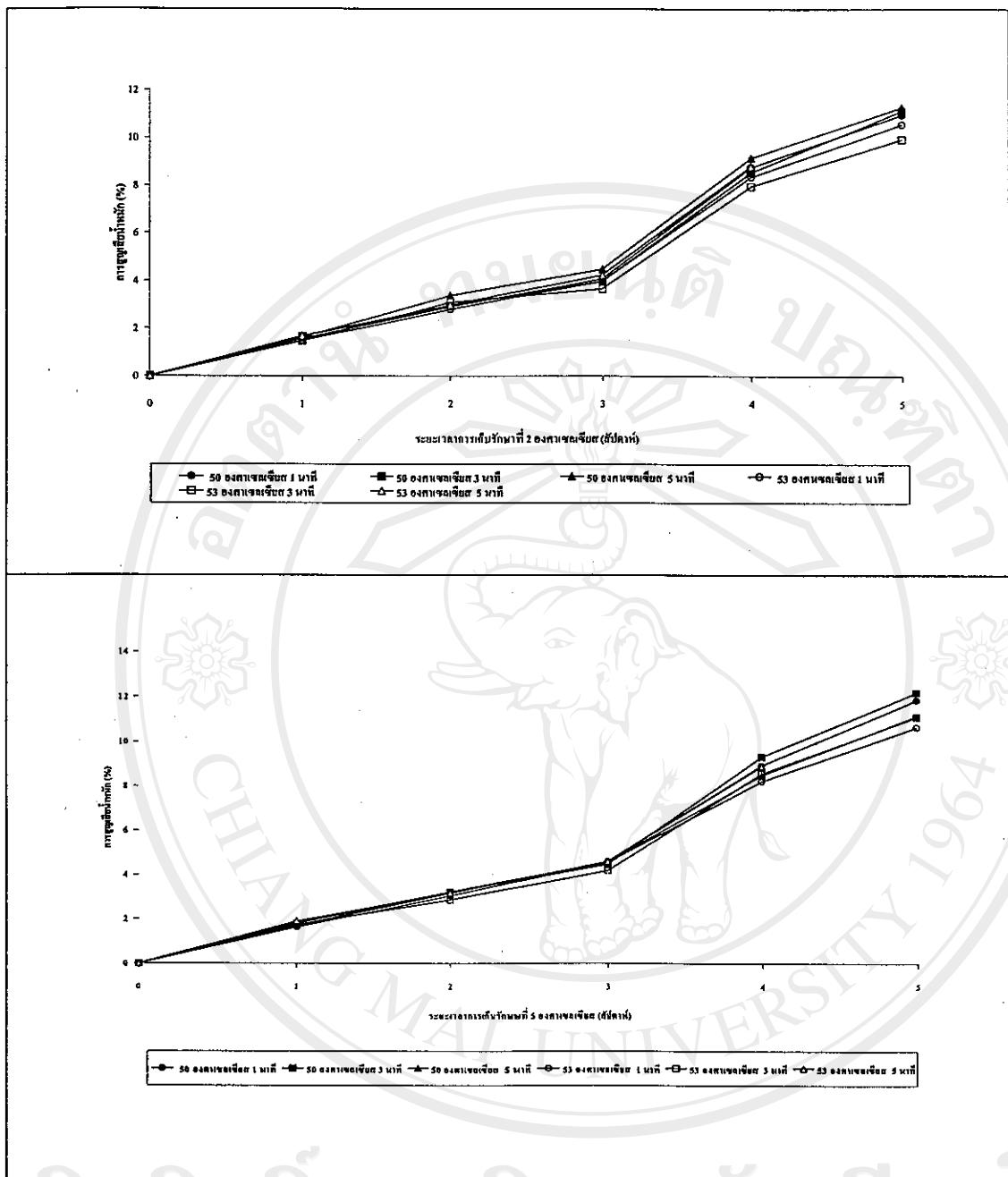
ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

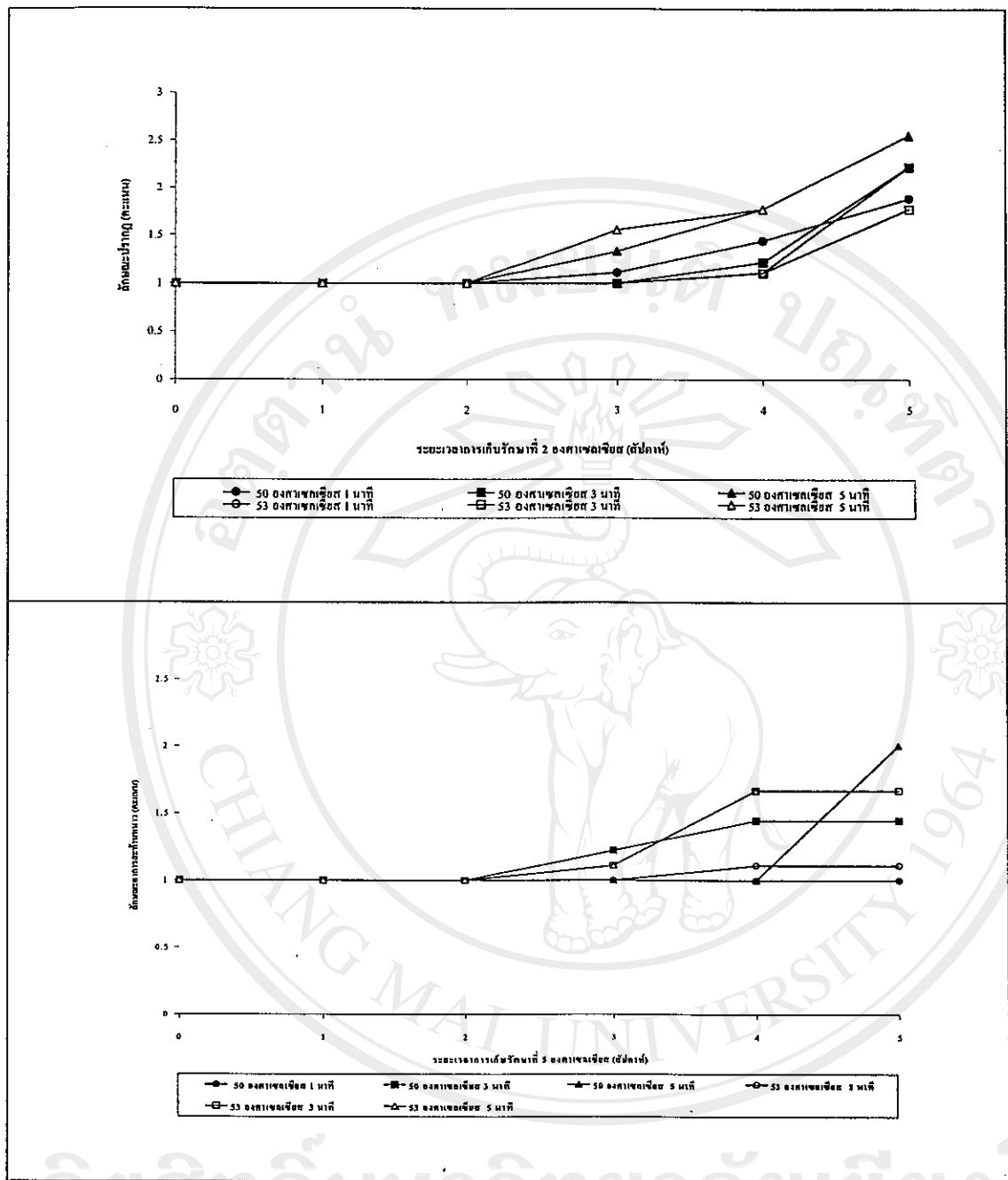
ภาพที่ 21 ค่า H° ของเปลือกส้มเขียวหวานพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50 และ 53

องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส

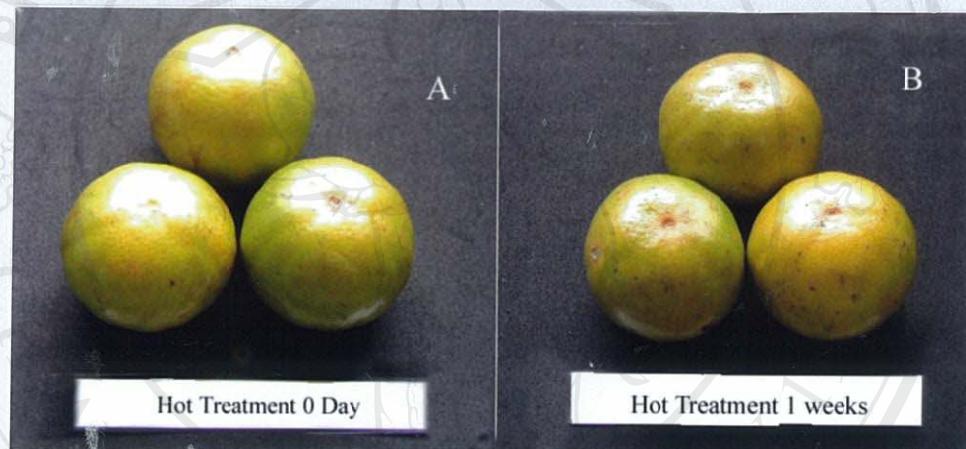
ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

ภาพที่ 22 เปอร์เซ็นต์การสูญเสียหน้ากากของสัมภาระหวานพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

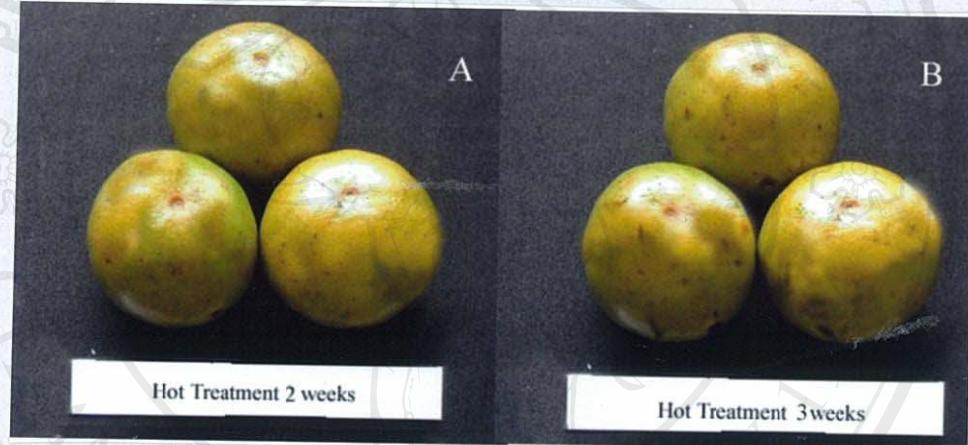
ภาพที่ 23 ลักษณะอาการสะท้านหน้าของสัมภาระหวานพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

ภาพที่ 24 ลักษณะปราภรณ์ส้มเขียวหวานพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อนแล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส นาน 0 และ 1 สัปดาห์

(A= 0 วัน B= 1 สัปดาห์)

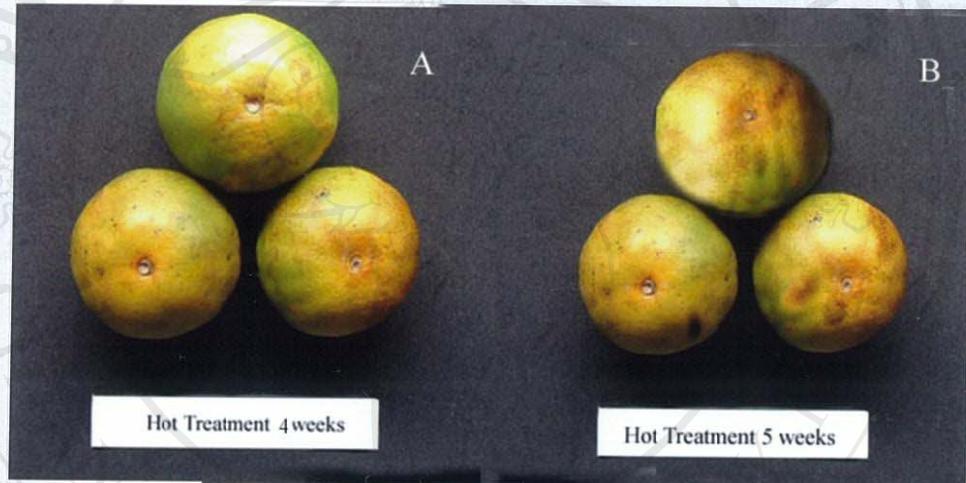
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพที่ 25 ลักษณะปรากฏสัมภิเวชหวานพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อนแล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส นาน 2 และ 3 สัปดาห์

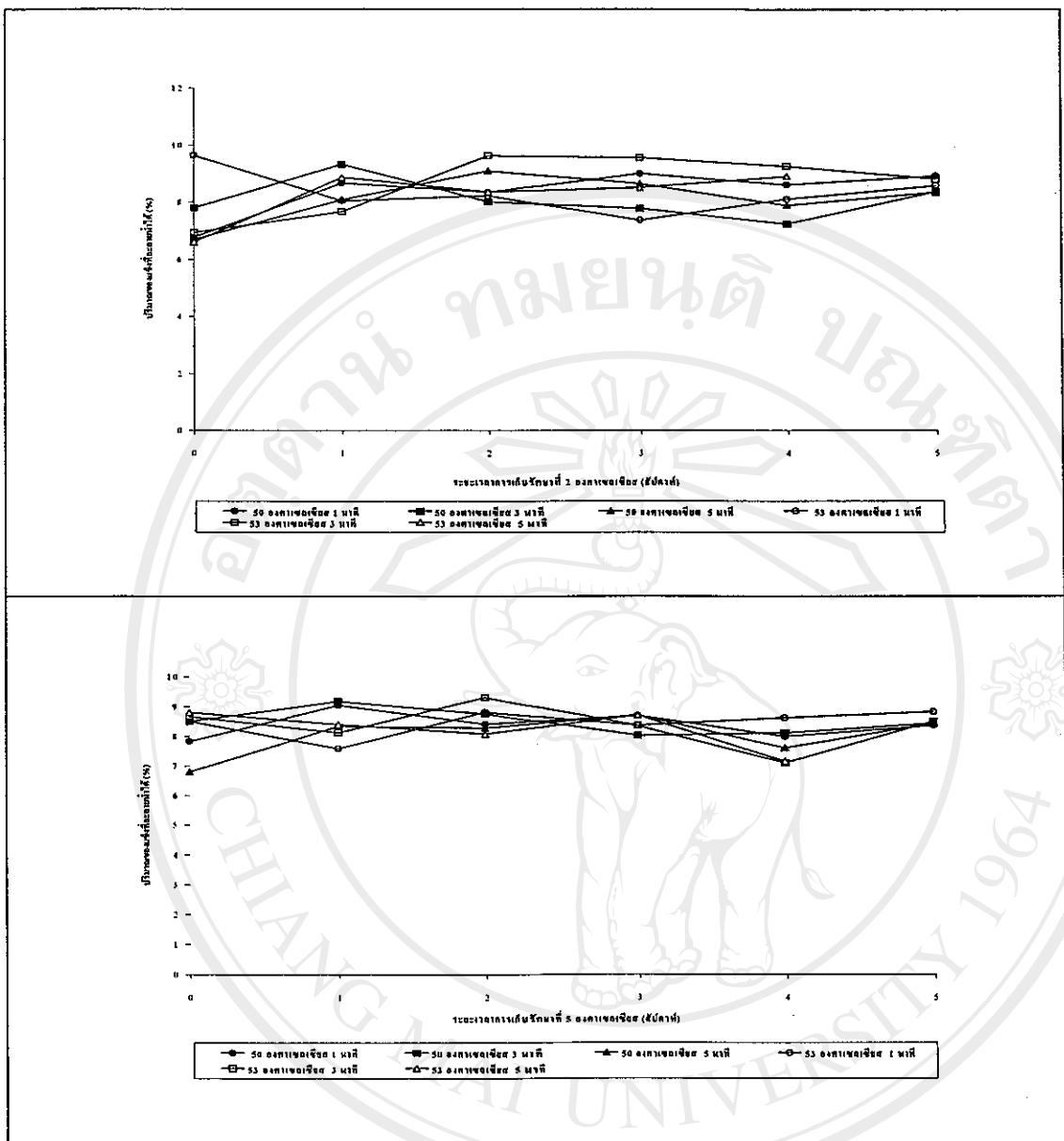
(A= 2 สัปดาห์ B= 3 สัปดาห์)

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

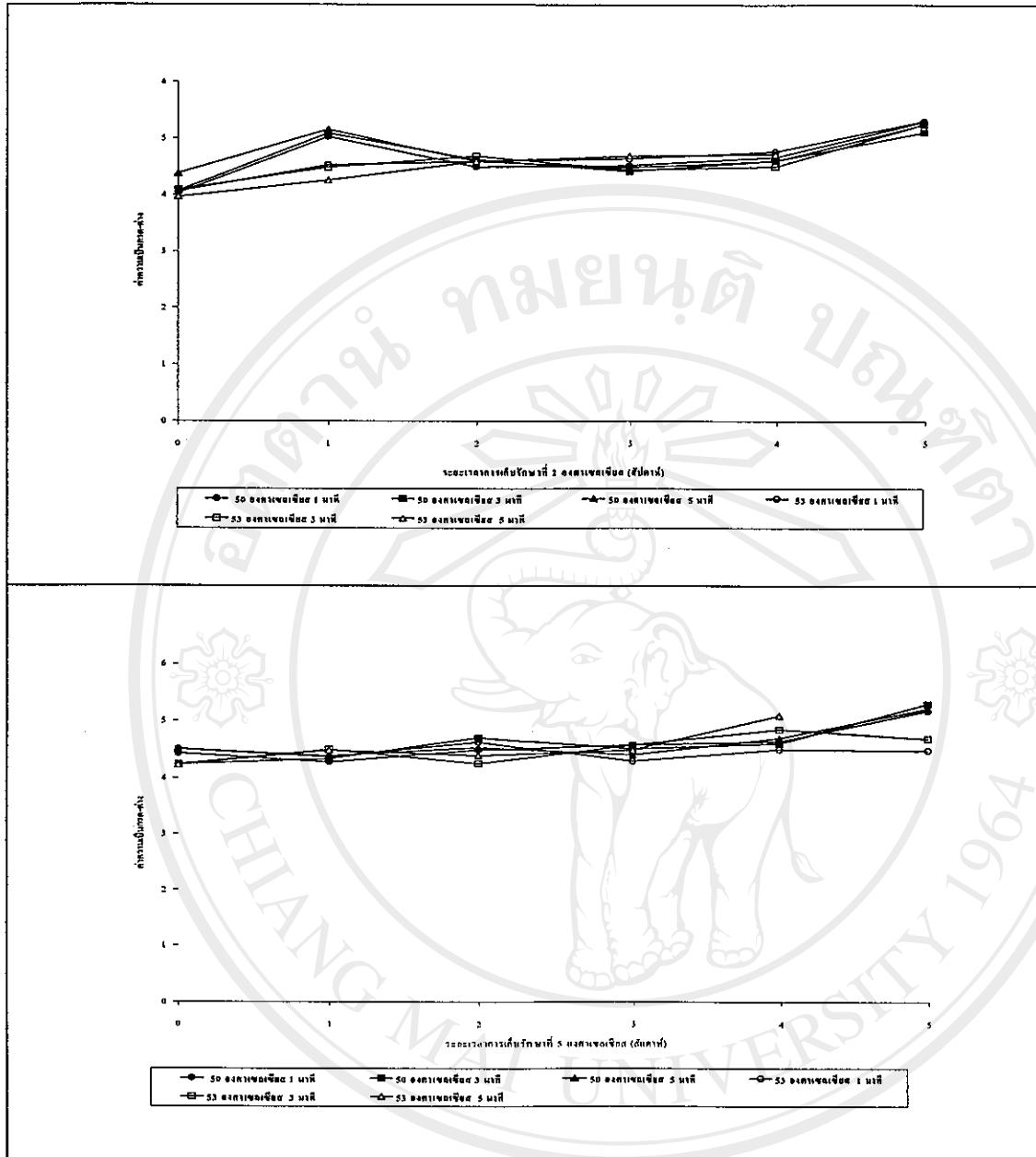
ภาพที่ 26 ลักษณะปรากฏสัมภิ见证ของพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อนแล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส นาน 4 และ 5 สัปดาห์

(A= 4 สัปดาห์ B= 5 สัปดาห์)

ภาพที่ 27 ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ของสัมภาระหัวพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

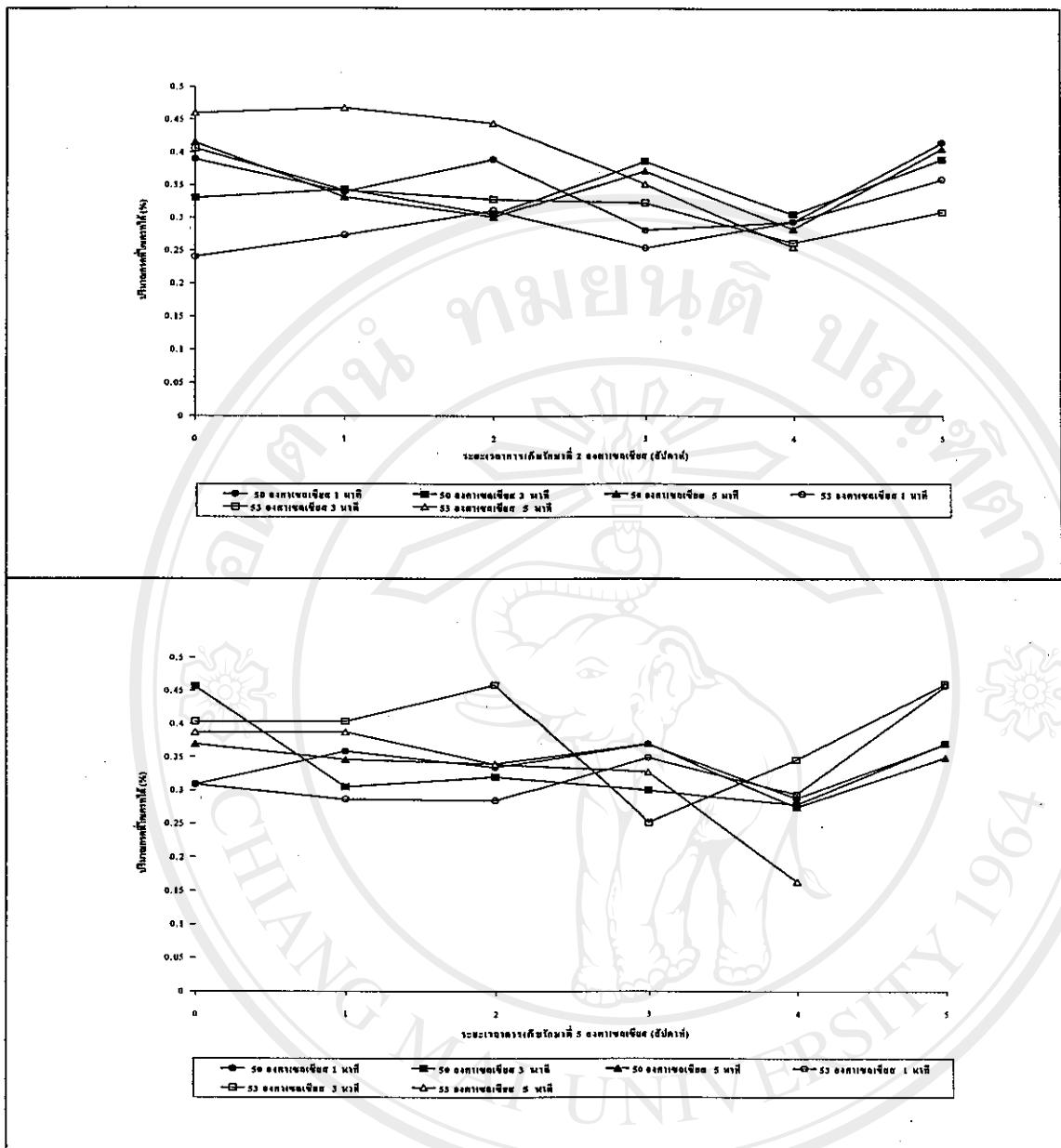
Copyright by Chiang Mai University
All rights reserved

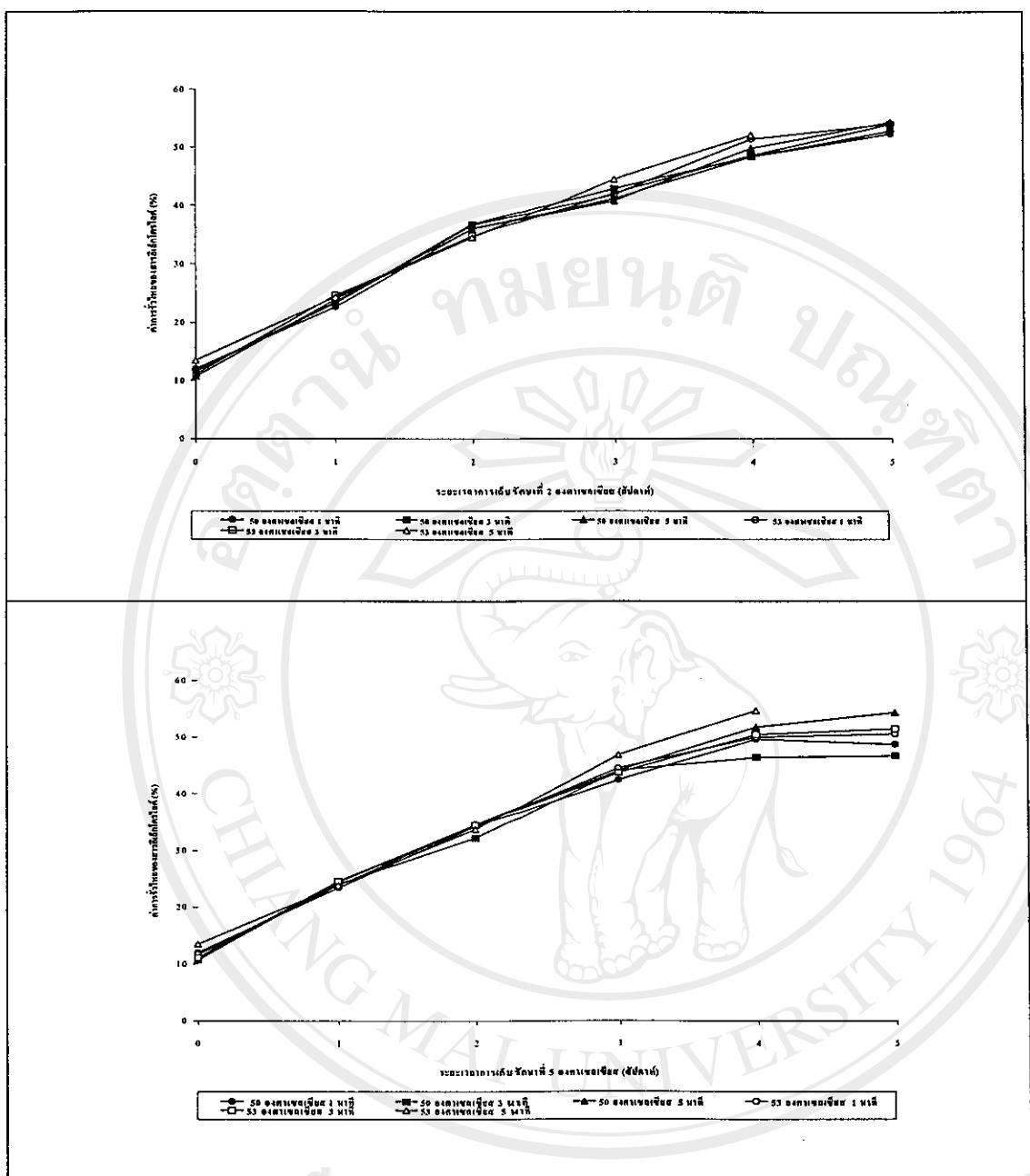
ภาพที่ 28 ค่าความเป็นกรด-ค่าของสัมผัสริบบันพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50

และ 53 องค์กรเชิง 1, 3 และ 5 นาที เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องค์กรเชิงสี

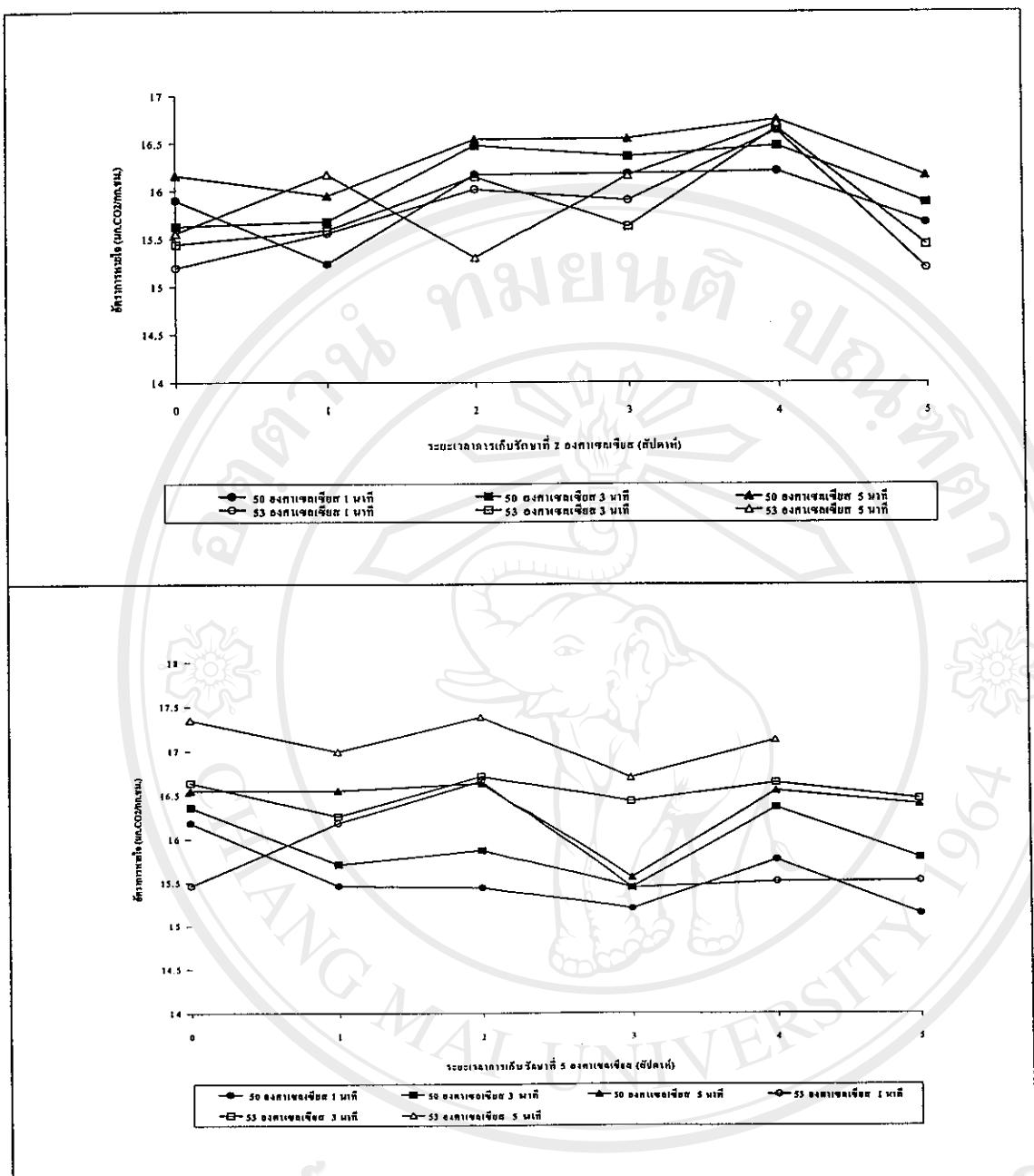
ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

ภาพที่ 29 ปริมาณการค้างหมัดที่ได้เตรียมไว้ของสัมภาระหัวน้ำพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่นน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

ภาพที่ 30 ปริมาณสารที่ร็วไหลของสัมเพิบหวานพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50 และ 53 องค์การเชียร์ที่ 1, 3 และ 5 นาที เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องค์การเชียร์ ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์นาน 5 สัปดาห์

ภาพที่ 31 อัตราการหายใจของสัมภีร์ของพันธุ์สีทองที่ผ่านการจุ่มน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50 และ 53 องค์กรเซลล์เชิง นาน 1, 3 และ 5 นาที เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 และ 5 องค์กรเซลล์เชิง ความชื้นสัมพัทธ์ 82-89 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

การทดลองที่ 3 ผลของการสัมอุณหภูมิต่ออายุการเก็บรักษาและการสะท้อนหน้า

1. การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ

1.1 การเปลี่ยนแปลงสีเปลือกด้านนอกของส้มเขียวหวานพันธุ์สีทองโดยใช้เครื่องวัดสี

การเก็บรักษาผลส้มที่อุณหภูมิ 3 และ 15 องศาเซลเซียสอย่างต่อเนื่อง และอุณหภูมิสัมนาน 5 สัปดาห์ มีการเปลี่ยนแปลงค่า L*, C* และ H° ดังภาพที่ 32, 33 และ 34 ตารางที่ 22, 23 และ 24 ตามลำดับ

ก. ค่า L*

ผลการเก็บรักษาผลส้มที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส นาน 3 สัปดาห์ พบร่วมค่า L* ของผลส้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ตัวนผลส้มที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส มีค่า L* เพิ่มขึ้นมากกว่าการเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส (ภาพที่ 32) ภายหลังการเก็บรักษานาน 5 สัปดาห์ ผลส้มที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส และที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียสอย่างต่อเนื่อง และอุณหภูมิสัม โดยบ้ายไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียสต่ออีก 2 สัปดาห์ มีค่า L* ลดลงเล็กน้อย โดยผลส้มที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียสอย่างต่อเนื่อง มีค่า L* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียสและอุณหภูมิสัม โดยมีค่า L* เท่ากับ 66.14, 62.81 และ 61.03 ตามลำดับ (ตารางที่ 22)

ข. ค่า C*

ค่า C* ของผลส้มที่เก็บรักษาทุกกรรมวิธีมีค่าเท่ากับ 60 หมายถึงผลส้มมีสีเข้มข้น และผลการทดลองพบว่าช่วงสัปดาห์แรกถึงสัปดาห์ที่ 3 ค่า C* ของผลส้มที่เก็บรักษาทุกกรรมวิธีเพิ่มขึ้น และลดลงภายหลังการเก็บรักษานาน 4 สัปดาห์ (ภาพที่ 33) และการเก็บรักษาผลส้มที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส มีค่า C* สูงที่สุดตลอดระยะเวลาการเก็บรักษานาน 4 สัปดาห์ และลดลงในสัปดาห์ที่ 5 โดยในสัปดาห์ที่ 3 มีค่า C* เท่ากับ 76.09 และสัปดาห์ที่ 5 มีค่า C* เท่ากับ 64.76 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียสอย่างต่อเนื่องและอุณหภูมิสัม (ตารางที่ 23)

ค. ค่า H°

ค่า H° แสดงช่วงสีของผลส้ม ซึ่งมีแนวโน้มลดลงภายหลังการเก็บรักษานาน 2 สัปดาห์ (ภาพที่ 34) ค่า H° ของผลส้มที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส นาน 1 สัปดาห์ มีค่าสูงที่สุดเท่ากับ 85.05 องศา และต่อๆ ลดลงใกล้เคียงกันในช่วงสัปดาห์ที่ 3 การเก็บรักษาผลส้มที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส ในช่วงสัปดาห์ที่ 1 ถึง 4 มีค่า H° ต่ำที่สุด ซึ่งค่า H° ของผลส้ม ในสัปดาห์ที่ 4 มีค่าต่ำที่สุดเท่ากับ 66.84 องศา เมื่อเก็บรักษาผลส้มนาน 5 สัปดาห์ พบร่วมค่า H° ของผลส้มที่เก็บ

รักษาที่อุณหภูมิสลับมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 65.73 องศา และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3 และ 15 องศาเซลเซียสอย่างต่อเนื่อง (ตารางที่ 24) แสดงว่าสีเปลือกผลส้มมีส้มแดงถึงสีเหลือง และเมื่อเก็บรักษาเป็นเวลานานขึ้นสีเปลือกผลส้มมีสีเหลืองเข้มขึ้นสอดคล้องกับค่า C* ที่เพิ่มขึ้น และค่า H° ที่ลดลงทุกกรรมวิธี โดยสีผิวของผลส้มเปลี่ยนแปลงอย่างช้าๆ เนื่องจากอุณหภูมนิ่มผลต่อการสูญเสียสีเขียวซึ่งเกิดจากการสลายตัวของคลอโรฟิลล์ เช่น สีผิวส้มพันธุ์ Shamouti เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส มีการเปลี่ยนแปลงสีผิวเกิดขึ้นรวดเร็วกว่าการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส (Cohen, 1978) เนื่องจากอุณหภูมิสูงเอนไซม์ chlorophyllase มีกิจกรรมมากกว่าที่อุณหภูมิต่ำ จึงเร่งการสลายตัวของคลอโรฟิลล์ (Wills *et al.*, 1981)

ส่วนอุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับการสังเคราะห์แครอทินอยู่ในผลไม้ตระกูลส้มอยู่ระหว่าง 15-25 องศาเซลเซียส (Wheaton and Stewart, 1973) หากอุณหภูมิเพิ่มขึ้นเป็น 35 องศาเซลเซียส การสังเคราะห์แครอทินอยู่จะถูกขับยัง (Davis and Albrigo, 1994) ดังนั้นเมื่อเก็บรักษาผลส้มไว้ที่อุณหภูมิต่ำการเปลี่ยนสีจะเกิดขึ้นได้ช้ากว่าเก็บรักษาที่อุณหภูมิสูง

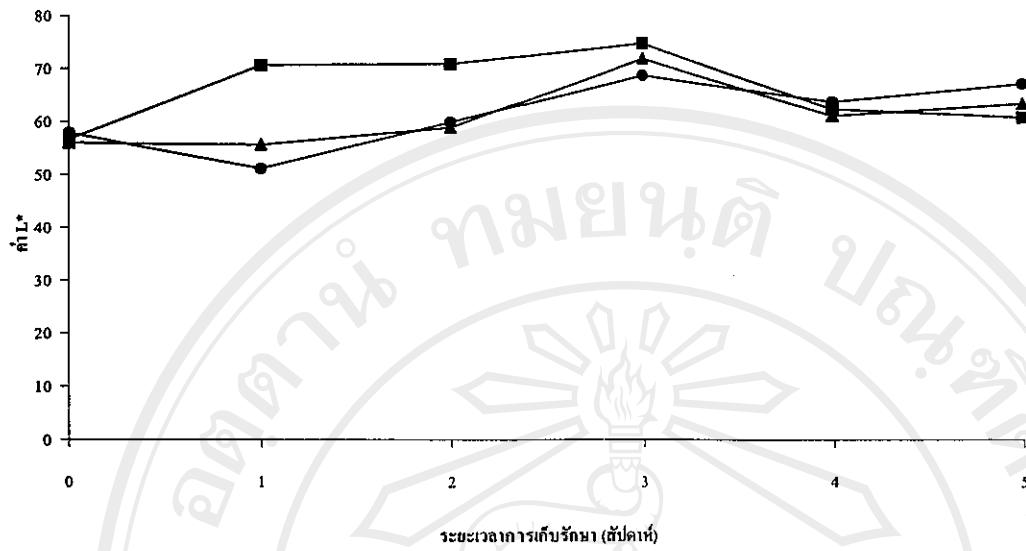
1.2 การสูญเสียน้ำหนัก

ระหว่างการเก็บรักษาผลส้มเขียวหวานพันธุ์สีทองที่อุณหภูมิ 3 และ 15 องศาเซลเซียสอย่างต่อเนื่องและที่อุณหภูมิสลับนาน 5 สัปดาห์ ผลส้มสูญเสียน้ำหนักเพิ่มขึ้น (ภาพที่ 35 และตารางที่ 25) ภายหลังการเก็บรักษาผลส้มนาน 3 สัปดาห์ พบว่าการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส สูญเสียน้ำหนักสูงสุดเท่ากับ 3.58% รองลงมาคือ ผลส้มที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส และ อุณหภูมิสลับ ซึ่งสูญเสียน้ำหนักเท่ากับ 2.78% และ 2.52% ตามลำดับ เมื่อเก็บรักษาผลส้มที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียสนาน 4 สัปดาห์สูญเสียน้ำหนักสูงสุดเท่ากับ 5.17% และมีความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับผลส้มที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส และ อุณหภูมิสลับ แต่ภายหลังการเก็บรักษาผลส้มนาน 5 สัปดาห์ พบว่าปอร์เช่นค์การสูญเสียน้ำหนักไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) โดยผลส้มสูญเสียน้ำหนัก 6.73, 6.12 และ 5.94% ตามลำดับ (ตารางที่ 25) ผลส้มที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส สูญเสียน้ำหนักมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากความแตกต่างของความดันไอน้ำระหว่างภายในกับภายนอกผลส้ม ไอน้ำจะเคลื่อนที่จากแหล่งที่มีความชื้นสูงภายในผลส้มออกสู่ภายนอกที่มีความชื้นต่ำกว่า และที่อุณหภูมิสูงน้ำจะเปลี่ยนสถานะจากของเหลวไปเป็นก๊าซได้ง่ายและรวดเร็วกว่าที่อุณหภูมิต่ำ (กนกวนชาล,

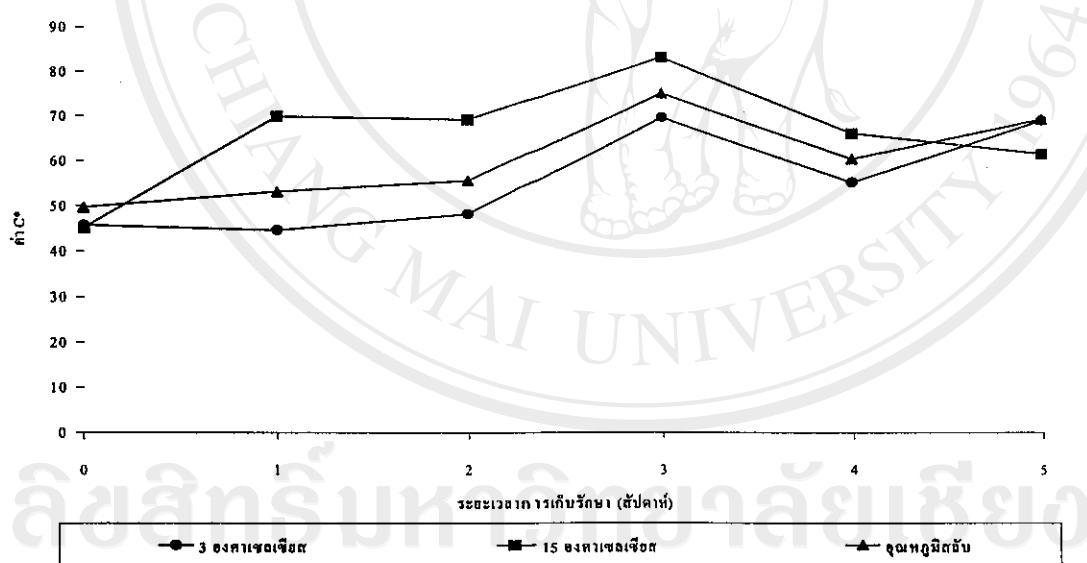
2526; สายชล, 2528; สุรพงษ์, 2530; จริงแท้, 2538) ดังนั้นผลสัมที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิสูงจึงมีอัตราการสูญเสียน้ำหนักมากกว่าผลสัมที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำ

1.3 ลักษณะอาการสะท้านหน้า

ลักษณะอาการสะท้านหน้าของผลสัมที่สังเกตได้คือการหลังการเก็บรักษานาน 3 สัปดาห์ เมื่อเก็บรักษานานขึ้นผลสัมแสดงอาการสะท้านหน้ามากขึ้น (ภาพที่ 36) ผลสัมที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส นาน 4 สัปดาห์ แสดงอาการสะท้านหน้ามากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.67 คะแนน และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส และที่อุณหภูมิสลับ ซึ่งมีคะแนนอาการสะท้านหน้าเท่ากับ 2.22 และ 2.44 คะแนน ซึ่งแสดงถึงผลสัมมีจุดสีน้ำตาลและมีรอยบุ๋มมากกว่า 25% แต่น้อยกว่า 50% ภายหลังการเก็บรักษาผลสัมนาน 5 สัปดาห์ พบร่วงอาการสะท้านหน้ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) และการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส ต่อเนื่อง แสดงอาการสะท้านหน้ามากที่สุดคือ สีผิวเป็นสีน้ำตาล มีรอยบุ๋มและมีอาการจ้ำน้ำเมื่อเปรียบเทียบกับการเก็บรักษาที่อุณหภูมิสลับและที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส ซึ่งมีอาการสะท้านหน้าเท่ากับ 4.44 คะแนน (คือผลสัมมีจุดสีน้ำตาลและมีรอยบุ๋มน้อยกว่า 75%), 3.33 คะแนน (คือผลสัมมีจุดสีน้ำตาลและมีรอยบุ๋มมากกว่า 50%) และ 2.66 คะแนน (คือผลสัมมีจุดสีน้ำตาลและมีรอยบุ๋มมากกว่า 25%) ตามลำดับ (ตารางที่ 26) Schirra and Cohen (1999) รายงานว่าผลสัมพันธ์ Olinda แสดงอาการสะท้านหน้าเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส นาน 8 สัปดาห์ และแสดงอาการสะท้านหน้ารุนแรงและรวดเร็วภายหลังการเก็บรักษานาน 13 สัปดาห์ การที่ผลไม้มีเกิดอาการสะท้านหน้าเช่นว่า ขึ้นอยู่กับ fluidity ของเซลล์เมมเบรนที่อุณหภูมิที่ใช้เก็บรักษา และการที่เมมเบรนมี fluidity แตกต่างกันจะสัมพันธ์กับ unsaturation ของกรดไขมันที่เป็นองค์ประกอบของฟอสโฟลิปิดที่เมมเบรน (Lyons and Breidenbach, 1977) แต่ Schirra and Cohen (1999) พบร่วงการเก็บรักษาผลสัม Olinda ที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส นาน 3 สัปดาห์ สลับกับที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส 2 สัปดาห์ สามารถช่วยลดการเกิดอาการสะท้านหน้าໄได้ 15 สัปดาห์ อาการสะท้านหน้าจะพบได้อย่างรวดเร็ว เมื่อนำผลสัมออกมารีวิวที่อุณหภูมิห้อง การเก็บรักษาผลสัมที่อุณหภูมิสลับ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) การเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนของกรดไขมันชนิดไม่อิ่มตัวและกรดไขมันชนิดอิ่มตัวที่เปลือกของผลสัมพันธ์ Olinda แต่การเก็บรักษา 3 องศาเซลเซียสต่อต่อเนื่อง มีผลทำให้มีอัตราส่วนของกรดไขมันชนิดไม่อิ่มตัวต่อกรดไขมันชนิดอิ่มตัวเพิ่มขึ้น

ภาพที่ 32 ค่า L* ของเปลือกส้มเขียวหวานพันธุ์สีทองระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3, 15 องค์กรเชือกและอุณหภูมิสลับ ความชื้นสัมพัทธ์ 85-91 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

ภาพที่ 33 ค่า C* ของเปลือกส้มเขียวหวานพันธุ์สีทองระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3, 15 องค์กรเชือก และอุณหภูมิสลับ ความชื้นสัมพัทธ์ 85-91 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

ตารางที่ 22 ค่าสี L* ของเปลือกของผลต้มเจียวหวานพันธุ์สีทองระหว่างการเพาะชำญี่ปุ่น 3, 15 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสักปะ^a
ความชื้นต้นพื้นที่ 85-91 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

กรรมวิธี กระบวนการ	ค่า L*					
	ระบบผลกระทบต่อรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
3 องศาเซลเซียส	57.53	61.36a	68.60a	74.16a	65.26a	66.14a
15 องศาเซลเซียส	56.20	62.50a	65.35a	70.19b	62.03b	62.81b
อุณหภูมิสักปะ (3 °C 3 สัปดาห์ 15 °C 2 สัปดาห์)	56.74	56.60b	59.44b	68.58b	63.62ab	61.03b
LSD	ns	4.25	3.39	3.12	1.93	2.22
C.V.%	6.58	9.60	7.14	5.98	4.13	4.77

a,b,c... = ตัวเลขในแต่ละตัวอย่างที่มีอักษรกลบกัน ต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

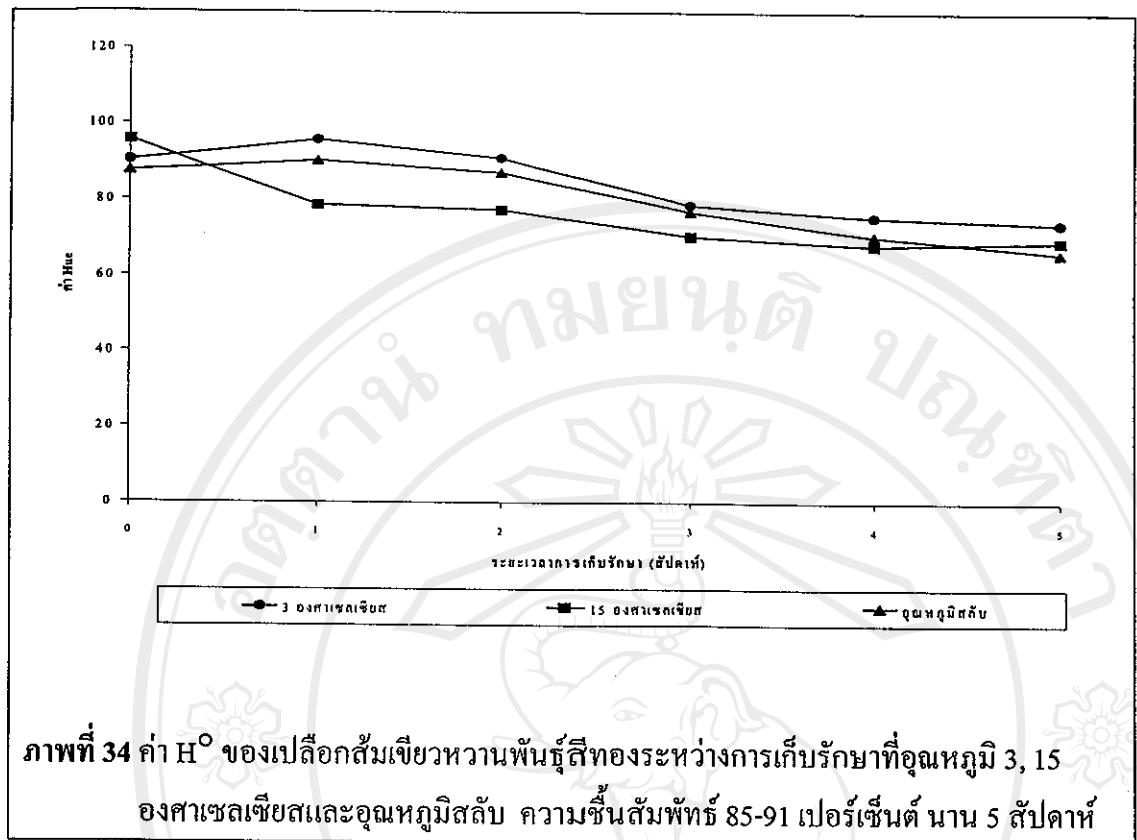
ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 23 ค่าตัว C* ของเปลือกถั่วนอกจากผลลัพธ์เมื่อพิจารณาพื้นที่ภูมิศาสตร์ทางการเกษตรที่ดูแลทุก 3, 15 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสูง
ความชื้นต่ำพื้นที่ 85.91 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

กรรมวิธี	ค่า C*					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
3 องศาเซลเซียส	45.45b	58.56ab	61.46b	75.66ab	56.02b	68.74a
15 องศาเซลเซียส	44.66b	63.75a	67.35a	76.09a	65.69a	64.76b
อุณหภูมิสูง (3 ° ช 3 สัปดาห์ 15 ° ช 2 สัปดาห์)	50.59a	57.36b	59.75b	70.92b	65.54a	70.14a
LSD	2.92	5.44	5.13	4.77	3.29	3.58
C.V.%	8.45	12.35	11.09	8.74	7.17	7.16

a,b,c... = ตัวเลขในแต่ละเพียงตัวกันที่มีลักษณะกำกับต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ภาพที่ 34 ค่า H° ของเปลือกส้มเขียวหวานพันธุ์สีทองระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3, 15 องศาเซลเซียสและอุณหภูมิ室温 ความชื้นสัมพัทธ์ 85-91 เปอร์เซ็นต์นาน 5 สัปดาห์

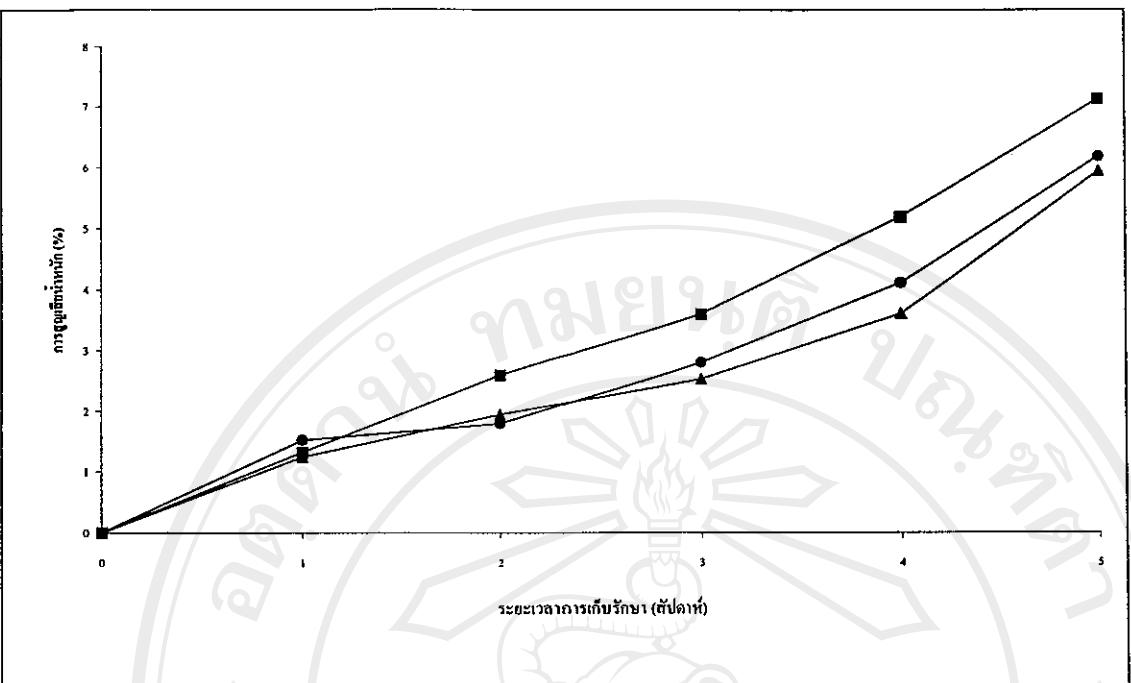
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 24 ค่าสี H° ของเปลือกของผลตัวเมล็ดหวานพันธุ์สีทองระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3, 15 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสัลบ ความชื้นต่ำพิเศษ
85-91 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

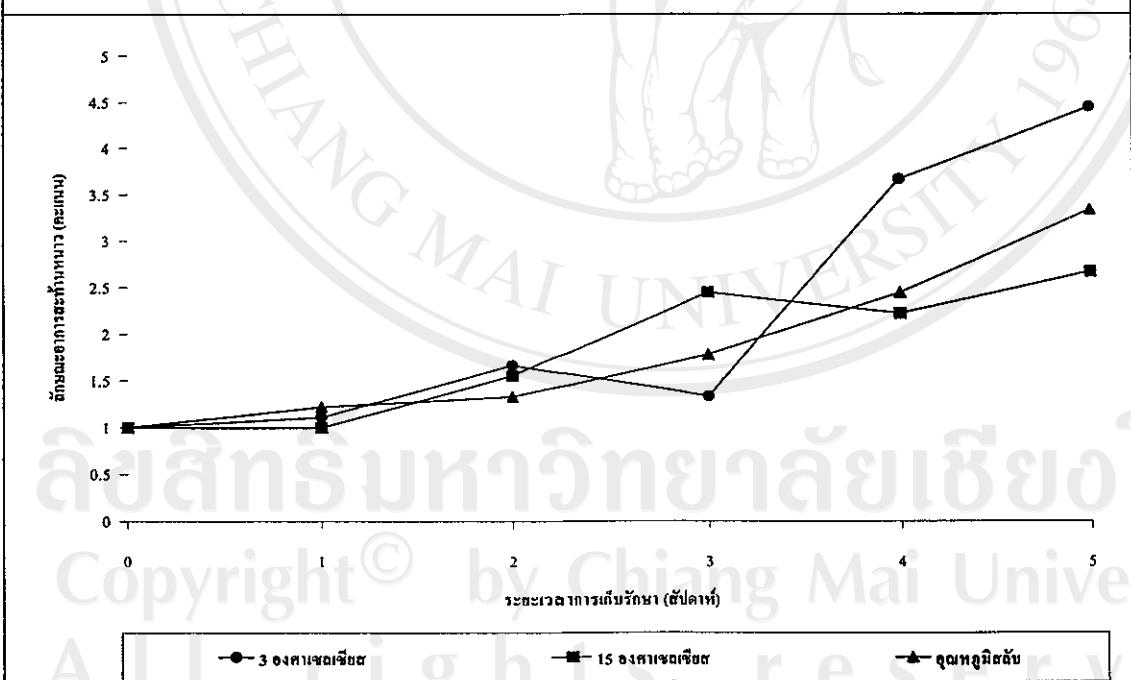
กรรมวิธี	ค่า H°					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
3 องศาเซลเซียส	89.79b	85.05a	82.26a	75.93a	73.71a	71.07a
15 องศาเซลเซียส	95.50a	78.59a	74.61b	68.55b	66.84c	72.15a
อุณหภูมิสัลบ (3 °C 3 สัปดาห์ 15 °C 2 สัปดาห์)	87.01c	83.08b	80.60a	75.53a	70.12b	65.73b
LSD	2.54	4.04	3.76	2.28	2.05	2.33
C.V.%	3.80	6.68	6.45	4.23	3.96	4.55

a,b,c... = ตัวเลขในแต่ละตัวอย่างที่มีอักษรกลุ่มเดียวกันบ่งถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ภาพที่ 35 การสูญเสียน้ำหนักของสัมเพิวหวานพันธุ์สีทองระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3, 15 องค์กรชาติเชียร์สและอุณหภูมิสลับ ความชื้นสัมพัทธ์ 85-91 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

ภาพที่ 36 ลักษณะอาการสะท้านหน้าของสัมเพิวหวานพันธุ์สีทองระหว่างการเก็บรักษาที่ อุณหภูมิ 3, 15 องค์กรชาติเชียร์ส และอุณหภูมิสลับ ความชื้นสัมพัทธ์ 85-91 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

A

B

ภาพที่ 37 ลักษณะปราภูของผลส้มเขียวหวานพันธุ์สีทองเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3 และ 15 องศา-
เซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 85-91% นาน 0 และ 1 สัปดาห์

หมายเหตุ: A= 0 สัปดาห์

B= 1 สัปดาห์

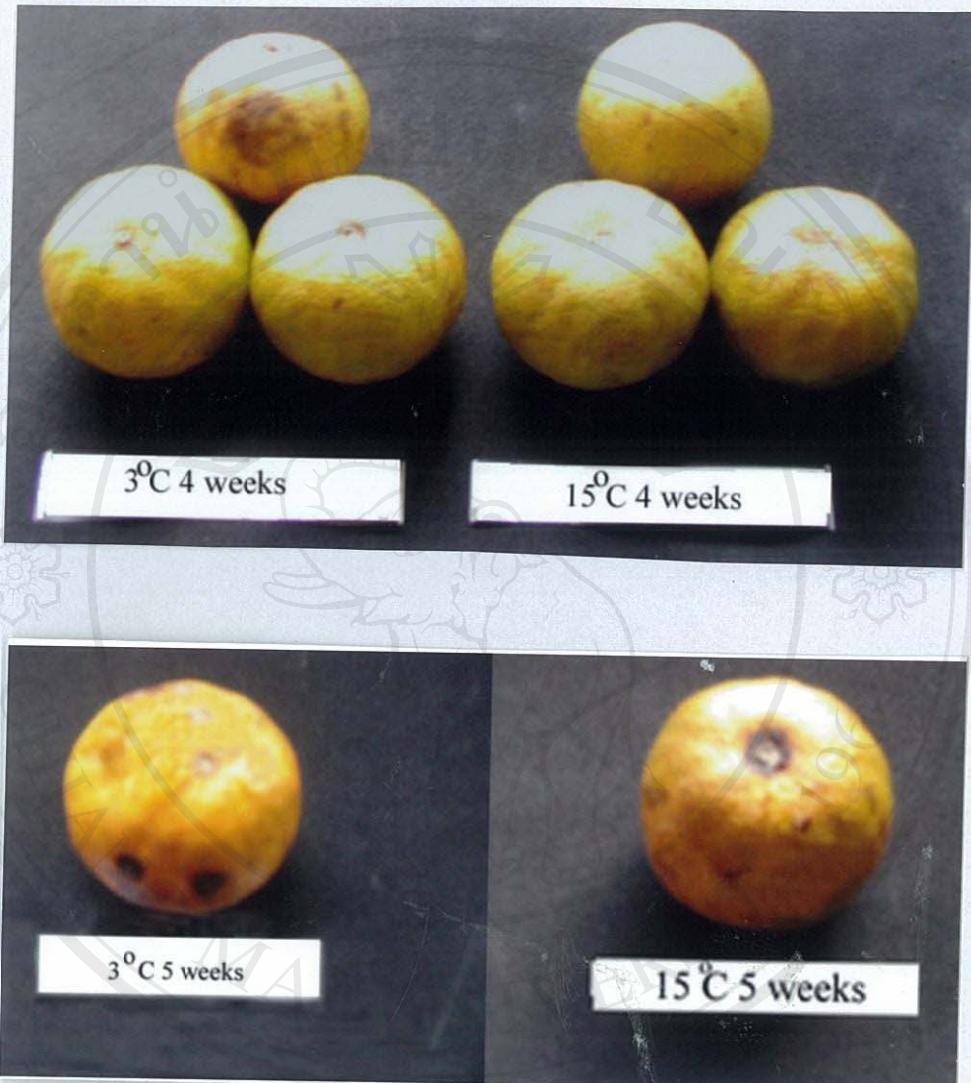
A

B

ภาพที่ 38 ลักษณะภายนอกของผลส้มเขียวหวานพันธุ์สีทองเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3 และ 15 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 85-91% นาน 2 และ 3 สัปดาห์
หมายเหตุ: A = 2 สัปดาห์
B = 3 สัปดาห์

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ผลของการเก็บรักษาต้นไม้ที่อุณหภูมิ 3 และ 15 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 85-91% นาน 4 และ 5 สัปดาห์

ภาพที่ 39 ลักษณะปรากฏของผลส้มเขียวหวานพันธุ์สีทองเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3 และ 15 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 85-91% นาน 4 และ 5 สัปดาห์

หมายเหตุ: A= 4 สัปดาห์

B= 5 สัปดาห์

ตารางที่ 25 เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำของผลต้มชีวะหวานพันธุ์สีทองระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3, 15 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิ室温
ความชื้นต่ำพิเศษ 85-91 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 วัน

กรรมวิธี	การสูญเสียน้ำหนัก (%)					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
3 องศาเซลเซียส	0	1.51a	1.78b	2.78b	4.09b	6.12
15 องศาเซลเซียส	0	1.32b	2.60a	3.58a	5.17a	6.73
อุณหภูมิ室温 (3 ๙ ๓ สัปดาห์ ๑๕ °C ๒ สัปดาห์)	0	1.24b	1.94b	2.52b	3.59c	5.94
LSD	ns	0.14	0.24	0.30	0.45	ns
C.V.%	0	15.77	17.64	16.15	16.44	22.75

a,b,c... = ตัวเลขในแต่ละวันที่เมื่อถูกรักษาเป็นครั้งแรกตามแต่กต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแยกระหว่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 26 ลักษณะอาการต่างๆ ทางพยาบาลของผู้ที่เข้ามายังห้องว่างการก่อสร้างที่อยู่หมู่บ้านที่ 3, 15 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสูง
ความชื้นสัมพัทธ์ 85-91 เปอร์เซ็นต์ บน 5 สีป่าหา

กรรมวิธี	ลักษณะอาการต่างๆ ทางพยาบาล (คะแนน)				
	ระดับความถ่วงการเก็บรักษา (สีป่าหา)				
0	1	2	3	4	5
3 องศาเซลเซียส	1.00	1.11	1.67	2.44a	3.67a
15 องศาเซลเซียส	1.00	1.00	1.56	1.78b	2.22b
อุณหภูมิสูง (30°C 3 สีป่าหา 15°C 2 สีป่าหา)	1.00	1.22	1.33	1.56b	2.44b
LSD	ns	ns	ns	0.63	0.48
C.V.%	0	28.73	33.53	33.52	17.66
					14.63

a,b,c... = ตัวเลขในแต่ละช่องตัวอักษรที่ไม่มีอักษรกำกับค่าทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

2. การเปลี่ยนแปลงทางเคมี

2.1 ปริมาณของแพ็งที่ละลายน้ำได้

ผลการทดลองพบว่าปริมาณของแพ็งที่ละลายน้ำได้ในช่วงสัปดาห์ที่ 2 ผลสัมที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียสมีปริมาณของแพ็งที่ละลายน้ำได้สูงที่สุดและลดลงอย่างรวดเร็วในสัปดาห์ที่ 5 ของการเก็บรักษา (ภาพที่ 40) ภายหลังการเก็บรักษาผลสัมนาน 4 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิ 3 และ 15 องศาเซลเซียสอย่างต่อเนื่อง และเก็บรักษาที่อุณหภูมิสลับ ปริมาณของแพ็งที่ละลายน้ำได้เท่ากับ 8.48, 9.52 และ 8.77% ตามลำดับ ภายหลังเก็บรักษานาน 5 สัปดาห์ ผลสัมเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3 และ 15 องศาเซลเซียสอย่างต่อเนื่อง ปริมาณของแพ็งที่ละลายน้ำได้ 8.49 และ 8.07% ตามลำดับ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) และอุณหภูมิสลับ ปริมาณของแพ็งที่ละลายน้ำได้เท่ากับ 9.77% มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ 2 กรรมวิธีแรก ($p \leq 0.05$) (ตารางที่ 27) ผลการทดลองในผลสัมพันธ์ Olinda ไว้นาน 25 สัปดาห์ พบว่าสภาวะการเก็บรักษาผลสัมไม่มีผลต่อปริมาณของแพ็งที่ละลายน้ำได้ และค่อยๆ เพิ่มขึ้น ภายหลังการเก็บรักษาผลสัมที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส นาน 15 สัปดาห์ ผลสัมมีปริมาณเอทธานอลและอะซี托ลดีไฮด์เพิ่มขึ้นด้วย พบว่าปริมาณของแพ็งที่ละลายน้ำได้ลดลงระหว่างการเก็บรักษาไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Schirra and Cohen, 1999) วิกันดา (2541) รายงานว่าปริมาณของแพ็งที่ละลายน้ำได้ของสัมเขียวพันธุ์สายนำดึง มีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยลดลงอย่างช้าๆ การเก็บรักษาโดยมีค่าปริมาณของแพ็งที่ละลายน้ำได้อยู่ในช่วง 9.22-10.93%

2.2 ค่าความเป็นกรด-ด่าง และ ปริมาณกรดทั้งหมดที่ไตรเตราได้

การเก็บรักษาผลสัมพบว่าค่าความเป็นกรด-ด่างมีค่าเพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ เมื่อระยะเวลาการเก็บรักษานานขึ้น (ภาพที่ 41) การเก็บรักษาผลสัมตั้งแต่สัปดาห์แรก ถึงสัปดาห์ที่ 3 พบว่าค่าความเป็นกรด-ด่างไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเก็บรักษาผลสัมนาน 4 สัปดาห์ ค่าความเป็นกรด-ด่างที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียสมีค่าสูงสุดเท่ากับ 4.84 รองลงมาคือผลสัมที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสลับซึ่งค่าความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 4.71 และ 4.54 ตามลำดับ และเมื่อเวลาการเก็บรักษาผลสัมนาน 5 สัปดาห์ พบว่าค่าความเป็นกรด-ด่างที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียสมีค่าสูงสุดเท่ากับ 5.39 รองลงมาคือผลสัมที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิสลับ และ อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส ให้ค่าเท่ากับ 4.73 และ 4.72 ตามลำดับ (ตารางที่ 28)

ส่วนปริมาณกรดทั้งหมดที่ไตรเตราได้ตลอดการเก็บรักษามีค่าลดลงทุกกรรมวิธี (ภาพที่ 42) ปริมาณกรดทั้งหมดที่ไตรเตราได้ของ การเก็บรักษาผลสัมที่อุณหภูมิสลับให้ค่ามากกว่ากรรมวิธีที่

เก็บรักษาผลสัมที่อุณหภูมิ 3 และ 15 องศาเซลเซียส ในทุกสัปดาห์ของการเก็บรักษาผลสัม และพบว่าภายหลังการเก็บรักษานาน 5 สัปดาห์ ผลสัมที่เก็บรักษาโดยอุณหภูมิสลับมีปริมาณกรดทั้งหมดที่ได้เตรียมมากที่สุดเท่ากับ 0.41 รองลงมาเป็นการเก็บรักษาโดยอุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส มีปริมาณกรดทั้งหมดที่ได้เตรียมมากที่สุดเท่ากับ 0.37% เช่นเดียวกับที่วิกันดา (2541) รายงานว่าปริมาณกรดทั้งหมดที่ได้ของผลสัมเขียวหวานพันธุ์สายนำ้ผึ้งมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยระหว่างการเก็บรักษา และมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยเมื่อเก็บรักษาไว้นานขึ้น เช่นเดียวกับการเก็บรักษาส้มพันธุ์ Olinda สามารถเก็บรักษาได้นาน 25 สัปดาห์ เมื่อเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส นาน 3 สัปดาห์สลับกับการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส นาน 2 สัปดาห์ ซึ่งพบว่าปริมาณกรดทั้งหมดที่ได้เตรียมได้จากการตัดออกน้อยกว่าที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Schirra and Cohen, 1999) ปริมาณกรดที่พบในผลสัมจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น สายพันธุ์ ต้นตอ การบำรุงรักษาด้านสัม อายุของสัม กรณีอินทรีย์จะมีปริมาณลดลงของตามธรรมชาติเมื่อผลสัมแก่ขึ้น และอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อปริมาณกรดในผลสัมก็คือความแตกต่างของอุณหภูมิในเวลากลางวันกับเวลากลางคืนแต่ก็ต้องมากปริมาณกรดในผลสัมจะยิ่งมาก (Spiegel-Roy and Goldschmidt, 1996) ซึ่งในผลสัมมีปริมาณกรดซึตริกมากและค่อนข้างคงที่หลังจากผลแก่จัดหรือสุก และคาดว่าเนื้องจากสัมเป็นผลไม้ประเภท non-climacteric จึงมีการเปลี่ยนแปลงหลังการเก็บเกี่ยวเพียงเล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับผลไม้ประเภท climacteric (สายชล, 2528)

2.3 ปริมาณสารที่รับไว้หลังภายนอก

ระหว่างการเก็บรักษาผลสัมในช่วง 3 สัปดาห์แรก การเก็บรักษาผลสัมที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส มีการรับไว้หลังของสารอีเล็กโตรไลต์เพิ่มขึ้นมากกว่าการเก็บรักษาผลสัมที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส (ภาพที่ 43) เมื่อเก็บรักษาผลสัมนาน 4 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส การรับไว้หลังของสารอีเล็กโตรไลต์สูงที่สุด คือ 50.36% ภายหลังการเก็บรักษาผลสัมนาน 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส มีการรับไว้หลังของสารอีเล็กโตรไลต์มากที่สุดเท่ากับ 53.90% รองลงมาเป็นการเก็บรักษาที่อุณหภูมิสลับ การรับไว้หลังของสารอีเล็กโตรไลต์เท่ากับ 49.84% มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) (ตารางที่ 30) และพบว่าหมดยาขุการเก็บรักษาเมื่อพิจารณาจากลักษณะปรากฏผิวเปลือกเป็นสีน้ำตาล และมีรอยบุ๋มมากกว่า 75% จากผลการทดสอบพบว่าการสัมผัสอุณหภูมิในการเก็บรักษาผลสัมสามารถลดอาการสะท้านหน้าได้ในช่วง 4 สัปดาห์สุดท้าย ซึ่งสอดคล้องกับการเก็บรักษาส้มพันธุ์ Olinda สามารถเก็บรักษาได้นาน 25 สัปดาห์ เมื่อเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส นาน 3 สัปดาห์สลับกับการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส นาน 2 สัปดาห์ แต่ถ้าเก็บรักษาผลสัมไว้ที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส เพียงอุณหภูมิเดียวจะเกิดอาการสะท้าน

หน้า (Schirra and Cohen, 1999) และมีการเปรียบเทียบการเก็บรักษาสัม ‘Fortune’ ที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส กับการเก็บรักษาผลสัมที่อุณหภูมิสลับ โดยเก็บรักษาสัมที่ 10 องศาเซลเซียส 3 วัน 2 องศาเซลเซียส ทุกๆ 4 วัน พนว่าการเก็บรักษาโดยอุณหภูมิสลับทำให้เกิดอาการสะท้านหนาหัวลง (Schirra and Mulas, 1995) และ Artes (1995) รายงานว่าการสลับอุณหภูมิในการเก็บรักษาช่วยลดอาการสะท้านหนาของผลสัมได้ เช่นเดียวกับมันฝรั่งสามารถเก็บรักษาได้นานขึ้นเมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15.5 องศาเซลเซียส นาน 1 สัปดาห์สลับกับการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส นาน 3 สัปดาห์โดยไม่เกิดอาการสะท้านหนา (Wang, 1993) และการใช้อุณหภูมิสลับก่อนการเก็บรักษาผลมะละกอพันธุ์แยกตามที่อุณหภูมิต่ำสามารถลดอาการสะท้านหนาไว้ (ลดคริ, 2541)

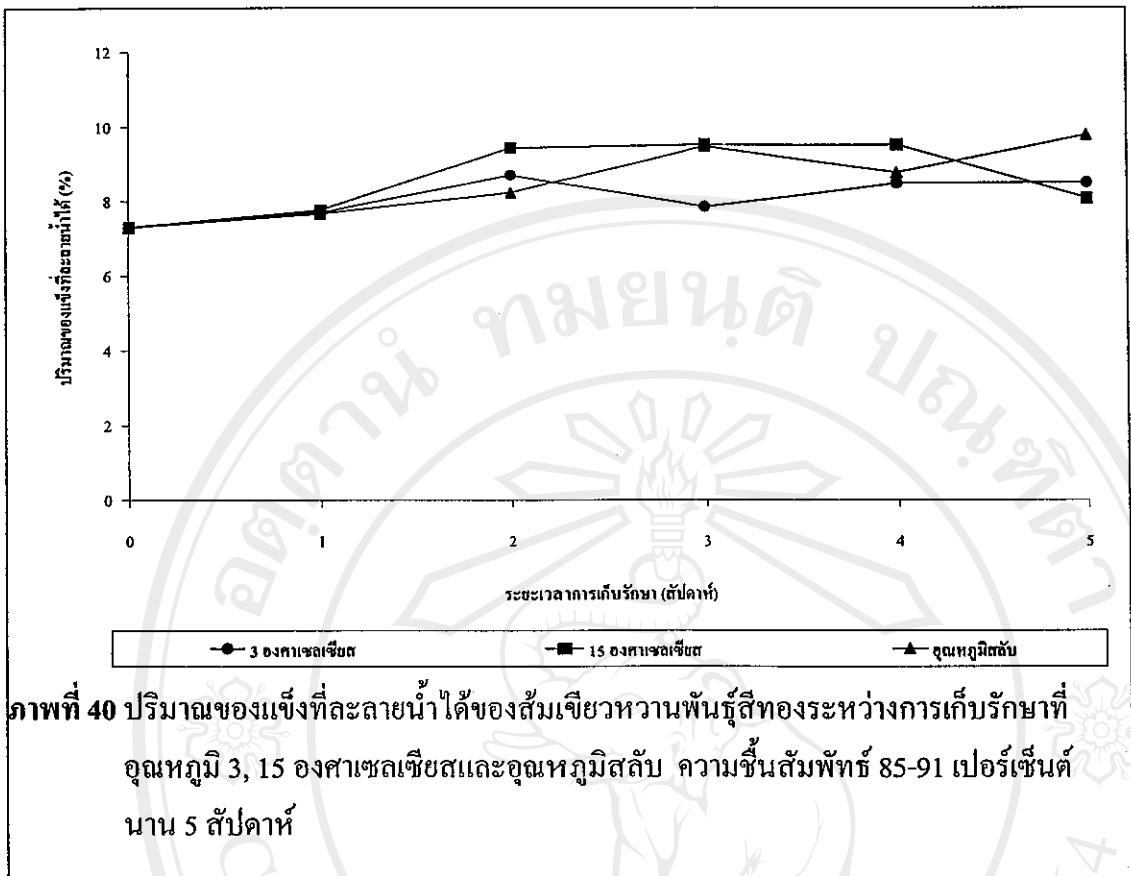
2.4 การเปลี่ยนแปลงอัตราการหายใจ

อัตราการหายใจของผลสัมช่วงสัปดาห์แรกถึงสัปดาห์ที่ 3 พนว่าการเก็บรักษาผลสัมที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส มีอัตราการหายใจสูงกว่าการเก็บรักษาผลสัมที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส และที่อุณหภูมิสลับ เมื่อเก็บรักษาผลสัมนาน 4 สัปดาห์ผลสัมที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจสูงที่สุดและลดลงในสัปดาห์ที่ 5 (ภาพที่ 44) ภายหลังการเก็บรักษาผลสัมนาน 4 สัปดาห์ พนว่าผลสัมที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียสมีอัตราการหายใจสูงสุดเท่ากับ 24.40 มิลลิกรัม CO₂/กก./ชม. รองลงมาคือ อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสลับ มีค่าเท่ากับ 15.91 และ 14.89 มิลลิกรัม CO₂/กก./ชม. ตามลำดับและเมื่อเข้าสัปดาห์ที่ 5 ของการเก็บรักษาผลสัมอุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส มีค่าสูงสุดเท่ากับ 22.44 มิลลิกรัม CO₂/กก./ชม. ทั้งนี้เนื่องจาก การเก็บรักษาผลสัมที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียสเป็นอุณหภูมิต่ำ ที่มีอัตราการหายใจสูง ทั้งนี้เนื่องจากผลสัมเริ่มจะเกิดอาการสะท้านหนานั้น อาจเป็นสาเหตุทำให้อัตราการหายใจเพิ่มขึ้นเนื่องจากเยื่อหุ้มใบโตกอนเดรียเปลี่ยนสภาพไป (คนย, 2540) และพนว่าช่วงเริ่มทำการทดลองอัตราการหายใจของผลสัมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) (ตารางที่ 31) เมื่อเข้าสัปดาห์ที่ 5 ของการเก็บรักษา ผลสัมเริ่มมีอัตราการหายใจลดลง แต่เมื่อหมดอายุการเก็บรักษา อัตราการหายใจของผลสัมที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส และที่อุณหภูมิสลับ ให้ค่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) และพนว่ามีค่าลดลงมีค่าอยู่ในช่วง 15.26-15.31 มิลลิกรัม CO₂/กก./ชม. ซึ่งผลการทดลองแสดงคล่องการเก็บรักษาสัมพันธุ์ Olinda โดยการวัดอัตราการหายใจของผลสัม พนว่าการเก็บรักษาที่อุณหภูมิก็ที่ มีอัตราการหายใจลดลง มีอัตราการหายใจ 18.6 มิลลิกรัม CO₂/กก./ชม. และลดลงเหลือ 9.1 มิลลิกรัม CO₂/กก./ชม. ภายหลังการเก็บ

รักษาที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส นาน 5 สัปดาห์ แล้วเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในช่วงหลังของการเก็บรักษา และการเก็บรักษาที่อุณหภูมิสลับอัตราการหายใจจะเพิ่มขึ้นเกือนๆ ตลอดการเก็บรักษา (Schirra and Cohen, 1999) อีกทั้งส้มเป็นผลไม้ประเภท non-climacteric ที่มีอัตราการหายใจต่ำ ดังนั้นการเสื่อมสภาพของผลส้มเนื่องจากการหายใจ (Phan *et al.*, 1975)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

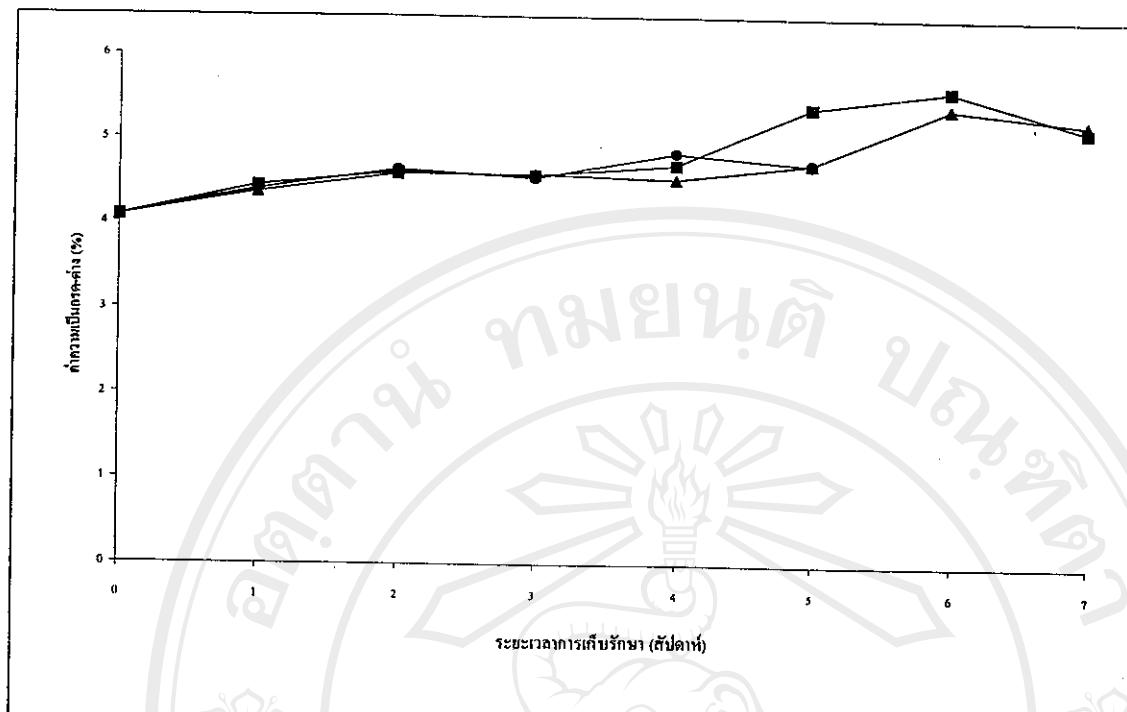
จิรศิริมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 27 ปริมาณของน้ำที่ต้องผลิตสำหรับการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3, 15 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิ室温
ความชื้นสัมพัทธ์ 85-91 เปอร์เซ็นต์นาน 5 วัน

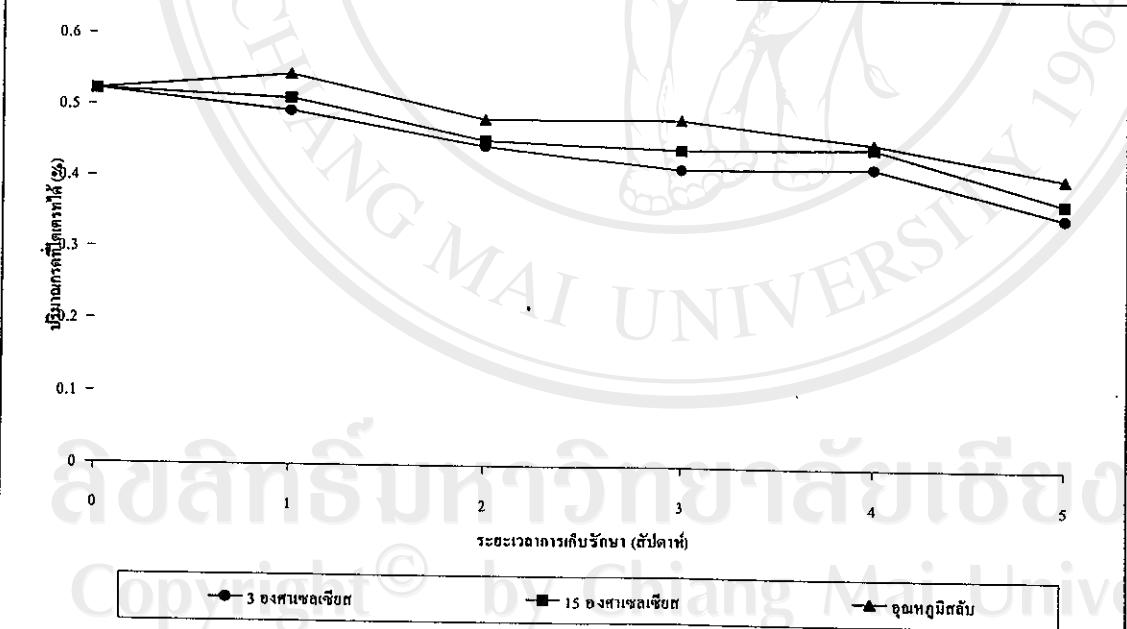
กรรมวิธี	ปริมาณของน้ำที่ต้องผลิตสำหรับการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
3 องศาเซลเซียส	7.30	7.70b	8.70ab	7.84b	8.48	8.49b
15 องศาเซลเซียส	7.30	7.77a	9.43a	9.52a	9.52	8.07b
อุณหภูมิสั่น (3 °C 3 สัปดาห์ 15 °C 2 สัปดาห์)	7.30	7.67b	8.23b	9.48a	8.77	9.77a
LSD	ns	0.06	0.74	0.53	ns	0.79
C.V.%	1.19	0.84	8.68	6.06	14.66	9.30

a,b,c... = ตัวเลขในแต่ละกลุ่มที่มีอักษรกำกับต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ภาพที่ 41 ค่าความเป็นกรด-ค่างของสัมเบี่ยวหวานพันธุ์สีทองระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3, 15 องค์เซลล์เชียสและอุณหภูมิสัมบ ความชื้นสัมพัทธ์ 85-91 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

ภาพที่ 42 ปริมาณกรดที่ไตรเตฟได้ของสัมเบี่ยวหวานพันธุ์สีทองระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3, 15 องค์เซลล์เชียสและอุณหภูมิสัมบ ความชื้นสัมพัทธ์ 85-91 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 สัปดาห์

ตารางที่ 28 ค่าความเป็นกรด-ด่างของผลต้มเมล็ดข้าวหวานพันธุ์สีทองระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3, 15 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิ室温
ความชื้นต่ำพื้นที่ 85.91 เกรว์เดนต์ นาน 5 สัปดาห์

กรรมวิธี	ค่าความเป็นกรด-ด่าง					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
3 องศาเซลเซียส	4.08	4.40	4.64	4.55	4.84a	4.72b
15 องศาเซลเซียส	4.08	4.44	4.61	4.58	4.71b	5.39a
อุณหภูมิ室温 (30 ๗ ๓ สัปดาห์ ๑๕ °C ๒ สัปดาห์)	4.08	4.37	4.59	4.59	4.54c	4.73b
LSD	ns	ns	ns	ns	0.10	0.20
C.V.%	0.35	4.35	4.44	3.99	2.16	4.07

a,b,c... = ตัวอักษรในแต่ละตัวกลุ่มที่มีอิฐภารกำบังต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

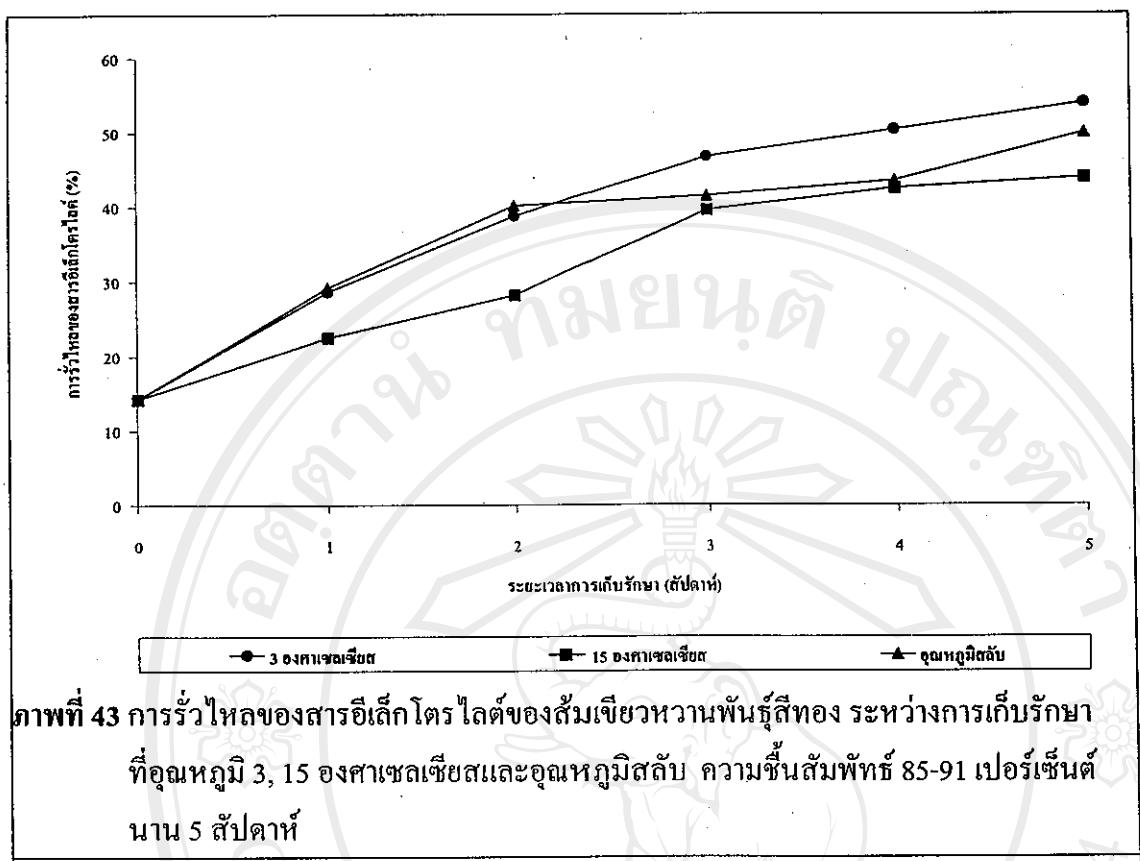
ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 29 ปริมาณกรดทั้งหมดที่ได้แต่ละเม็ดเยาววนพันธุ์ต่ออง茫หัวงการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3, 15 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิ室温
ความชื้นสัมพัทธ์ 85-91 เปอร์เซ็นต์นาน 5 วัน

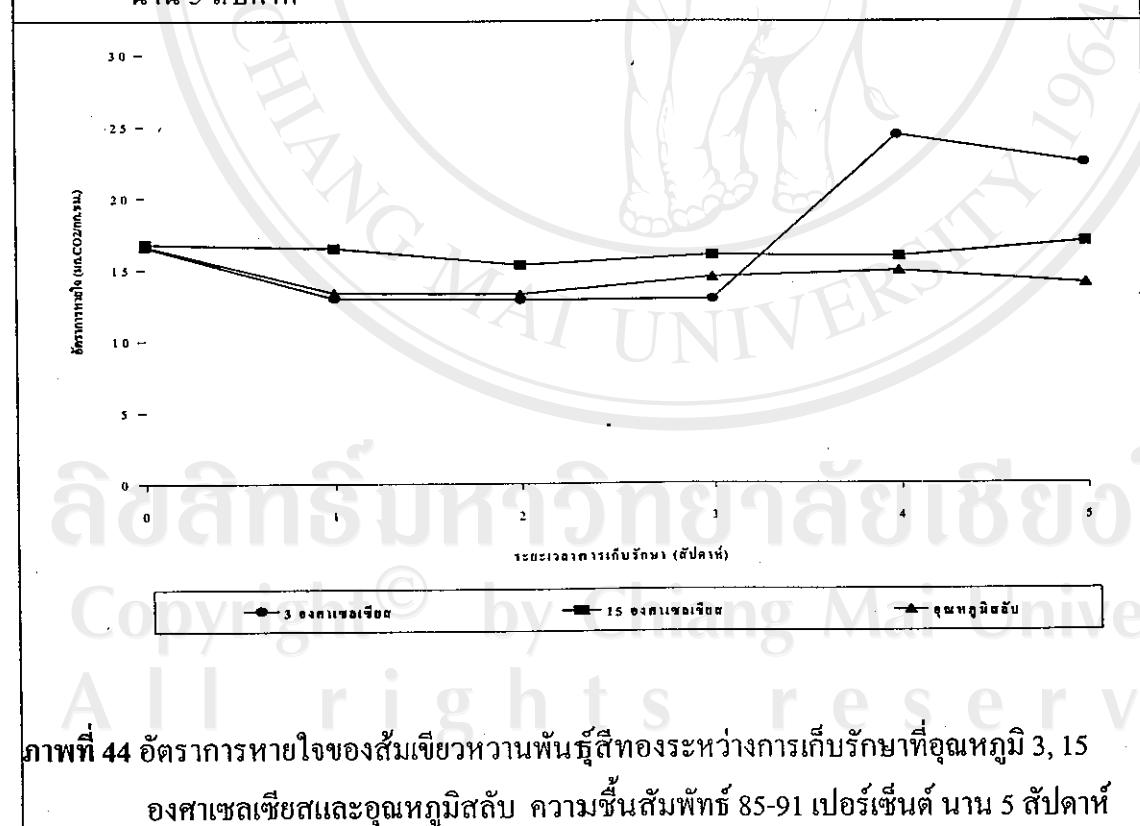
กรรมวิธี	ปริมาณกรดทั้งหมดที่ได้แต่ละเม็ด (%)					
	ระยะเวลาในการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
3 องศาเซลเซียส	0.52	0.49b	0.45b	0.41c	0.42b	0.35b
15 องศาเซลเซียส	0.52	0.51ab	0.45b	0.44b	0.45a	0.37ab
อุณหภูมิ室温 (3 °C 3 สัปดาห์ 15 °C 2 สัปดาห์)	0.52	0.54a	0.48a	0.48a	0.45a	0.41a
LSD	ns	0.04	0.03	0.02	0.02	0.04
C.V.%	0	7.99	5.74	4.47	5.57	10.32

a,b,c... = ต่างกันในแนวโน้มเดียวกันที่มีลักษณะกำกับน้ำค้างกันมีความแตกต่างกันอย่างน้อยสำหรับทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างน้อยสำหรับทางสถิติ ($p > 0.05$)

ภาพที่ 43 การรับไวลดของสารอีเล็กโทรไลต์ของสัมเพิญหวานพันธุ์สีทอง ระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3, 15 องค์การเชื้อตัวและอุณหภูมิสลบ ความชื้นสัมพัทธ์ 85-91 เปอร์เซ็นต์นาน 5 สัปดาห์

ภาพที่ 44 อัตราการหายใจของสัมเพิญหวานพันธุ์สีทองระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3, 15 องค์การเชื้อตัวและอุณหภูมิสลบ ความชื้นสัมพัทธ์ 85-91 เปอร์เซ็นต์นาน 5 สัปดาห์

ตารางที่ 30 การรับว่าหลอดของสารอีสติก โกลด์อย่างผลลัพธ์ที่มีความต่างระหว่างพันธุ์สือของรังษ่องค์บัวรักษาที่ดูดทุกภูมิ 3, 15 องศาเซลเซียส และดูดทุกภูมิสั่ง
ความชื้นต้มพืชที่ 85-91 เปอร์เซ็นต์ นาน 5 วัน

กรรมวิธี	การรับว่าหลอดของสารอีสติก โกลด์ (%)					
	ระบบยาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
3 องศาเซลเซียส	14.24	28.60a	38.69a	46.69a	50.36a	53.90a
15 องศาเซลเซียส	14.24	22.53b	28.15b	39.52c	42.46b	43.76c
ดูดทุกภูมิสั่ง (3° ซ 3 สัปดาห์ 15° ซ 2 สัปดาห์)	14.24	29.14a	40.11a	41.44b	43.46b	49.84b
LSD	ns	1.94	1.71	1.66	1.97	1.45
C.V.%	14.82	7.44	4.92	4.00	4.45	3.03

a,b,c... = ตัวเลขในแนวตั้งเดียวกันที่มีอักษรกล้ากันต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 31 อัตราการหายใจของผู้มีไข้หวานพันธุ์สีทองระหง่านกับรักษาก่อนที่ฉุนหนูมี 3, 15 องศาเซลเซียส และฉุนหนูมีส่วนความชื้นต่ำพื้นที่ 85-91 เทอร์เซ็นต์ นาน 5 นาที

กรรมวิธี	อัตราการหายใจ (มิลลิกรัม CO ₂ /กร./ชั่วโมง.)					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
	0	1	2	3	4	5
3 องศาเซลเซียส	16.59	13.00b	12.90b	12.91c	24.40a	22.44a
15 องศาเซลเซียส	16.79	16.52a	15.34a	15.99a	15.91b	16.95b
ฉุนหนูมีส่วนต่ำ (3 °C 3 สัปดาห์ 15 °C 2 สัปดาห์)	16.65	13.39b	13.29b	14.46b	14.89b	14.02c
LSD	ns	1.01	1.25	1.06	1.90	2.26
C.V.%	8.74	7.28	7.53	7.53	10.62	13.03

a,b,c,... = ตัวเลขที่ไม่แตกต่างกันที่มีอิทธิพลต่อการหายใจทั้งในมีความแตกต่างกันของยีนเข้าคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

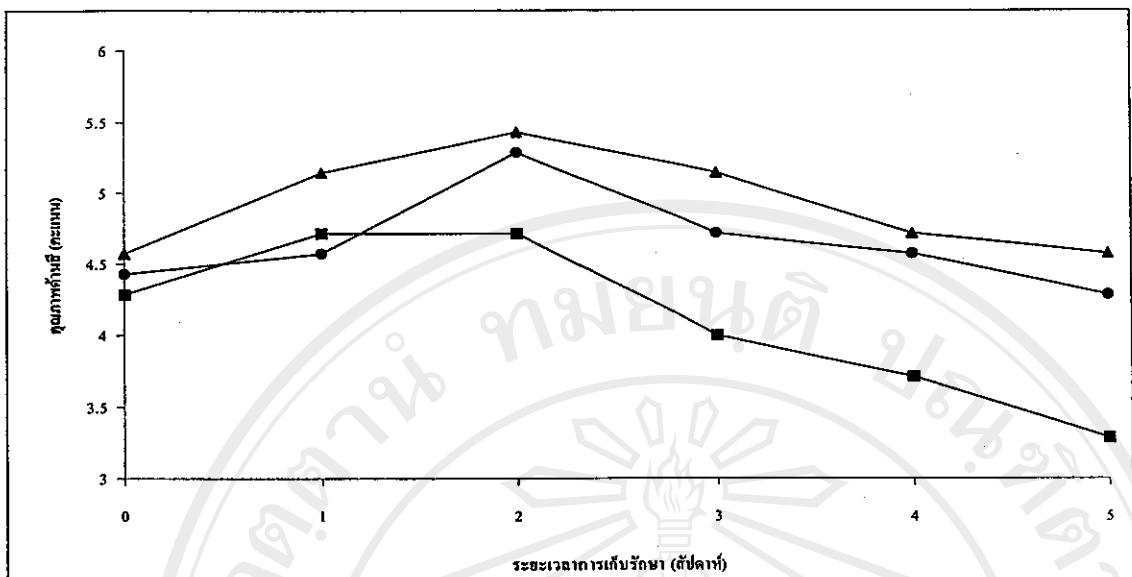
ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

**การทดลองที่ 4 คุณภาพของสัมภาระหวานพันธุ์สีทองภายหลังเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำ
การทดสอบทางด้านประสิทธิภาพสัมภาระ (สี กลิน รสชาติ เนื้อสัมภาระ และการยอมรับรวม)**

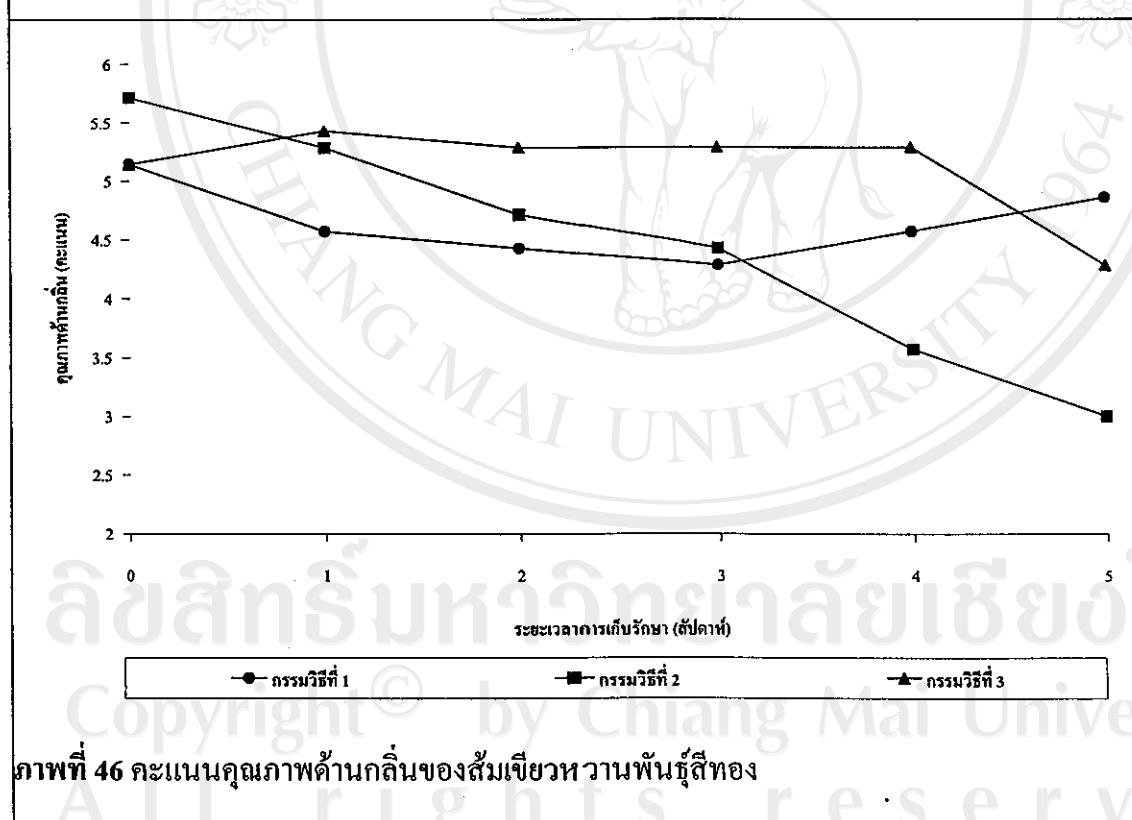
ผลการประเมินคุณภาพทางประสิทธิภาพสัมภาระโดยการให้คะแนนใช้ผู้ทดสอบชิม (ภาคผนวก ก) ที่พานการฝึกฝนจำนวน 7 คน พบว่าในช่วงสัปดาห์แรกคุณภาพของผลสัมภาระได้คะแนนการประเมินผลสูงและลดลงเมื่อระยะเวลาการเก็บรักษานานขึ้น (ภาพที่ 45) และภายหลังการเก็บรักษานาน 2 สัปดาห์ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเก็บรักษาช่วงแรกยังไม่พัฒนาเข้าสู่ระยะการเสื่อมสภาพ เมื่อเก็บรักษานาน 3, 4 และ 5 สัปดาห์ พบว่าผลสัมภาระที่เก็บรักษาโดยวิธีลดอุณหภูมิลำดับขั้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (2วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ (กรรมวิธีที่ 1) และ การเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส (กรรมวิธีที่ 3) ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) แต่เมื่อเปรียบเทียบกับผลสัมภาระที่จุ่มน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส นาน 1 นาที เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส (กรรมวิธีที่ 2) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 32) ผลการประเมินคุณภาพด้านกลิ่น ในช่วงเริ่มทำการทดลอง ผลสัมภาระที่จุ่มน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส นาน 1 นาที และเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียสได้รับคะแนนการประเมินสูงที่สุด แต่เมื่อระยะเวลาการเก็บรักษานานขึ้นผลการประเมินคุณภาพด้านกลิ่นได้คะแนนลดลง (ภาพที่ 46) เมื่อเก็บรักษานาน 5 สัปดาห์ พบว่าการยอมรับทางด้านกลิ่นของผลสัมภาระที่จุ่มน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส นาน 1 นาที และเก็บรักษาที่ 5 องศาเซลเซียสนี้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\leq0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับผลสัมภาระที่ลดอุณหภูมิลำดับขั้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (2วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ และผลสัมภาระที่การเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียสอย่างต่อเนื่อง มีคะแนนการยอมรับด้านกลิ่นเท่ากับ 3.00, 4.86 และ 4.29 คะแนน ตามลำดับ (ตารางที่ 33) ทั้งนี้เนื่องจากการเก็บรักษาผลสัมภาระที่อุณหภูมิต่ำจะช่วยให้ปฏิกริยาทางชีวเคมีเกิดขึ้นช้า (สายชล, 2528) ทำให้ผลการประเมินคุณภาพด้านรสชาติของผลสัมภาระสัปดาห์แรก ได้คะแนนสูงและลดลงเมื่อระยะเวลาการเก็บรักษานานขึ้น (ภาพที่ 47) และภายหลังการเก็บรักษานาน 5 สัปดาห์ ผลสัมภาระที่ลดอุณหภูมิลำดับขั้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (2วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ ได้รับคะแนนการประเมินสูงที่สุดเท่ากับ 3.57 คะแนน ผลสัมภาระที่ลดอุณหภูมิลำดับขั้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (2วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ และผลสัมภาระที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียสอย่างต่อเนื่อง พบร่วมกับการประเมินคุณภาพด้านรสชาติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) นำทั้ง 2 กรรมวิธี มาเปรียบเทียบกับผลสัมภาระที่จุ่มน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส นาน 1 นาที และเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\leq0.05$) (ตารางที่ 34) ผลการทดสอบคุณภาพด้านเนื้อสัมภาระ

ผลการให้คะแนนของ ผู้ทดสอบชิม พบว่าตกลดระยะเวลาการเก็บรักษาได้คะแนนด้านเนื้อสัมผัสลดลง (ภาพที่ 48) ผลสัมที่จุ่มในน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส นาน 1 นาที แล้วเก็บรักษาที่ อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ได้คะแนนเนื้อสัมผัสเท่ากับ 1.43 คะแนน เป็นลักษณะเนื้อสัมผัสคล้ำน้ำมากที่สุด ผลสัมที่ลดอุณหภูมิลำดับขึ้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (2วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ และ การเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียสอย่างต่อเนื่อง มีคะแนนเนื้อสัมผัสเท่ากับ 4.14 และ 4.71 คะแนน ตามลำดับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) (ตารางที่ 35) ซึ่ง สาเหตุที่ทำให้ผลสัมที่จุ่มในน้ำร้อนอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส นาน 1 นาที เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ได้คะแนนการประเมินด้านคุณภาพเนื้อสัมผัส น้ำนมมากที่อ่อนเนื่องจากระหว่างการ จุ่มน้ำร้อนก่อนการเก็บรักษา อาจทำให้ผลสัมคุคันน้ำไว้ภายในเซลล์ การทดสอบคุณภาพด้านการ ยอมรับรวม พบว่าผลสัมที่เก็บรักษาโดยการลดอุณหภูมิลำดับขึ้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15°C (1วัน) $\rightarrow 10^{\circ}\text{C}$ (2วัน) $\rightarrow 5^{\circ}\text{C}$ ได้รับคะแนนด้านการยอมรับรวมมากที่สุด รองลงมาคือ ผลสัมที่เก็บรักษา ที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียสอย่างต่อเนื่อง มีคะแนนเท่ากับ 5.14 คะแนน (ของเต็กน้อยถึงขอบปาก กลาง) และ 4.57 คะแนน (เฉพาะถึงขอบเล็กน้อย) ตามลำดับ (ตารางที่ 36 และภาคผนวก ก) ทั้งนี้อาจ เป็นสาเหตุเนื่องจาก สี กลิ่น รสชาติ และเนื้อสัมผัส ที่ผู้ทดสอบชิมเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจ

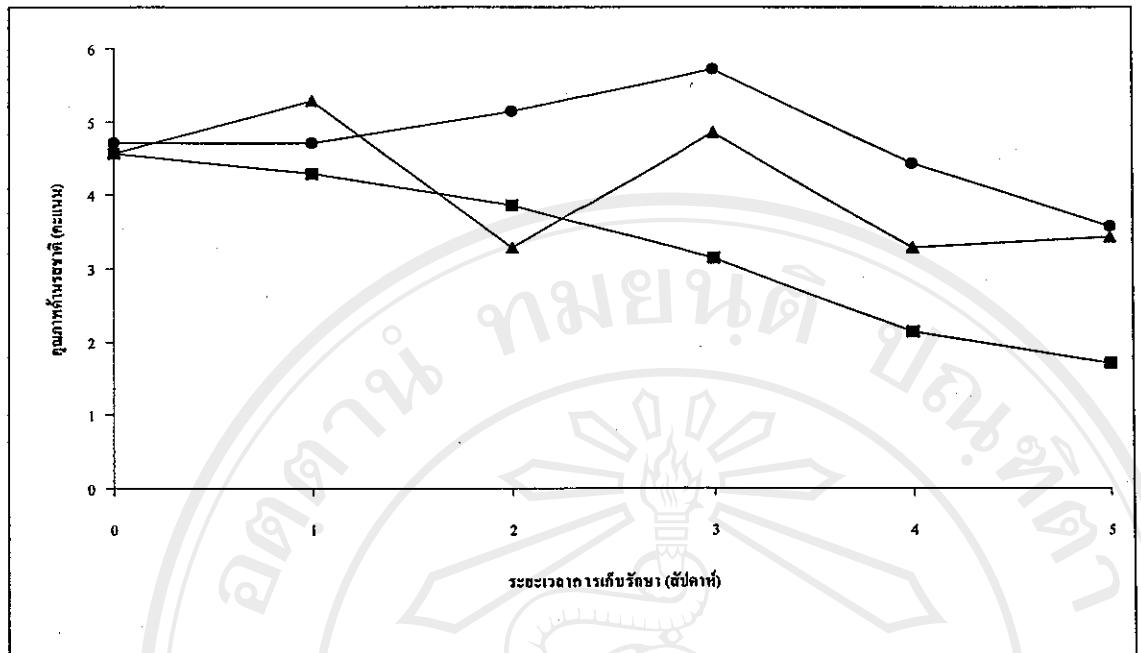
จิรศิริ์นหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

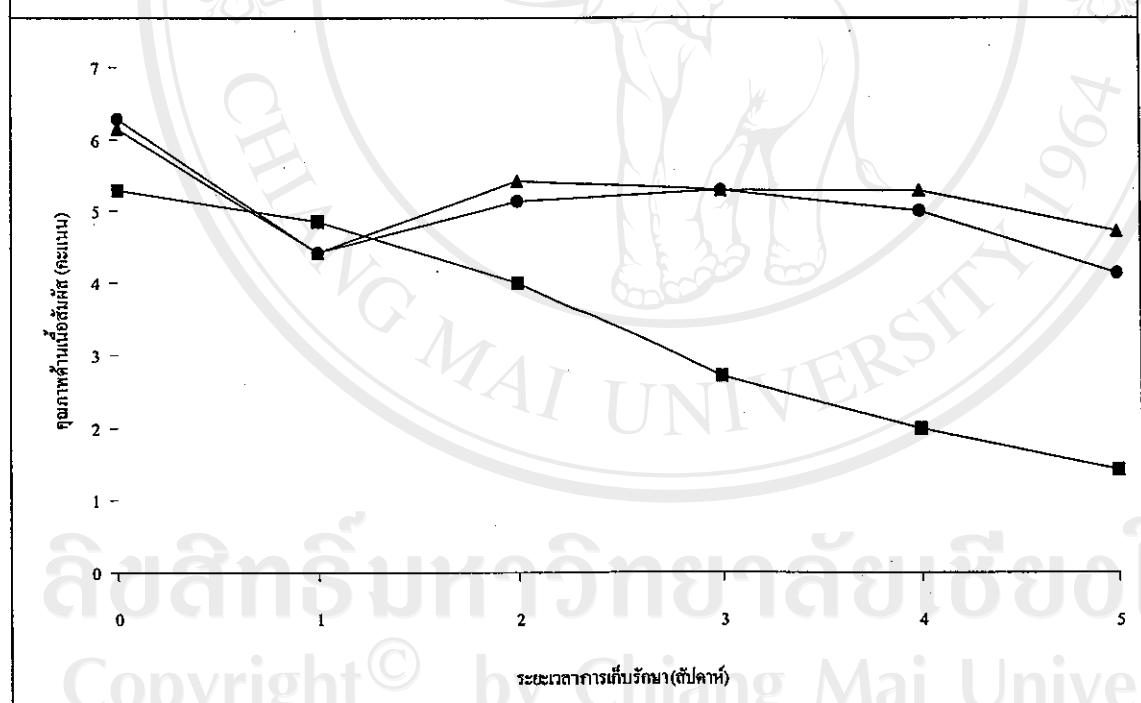
ภาพที่ 45 คะแนนคุณภาพด้านสีของส้มเปียหวานพันธุ์สีทอง

ภาพที่ 46 คะแนนคุณภาพด้านกลิ่นของส้มเปียหวานพันธุ์สีทอง

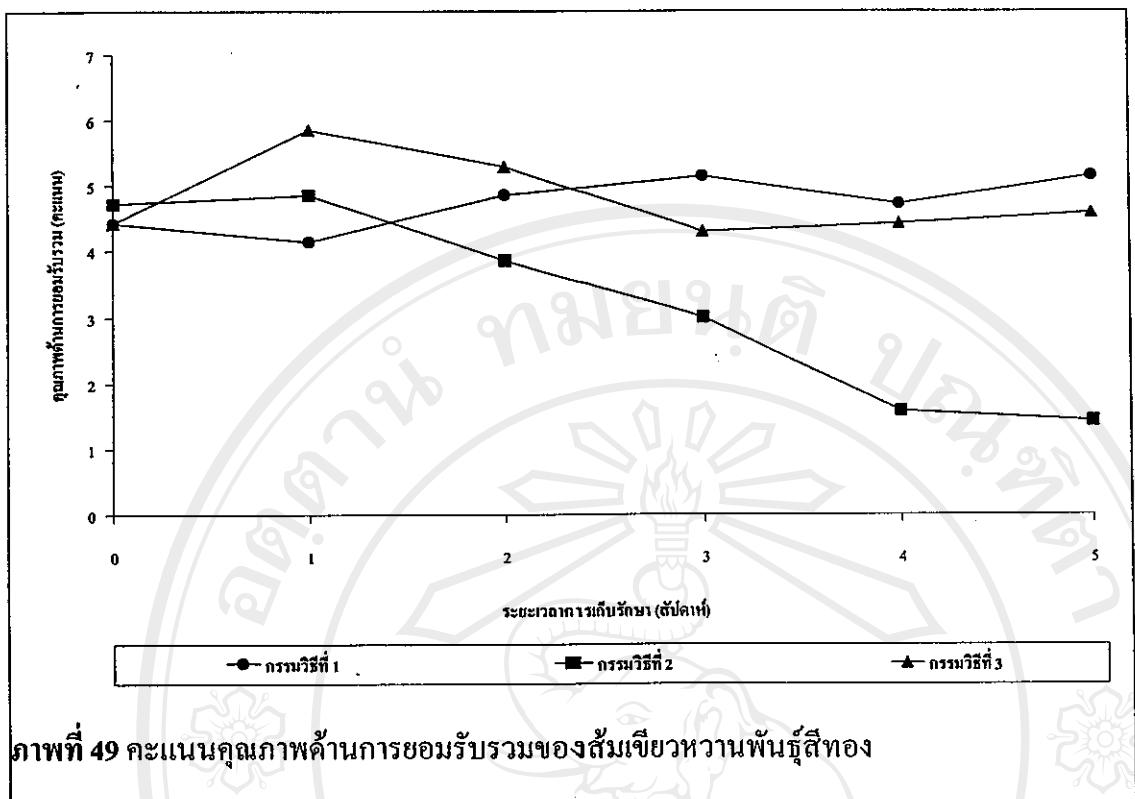

ภาพที่ 47 คะแนนคุณภาพด้านรժชาติของสัมเขียวหวานพันธุ์สีทอง

ภาพที่ 48 คะแนนคุณภาพด้านเนื้อสัมผัสของสัมเขียวหวานพันธุ์สีทอง

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพที่ 49 คะแนนคุณภาพด้านการยอมรับรวมของสัมภาษณ์ทางพื้นที่สีทอง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 32 การทดสอบคุณภาพด้านสีของผลิตภัณฑ์ยาหวานพื้นบ้านชุมชน

กรรมวิธี	คุณภาพด้านสี (กระเมน)					
	ระดับค่าการเก็บรักษา (สีดำ)					
0	1	2	3	4	5	
อุณหภูมิ→15°ฯ (1วัน)→10°ฯ (2วัน)→5°ฯ	4.43	4.57	5.29	4.71a	4.57a	4.29a
อุณหภูมิ→50°ฯ 1นาที เก็บรักษาที่ 5°ฯ	4.29	4.71	4.71	4.00b	3.71b	3.29b
อุณหภูมิ 15°ฯ	4.57	5.14	5.43	5.14a	4.71a	4.57a
LSD	ns	ns	ns	0.66	0.68	0.68
C.V.%	11.73	13.86	13.42	12.79	13.94	14.93

a,b,c... = ตัวเลขในแนวตั้งเดียวกันที่มีอักษรกำกับต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 33 การคาดสอนคุณภาพด้านลักษณะของผลิตภัณฑ์อาหารพื้นบ้านสีทอง

125

กรรมวิธี	คุณภาพด้านกลิ่น (รสเผ็ด)				
	0	1	2	3	4
อุณหภูมิ → 15 ° ช (1 วัน) → 10 ° ช (2 วัน) → 5 ° ช	5.14b	4.57b	4.43b	4.29b	4.57a
บุ่นน้ำร้อน 50 ° ช 1 นาที ก่อนรักษาที่ 5 ° ช	5.71a	5.29a	4.71b	4.43b	3.57b
อุณหภูมิ 15 ° ช	5.14b	5.42a	5.28a	5.29a	5.29a
LSD	0.47	0.58	0.57	0.57	0.79
C.V.%	7.83	10.19	10.48	10.80	15.67
					18.68

a,b,c... = ตัวเลขนัยนาคราชต์ที่บวกกันเพื่อถูกน้ำใจในการกำกับต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 34 การทดสอบคุณภาพตัวน้ำหนึ่งต่อการเติบโตของผลลัพธ์เมื่อยาหวานพันธุ์สีทอง

126

กรรมวิธี	คุณภาพด้านรสชาติ (คะแนน)					
	ระยะเวลาการเก็บรักษา (สัปดาห์)					
0	1	2	3	4	5	
อุณหภูมิ \rightarrow 15°ฯ (1วัน) \rightarrow 10°ฯ (2วัน) \rightarrow 5°ฯ	4.71	4.71ab	5.14a	5.71a	4.43a	3.57a
อุณหภูมิ 50°ฯ 1นาที เก็บรักษาที่ 5°ฯ	4.53	4.29b	3.86b	3.14c	2.14c	1.71b
อุณหภูมิ 15°ฯ	4.57	5.29a	3.29b	4.86b	3.28b	3.43a
LSD	ns	0.85	0.71	0.71	1.06	0.58
C.V.%	13.36	15.87	15.38	13.78	28.68	17.88

a,b,c... = ตัวเลขในแนวตั้งเดียวกันที่ไม่มีกรอบกำกับต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 35 การทดสอบคุณภาพด้านเนื้อสัมผัสของผลิตภัณฑ์อาหารพืชชีวภาพในพืชชีวภาพ

กรรมวิธี	คุณภาพด้านเนื้อสัมผัส (คะแนน)				
	ระดับความสามารถในการกินรักษา (ตั้งแต่ 0-5)				
0	1	2	3	4	5
อุณหภูมิ→15 °C (1 วัน)→10 °C (2 วัน)→5 °C	6.29	4.43	5.14a	5.29a	5.00a
ถุงน้ำร้อน 50 °C 1 นาที เก็บรักษาที่ 5 °C	6.00	4.86	4.00b	2.71b	2.00b
อุณหภูมิ 15 °C	6.14	4.43	5.43a	5.29a	5.29a
LSD	ns		0.68	0.66	0.81
C.V.%	11.09	10.67	12.44	17.67	17.67
					19.44

a,b,c,... = ตัวเลขในแต่ละตัวกลุ่มที่มีความสำคัญรากฐานต่างกันตามเกณฑ์ทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ตารางที่ 36 การทดสอบคุณภาพด้านการยอมรับรวมของผลิตภัณฑ์ยาหานพัฒนาสูตรทอง

กรรมวิธี	คุณภาพด้านการยอมรับรวม (คะแนน)					
	ระบะเวลาการรักษา (สีป่าด้าฟ)					
0	1	2	3	4	5	
อุณหภูมิ → 15°ฯ (1 วัน) → 10°ฯ (2 วัน) → 5°ฯ	4.43	4.14b	4.86a	5.14a	4.71a	5.14a
ผู้นำร้อน 50°ฯ 1 นาที เก็บรักษาที่ 5°ฯ	4.71	4.86b	3.86b	3.00c	1.57b	1.43b
อุณหภูมิ 15°ฯ	4.43	5.86a	5.28a	4.29b	4.43a	4.57a
LSD	ns	0.94	0.88	0.76	0.95	0.76
C.V.%	17.17	16.87	16.86	16.38	23.66	18.27

a,b,c... = ตัวเลขในแนวตั้งตัดยกเว้นที่มีลักษณะรากน้ำต่างกันเมื่อความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ns = ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)